

ULUSLARARASI
TOPLUMSAL
ARAŞTIRMALAR
KONGRESİ
SOSYAL BİLİMLER
GÜZEL SANATLAR
MÜHENDİSLİK BİLİMLERİ

Uluslararası Toplumsal Araştırmalar Kongresi, **Sosyal Bilimler, Güzel Sanatlar, Mühendislik Bilimleri** Sempozyumları bulunmaktadır. 15-18 Mayıs 2025 tarihleri arasında yüz yüze olarak İzmir'de gerçekleştirilecek olan Kongre'nin ana teması **Toplumsal Araştırmalar**'dır.

Farklı disiplinlerden birçok araştırmacıya ev sahipliği yapacak olan kongrenin düzenleyicisi **Uluslararası Toplumsal Araştırmalar Bilim Derneği** dir.

Kongre Paydaşlarımız:

- Ankara Üniversitesi DTCF
- Sivas Cumhuriyet Üniversitesi
- Yozgat Bozok Üniversitesi
- İstanbul Gelişim Üniversitesi
- Karadağ Üniversitesi
- Prof. Asen DİAMANDİEV Sanat Akademisi
- Trakya Üniversitesi Balkan Araştırmaları Enstitüsü
- Türkiye-Bulgaristan Kültürünü Araştırma ve Geliştirme Derneği
- Teknik Tur
- Yüzde İki Yayınları
- Trakya Rumeli Balkan Dernekler Federasyonu
- UCİM
- TEGV
- ARK Kitapları

<https://www.yuzdeiki.com/>

- Ankara Anadolu ve Rumeli Araştırmaları Dergisi

<https://www.ankaradergisi06.com/>

www.esardergi.com

- Review of Tourism Administration Journal
<http://www.rotajournal.org/>
- Anakara Yayıncılık Eğitim Araştırma Danışmanlık Limited Şirketi
- TNKÜ Akademik Bakış Topluluğu

Kongre Yönetim Kurulu ile iletişim için:

utakongre@gmail.com

Doç. Dr. Ökkeş NARİNÇ

E-ISBN: 978-625-98731-5-2
ULUSLARARASI TOPLUMSAL ARAŞTIRMALAR KONGRESİ /
INTERNATIONAL CONGRESS OF SOCIAL STUDIES
15-18 MAYIS / MAY 2025
(İZMİR-Çeşme)

BİLDİRİ ÖZETLERİ-SOLO
SERGİLER-WORKSHOPLAR
KİTABI

&

BOOK OF ABSTRACTS-SOLO
EXHIBITIONS-WORKSHOPS

SOSYAL BİLİMLER
SEMPOZYUMU

SOCIAL SCIENCES SYMPOSIUM

GÜZEL SANATLAR
SEMPOZYUMU

FINE ARTS SYMPOSIUM

SAĞLIK BİLİMLERİ
SEMPOZYUMU

HEALTH SCIENCES SYMPOSIUM

E-ISBN: 978-625-98731-5-2

15-18 MAYIS / MAY 2025

ULUSLARARASI TOPLUMSAL ARAşTIRMALAR KONGRESİ

İZMİR-Çeşme

INTERNATIONAL CONGRESS OF SOCIAL STUDIES

İZMİR-Çeşme

15-18 MAYIS / MAY 2025

YÜZ YÜZE / FACE TO FACE

**BİLDİRİ ÖZETLERİ-SOLO SERGİLER-
WORKSHOPLAR KİTABI**

BOOK OF ABSTRACTS-SOLO EXHIBITIONS-WORKSHOPS

EDİTÖRLER / EDITORS

Assoc. Prof. Dr. / Doç. Dr. Ökkeş NARİNÇ

Dr. Tuncay Murat ATAL

Kafa Kağıdı Kitap / Kafa Kagidi Book Publishing

E-ISBN: 978-625-98731-5-2

Tekirdağ-2025

KURULLAR & BOARDS

KONGRE ONURSAL BAŞKANI
HONORARY PRESIDENT OF THE CONGRESS

Prof. Dr. Oğuz ADANIR

(Dokuz Eylül Üniversitesi / Dokuz Eylul University)

KONGRE BAŞKANI & CHAIRMAN OF THE CONGRESS

Assoc. Prof. Dr. / Doç. Dr. Sabire SOYTOK

(Dokuz Eylül Üniversitesi / Dokuz Eylul University)

KONGRE YÖNETİM KURULU
CONGRESS BOARD OF DIRECTORS

Doç. Dr. Ökkeş NARİNC
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)

Prof. Dr. Korkmaz BELLİTÜRK
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)

Doç. Dr. Oktay ATİK
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)

Prof. Dr. Hasan KAYA
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)

Doç. Dr. Sabri Can SANNAV
(Trakya Üniversitesi)

Dr. Tuncay Murat ATAL
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi Murat TOPCU
(İstanbul Gelişim Üniversitesi)

Dr. Özden AYDIN
(Sivas Cumhuriyet Üniversitesi)

**Dr. Öğr. Üyesi Betül ÖZCAN
BALKIR**
(Yozgat Bozok Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi. İhsan KOLUAÇIK
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)

Prof. Dr. Ayşen SİNA
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)

Prof. Dr. Ayşe KAYAPINAR
(Milli Savunma Üniversitesi)

KONGRE GENEL KOORDİNATÖRÜ
CONGRESS GENERAL COORDINATOR

Assoc. Prof. Dr. / Doç. Dr. Ökkeş NARİNC
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)

UTAK-İZMİR (Çeşme)

KONGRE SEKRETERYASI & CONGRESS SECRETARIAT

Dr. Tuğba GÜNÖR
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)

SEMPOZYUM KURULLARI & SYMPOSIUM BOARDS

DÜZENLEME KURUL BAŞKANLARI REGULATORY BOARD CHAIRMEN

Assoc. Prof. Dr. / Doç. Dr. Ökkeş NARİNÇ
(Sosyal Bilimler Sempozyumu)
(Social Sciences Symposium)

Dr. Tuncay Murat ATAL
(Güzel Sanatlar Sempozyumu)
(Fine Arts Symposium)

SOSYAL BİLİMLER SEMPOZYUMU DÜZENLEME KURULU SOCIAL SCIENCES SYMPOSIUM ORGANIZING BOARD

Prof. Dr. Ayşe KAYAPINAR (Tarih-History)
Prof. Dr. Ayşen SİNA (Tarih- History)
Prof. Dr. Hasan KAYA (Türk Dili ve Edebiyatı-Turkish Language and Literature)
Prof. Dr. Feyyaz ZEREN (İktisadi ve İdari Bilimler- Economics and Administrative Sciences)
Prof. Dr. Petru GOLBAN (İngiliz Dili ve Edebiyatı- English Language and Literature)
Prof. Dr. Emre ÖZŞAHİN (Coğrafya-Geography)
Prof. Dr. Serhat KUZUCU (Tarih-History)
Prof. Dr. Orlin SABEV ((Tarih-History)
Doç. Dr. Harun BEKİR (Dil Bilimleri-Plovdiv Üniversitesi-Bulgaristan)
Doç. Dr. Sabri Can SANNAV (Tarih- History)
Doç. Dr. Elif KIRAN (Sosyoloji-Sociology)
Doç. Dr. R. Batu GÜNÖR (Felsefe-Philosophy)
Doç. Dr. Oktay ATİK (Alman Dili ve Edebiyatı-German Language and Literature)
Dr. Öğr. Üyesi Emine GÜZEL (Fransız Dili ve Edebiyatı- French Language and Literature)
Dr. Öğr. Üyesi Murat TOPCU (İktisat- Economy)
Doç. Dr. Cahit KAHRAMAN (Japon Dili ve Edebiyatı- Japanese Language and Literature)
Doç. Dr. Başak KAPTAN ŞİRAY (İletişim- Communication)
Doç. Dr. Eylem KILIÇ (Eğitim Bilimleri- Educational Sciences)
Dr. Öğr. Üyesi Sudan ALTUN (Gürcü Dili ve Edebiyatı- Georgian Language and Literature)
Dr. Öğr. Üyesi Uğur ÖZGÜR (Türk Dili- Turkish Language)
Dr. Öğr. Üyesi Betül ÖZCAN BALKIR (Sanat Tarihi- Art History)
Dr. Öğr. Üye. Hilal KARABULUT (Psikoloji- Psychology)
Dr. Öğr. Üyesi Serhat FOÇA (Arkeoloji- Archeology)
Dr. Tuğba GÜNÖR (Rus Dili ve Edebiyatı- Russian Language and Literature)
Dr. Özden AYDIN (Tarih-History)
Dr. Anca POPESCU (University of Bucharest-Hungary)
Dr. Emanuel ANTOCHE (University of Leicester-England)
Dr. Tomasz KAMUSELLA (University of St. Andrews-Scotland)
Uzman Öğrt. Hülya NARİNÇ (Türk Dili ve Edebiyatı)

GÜZEL SANATLAR SEMPOZYUMU DÜZENLEME KURULU FINE ARTS SYMPOSIUM ORGANIZING BOARD

Prof. Zeliha AKÇAOĞLU (Resim- Picture)
Prof. Ayhan ÇETİN (Resim- Picture)
Prof. Dalila ÖZBAY (Resim- Picture)
Prof. Melihat TÜZÜN (Resim- Picture)
Prof. Dr. Bünyamin ÖZGÜLTEKİN (Resim- Picture)
Prof. Serdar YILMAZ (Resim- Picture)
Prof. Duygu SABANCILAR (Resim- Picture)
Prof. Dr. Aydin ERSÖZ (Dans-Dance)
Prof. Sezin TÜRK KAYA (Grafik-Graphic)
Prof. Dr. Berna ÖZKUT (Müzikoloji-Musicology)
Prof. Dr. Lyubomir KARACOV (Medya-Animasyon- Media-Animation)
Doç. Dr. Jan PEHLİVANOV (Müzik-Music)
Doç. Dr. İlke KARCILIOĞLU (Müzik-Music)
Doç. Dr. Dimitir VODENİÇAROV (Sahne Sanatları- Performing Arts)
Doç. Dr. Aleksandır Gyoşev (Tasarım)
Doç. Dr. Dinka YAKIMOVA-KASABOVA (Moda Tasarım- Fashion Design)
Doç. Hülya KÜPÇÜOĞLU (Resim- Picture)
Doç. Dr. Serkan ÇELİK (Müzik-Music)
Doç. Dr. Görkem KUTLUER (Heykel- Sculpture)
Doç. Dr. Zekiye Aslıhan KUŞOĞLU (Resim- Picture)
Dr. Öğr. Üyesi Şeref KOCAMAN (Grafik-Graphic)
Dr. Öğr. Üyesi İhsan KOLUAÇIK (Sinema ve Televizyon- Cinema and Television)
Dr. Öğr. Üyesi İpek ŞENEL ÖZAYTEN (Resim- Picture)
Dr. Öğr. Üyesi Güneş ÖZAYTEN (Sinema- Cinema)
Dr. Öğr. Üyesi Gönenç HÖNGÜR (Bahçeşehir Üniversitesi)
Dr. Aliya Hanse (Müzik-Music)

UTAK-İZMİR (Çeşme)

KONGRE BİLİM KURULU CONGRESS SCIENTIFIC BOARD

Prof. Bünyamin ÖZGÜLTEKİN
(İstanbul Topkapı Üniversitesi)
Prof. Dr. Oğuz ADANIR
(Dokuz Eylül Üniversitesi)
Prof. Dr. Ali EMİNOV (ABD)
Prof. Dr. Ali YAMAN
(Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi)
Prof. Dr. Ayşe KAYAPINAR
(Milli Savunma Üniversitesi)
Prof. Dr. Ayşen SİNA
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)
Prof. Dr. Cevdet YAKUPOĞLU
(Kastamonu Üniversitesi)
Prof. Dr. Cüneyt KANAT
(Ege Üniversitesi)
Prof. Dr. Çiğdem ÜNAL
(İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)
Prof. Dr. Dimitri KOROBÊİNİKOV
(ABD)
Prof. Dr. Emine DİNGEÇ
(Kütahya Dumlupınar Üniversitesi)
Prof. Dr. Ersin GÜLSOY
(Bursa Uludağ Üniversitesi)
Prof. Dr. Fehmi YILMAZ
(İstanbul Medeniyet Üniversitesi)
Prof. Dr. Hasan MERT
(Ege Üniversitesi)
Prof. Dr. Hüseyin ÇINAR
(Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi)
Prof. Dr. Süleyman ÖZKAN
(Ege Üniversitesi)
Prof. Dr. Emine ERDOĞAN ÖZÜNLÜ
(Hacettepe Üniversitesi)
Prof. Dr. Turgut YİĞİT
(Ankara Üniversitesi)
Prof. Dr. Turhan KAÇAR
(İstanbul Medeniyet Üniversitesi)
Prof. Dr. Ümit EKİN
(Sakarya Üniversitesi)
Prof. Dr. Viorel PANAİTE
(Bükreş Üniversitesi)
Prof. Dr. Yusuf AYÖNÜ
(Ege Üniversitesi)
Prof. Dr. Zeliha DEMİREL
(Eskişehir Anadolu Üniversitesi)
Prof. Dr. İlker ALP
(Trakya Üniversitesi)
Prof. Dr. İvan RUSEV
(Varna Ekonomi Üniversitesi)

Prof. Dr. Levent KAYAPINAR
(Ankara Üniversitesi)
Prof. Dr. Mehmet Akif TURAL
(Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi)
Prof. Dr. Mehmet KARAYAMAN
(Uşak Üniversitesi)
Prof. Dr. Mehmet YAVUZERLER
(Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi)
Prof. Dr. Mustafa EKİNCİKLİ
(Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi)
Prof. Dr. Mustafa ŞAHİN
(Dokuz Eylül Üniversitesi)
Prof. Dr. Mustafa TURAN
(Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi)
Prof. Dr. Nuri KARAKAŞ
(Ege Üniversitesi)
Prof. Dr. Orlin SABEV
(Bulgar Bilimler Akademisi Sofya)
Prof. Dr. Petru GOLBAN
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)
Prof. Dr. Recep KARACAKAYA
(İstanbul Medeniyet Üniversitesi)
Prof. Dr. Refik TURAN
(Gazi Üniversitesi)
Prof. Dr. Serdar SARISIR
(Ankara Üniversitesi)
Prof. Dr. Recep DÜNDAR
(Malatya İnönü Üniversitesi)
Prof. Dr. Hamdi ÖNAY
(Malatya İnönü Üniversitesi)
Prof. Dr. Mehmet KARAGÖZ
(Malatya İnönü Üniversitesi)
Prof. Dr. Hacı Ömer BUDAK
(Kırıkkale Üniversitesi)
Doç. Dr. Ökkeş NARİNÇ
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)
Doç. Dr. Sabire SOYTOK
(Dokuz Eylül Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Hasan Yılmaz YAŞAR
(Eskişehir Anadolu Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi İsmail YILDIRIM
(Kayseri Erciyes Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Kader ÖZLEM
(Bursa Uludağ Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Güven AVCI
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Meral ORTAÇ
(Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Nuri ADIYEKE

UTAK-İZMİR (Çeşme)

(İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Özgür KOLÇAK
(İstanbul Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Rüstem BOZER
(Ankara Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Sagıp ATLI
(Manisa Celal Bayar Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Selahattin BAYRAM
(İstanbul Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Şebnem PARLATIR
(İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Türkan DOĞRUÖZ
(Kırklareli Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Ünal ŞENEL
(İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Aslıhan DİNÇER DAĞHAN
(İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Beycan HOCAOĞLU
(İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Bilge KAYA YİĞİT
(Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Bülent AKYAY
(Trakya Üniversitesi)

Doç. Dr. Egemen Çağrı MIZRAK
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Bahattin ÇATMA
(Malatya İnönü Üniversitesi)
Dr. Anca POPESCU
(Romanya Bükreş Üniversitesi)
Dr. Dragana AMEDOSKİ
(Sırbistan Belgrad Tarih Enstitüsü)
Dr. Georgi ZELENGORA
(Sofya)
Dr. Nevena GRAMATİKOVA
(Sofya)
Dr. Nevena NEDELÇEVA
(Tırnova)
Dr. Öğr. Üyesi Uğur ÖZGÜR
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Betül ÖZCAN BALKIR
(Yozgat Bozok Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Pınar SERDAR DİNÇER
(Yozgat Bozok Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Demet TAŞKAN
(Yozgat Bozok Üniversitesi)

İÇİNDEKİLER & CONTENTS

SOSYAL BİLİMLER SEMPOZYUMU

SOCIAL SCIENCES SYMPOSIUM

Ayşen SİNA	ANTİK YUNAN'DA SAVAŞ RİTÜELLERİ & WAR RITUALS IN ANCIENT GREECE	5
Ayşen SİNA & Ömer ŞİMAY	SAGALARDAN GERÇEĞE: JOMSVİKİNGLERİN İZİNİ SÜRMEK & FROM SAGAS TO REALITY: TRACING THE JOMSVIKINGS	6
Betül ÖZCAN BALKIR	SELANİK ÖRNEĞİYLE BALKANLARDA TÜRK ŞEHİR GELİŞİMİ & TURKISH CITY DEVELOPMENT IN THE BALKANS WITH THE EXAMPLE OF THESSALONIKI	8
Cahit KAHRAMAN	JAPONYA'NIN MODERNLEŞME SÜRECİNİN OSMANLI AYDINLARI ÜZERİNDEKİ ETKİSİ & THE IMPACT OF MODERNIZATION ON OTTOMAN INTELLECTUALS	9
Canan GEÇEN & Kürşad GÖLGELİ	REKLAM MEDYASINDA DİKOTOMİK ANLATI: "ÜNLÜ" REKLAMCILIĞI ÜZERİNE KARŞILAŞTIRMALI REKLAM ANALİZ & DICHOTOMOUS NARRATIVE IN ADVERTISING MEDIA: COMPARATIVE ADVERTISING ANALYSIS ON "CELEBRITY" ADVERTISING	10
Çakır Ceyhan SUVARİ	SÜRGÜNDEKİ BİR ETNİK TOPLULUĞUN SOSYO-KÜLTÜREL VE İKTİSADİ ETKİLERİ: KARSLI MALAKANLAR & THE SOCIO-CULTURAL AND ECONOMIC IMPACTS OF AN EXILED ETHNIC COMMUNITY: THE MOLOKANS OF KARS	12
Elif N. HAMİDİ	DEĞİŞEN MEDYANIN GETİRDİKLERİ VE GÖTÜRDÜKLERİ & WHAT THE CHANGING MEDIA BRINGS AND TAKES AWAY	13
Erkin SARI & Ufuk SARIGÜL	SOSYAL PSİKOLOJİ PERSPEKTİFİNDEN GÖÇ: TEMEL KAVRAMLAR, MÜDAHALE PROGRAMLARI & MIGRATION FROM A SOCIAL PSYCHOLOGY PERSPECTIVE: KEY CONCEPTS AND INTERVENTION PROGRAMS	15
Esra ELMACIOĞLU	FIRTINA, VOLGA VE KARANLIK KRALLIK: OSTROVSKİ'NİN KALİNOV'UNDA SEMBOLİK ÇÖKÜŞ & THE STORM, THE VOLGA AND THE DARK KINGDOM: SYMBOLIC COLLAPSE IN OSTROVSKY'S KALINOV	17
Hacer KOÇ YAPAR	SOYKIRIM MI İNSANLIK SUÇU MU? 21. YÜZYILDA TANIMLARIN BELİRSİZLİĞİ ÜZERİNE KISA BİR İNCELEME & GENOCIDE OR CRIME AGAINST HUMANITY? A BRIEF ANALYSIS OF CONCEPTUAL AMBIGUITY IN THE DEFINITIONS OF MASS VIOLENCE	18
Hasan KAYA	EFES'TEN ASHAB-I KEHF'E YEDİ UYURLAR & SEVEN SLEEPERS FROM EPHEBUS TO ASHAB-I KAHF	19
Hasan KAYA & Damla BULUT	KARAMANLI NİZÂMÎ DİVAN'INDA HARF VE KELİME OYUNLARI & LETTER AND WORD GAMES IN THE KARAMANLI NIZAMI DIVAN	21
Ilaha GULIYEVA & Güven DENİZ	AZERBAIJAN'NIN KARABAĞ BÖLGESİNDE SİYASİ COĞRAFYA VE SÜRDÜRÜLEBİLİR BÖLGESEL KALKINMA & POLITICAL GEOGRAPHY AND SUSTAINABLE REGIONAL DEVELOPMENT IN AZERBAIJAN'S KARABAKH REGION	22
İlknur Kübra YALÇINDAĞ & Gamze BOZTÜRK	1950-1960 DÖNEMİ TÜRKİYE'SİNDE SAĞLIK REFORMLARI VE AŞILAMA POLİTİKALARI: BASIN KAMPANYALARI VE SLOGANLARIN TOPLUMSAL ETKİSİ ÜZERİNE BİR İNCELEME & HEALTH REFORMS AND VACCINATION POLICIES IN TURKEY IN THE 1950-1960 PERIOD: A STUDY ON THE SOCIAL IMPACT OF PRESS CAMPAIGNS AND SLOGANS	23
Lada AKSÜT	GERÇEKÇİ YAZAR İ. S. TURGENEV'DEN MİSTİK BİR ÖYKÜ: "HAYALETLER" & A MYSTERIOUS STORY FROM A REALISTIC WRITER I. S. TURGENEV: "GHOSTS"	24

Mehmet Oğuzhan KUŞOĞLU	“GEVREK” KELİMESİ ÜZERİNE & CONCERNING THE TERM “GEVREK”	26
Meliha ÇETİN	KOOPERATİFLERİN TARIMSAL ÜRETİM VE GEÇİM KAYNAKLARI ÜZERİNDEKİ ROLÜ: TÜRKİYE-HİNDİSTAN KARŞILAŞTIRMASI & THE ROLE OF COOPERATIVES ON AGRICULTURAL PRODUCTION AND LIVELIHOODS: A COMPARISON BETWEEN TURKEY AND INDIA	28
Mustafa KARACA	PAX ROMANA DÖNEMİ'NDE VAHŞİ HAYVAN TİCARETİ & THE TRADE OF WILD ANIMALS DURING THE PAX ROMANA PERIOD	29
Müjdat KARAGÜLMEZ & İsa YAPAR	OSMANLI'DAN CUMHURİYET'E: TÜRK HAVA KUVVETLERİNİN KURULUŞUNA GENEL BİR BAKIŞ & FROM THE OTTOMAN EMPIRE TO THE REPUBLIC: A GENERAL OVERVIEW OF THE FOUNDATION OF THE TURKISH AIR FORCE	30
Neriman NÜZKET ÖZEN	ALMANYA'YA İŞÇİ GÖÇÜNÜN "GÖRÜNMEYEN" BOYUTU: REMİGRASYON & THE "INVISIBLE" DIMENSION OF LABOR MIGRATION TO GERMANY: REMIGRATION	32
Okan GÜVEN	MOSKOF CASUSLARI İZMİR'DE! SULTAN III. SELİM DEVRİNDE RUSYA'NIN İZMİR'DEKİ İSTİHBARAT FAALİYETLERİ & MUSCOVITE AGENTS IN SMYRNA! RUSSIA'S INTELLIGENCE ACTIVITIES IN SMYRNA AT THE PERIOD OF SULTAN SELIM III	33
Oktay ATİK & Hilal ADA	KÜÇÜK İSTANBUL'UN RİTMİ: KİLLA HAKAN'IN MİKROFONUNDAN DİRENİŞ MANİFESTOSU & THE RHYTHM OF SMALL ISTANBUL: A MANIFEST OF RESISTANCE FROM KILLA HAKAN'S MICROPHONE	34
Oktay ATİK & Simay Nur PULGAT	“40m2 ALMANYA” FİLMİNDE GÖÇMEN KADIN LİMİNALİTESİ & LIMINALITY OF MIGRANT WOMEN IN THE FILM ‘40M2 GERMANY’	36
Ökkeş NARİNÇ & Hülya KURT	SAVAŞ TARİHİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME: BALKAN SAVAŞLARI'NDA ASKERİ YOLLAR & AN EVALUATION ON THE HISTORY OF WAR: MILITARY ROADS IN THE BALKAN WARS	37
Ökkeş NARİNÇ & Melis AYTEKİN	İDÜNYA SAVAŞINDA YUSUF AKÇURA VE MİSYON GÖREVLERİ & YUSUF AKÇURA AND HIS MISSION DUTIES IN WORLD WAR I	38
Özden AYDIN	OSMANLI'DA BİR ARŞİV VESİKA TÜRÜ OLARAK TAVSİYENAMELER & ADVICE LETTERS AS A TYPE OF ARCHIVAL DOCUMENT IN THE OTTOMAN PERIOD	39
Pelin ESEN	A. N. TOLSTOY'UN “DÖRT ASIR” İSİMLİ ÖYKÜSÜNDE KUŞAK ÇATIŞMASI & GENERATIONAL CONFLICT IN A. N. TOLSTOY'S SHORT STORY “FOUR CENTURIES”	40
Recep Batu GÜNÖR	NEGATİF ÖZGÜRLÜK ÇAĞIMIZIN SORUNLARINA CEVAP VEREBİLİR Mİ? & CAN NEGATIVE FREEDOM PROVIDE ANSWERS TO THE PROBLEMS OF OUR AGE?	42
Sabri Can SANNAV	1864 VE 1867 VİLAYET NİZAMNAMESİ ÇERÇEVESİNDE LİMNİ ADASI'NIN İDARİ KONUMU & 1864 AND 1867 PROVINCIAL REGULATIONS IN THE OTTOMAN EMPIRE: THE ADMINISTRATIVE STATUS OF LIMNOS ISLAND	43
Seda KARAÖZ ARIHAN	YAŞLANMANIN BİYOLOJİK ANTROPOLOJİ AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ & EVALUATION OF AGEING IN TERMS OF BIOLOGICAL ANTHROPOLOGY	44
Serap BOZPOLAT AYAN	POLİS MECMUASININ KURUMSAL HAFIZASI VE YAYIN VİZYONU: 1913-1928 DÖNEMİ KARŞILAŞTIRMALI BİR DEĞERLENDİRME & INSTITUTIONAL MEMORY AND PUBLICATION VISION OF THE POLICE JOURNAL: A COMPARATIVE EVALUATION OF THE 1913-1928 PERIOD	45
Teslime-ATA	EŞKİYALIK VE MEKAN: 16. YÜZYILIN İKİNCİ YARISINDA EGE BÖLGESİ & BANDISM AND SPACE: THE AEGEAN REGION IN THE SECOND HALF OF THE 16TH CENTURY	46
Tuğba GÜNÖR	NEHLYUDOV OLMAK & ON BECOMING NEHLYUDOV	47

GÜZEL SANATLAR SEMPOZYUMU

FINE ARTS SYMPOSIUM

Aliya SAHL HANSE & Alper ÜNLÜTÜRK	AKADEMİK OPERA TİYATROSU PLOVDİV “PROF. ASSEN DİAMANDİEV” MÜZİK, DANS VE GÜZEL SANATLAR AKADEMİSİ: DİSİPLİNLERARASI, SANATSAL VE PEDAGOJİK ETKİLEŞİM & ACADEMIC OPERA THEATRE AT THE “PROF. ASEN DIAMANDIEV” ACADEMY OF MUSIC, DANCE AND FINE ARTS, PLOVDIV: INTERDISCIPLINARY, ARTISTIC AND PEDAGOGICAL INTERACTION	49
Ashhan ERUZUN ÖZEL	TÜRK MÜZİĞİNDE TERENNÜM KAVRAMI, YENİ AÇILIMLAR VE BİR KOMPOZİSYON ÖRNEĞİ & THE CONCEPT OF TERENNUM IN TURKISH MUSIC, NEW PERSPECTIVES AND AN EXAMPLE OF COMPOSITION	50
Bahar AKSOY & Turan SAĞER & Arda ERAVCI	DANSIN GÖÇEBE BELLEĞİ: ROMAN DANSINDA KİMLİK VE TEMSİL & NOMADIC MEMORY OF DANCE: IDENTITY AND REPRESENTATION IN ROMANI DANCE	52
Birce SEMERCİOĞLU & Ashhan ÜNLÜ	KÜLTÜREL BİR TEMSİL ALANI OLARAK SAĞIR TİYATROSU VE TÜRKİYE’DE BİR UYARLAMA DENEYİMİ & DEAF THEATRE AS A FIELD OF CULTURAL REPRESENTATION AND AN ADAPTATION EXPERIENCE IN TURKEY	53
Ebru ALGÜL & Zekiye Ashhan KUŞOĞLU	ALBERCHT DÜRER’İN ADEM VE HAVVA’SINDA SEMBOLİK HAYVANLAR: İNSAN DOĞASININ GÖRSEL BİR ALEGORİSİ & SYMBOLIC ANIMALS IN ALBERCHT DURER’S ADAM AND EVE: A VISUAL ALLEGORY OF HUMAN NATURE	55
Engin ASLAN	SANATTA OTONOMİ VE YAPAY ZEKÂ RESİMLERİ: İNSAN YARATICILIĞININ YENİ SINIRLARI & ART AUTONOMY AND ARTIFICIAL INTELLIGENCE PAINTING: THE NEW LIMITS OF HUMAN CREATIVITY	57
Gökçe YÜKSEL	RESİM, EDEBİYAT, MİTOLOJİ VE FELSEFEDE ÂŞIKLAR VE YOLCULUKLARI & LOVERS AND THEIR JOURNEYS IN PAINTING, LITERATURE, MYTHOLOGY AND PHILOSOPHY	58
Gülsin GÜMÜŞ & İlke KARCILIOĞLU	MÜZİKAL TİYATRODA ŞARKICI OYUNCULUĞU & SINGER ACTING IN MUSICAL THEATRE	59
Hakan KIRDAR	URLA’DAN BİR SİVİL İNİSİYATİF ÖYKÜSÜ: TOHUM SANAT İNİSİYATİFİ/ALANI/DERNEĞİ & A CIVIL INITIATIVE STORY FROM URLA: TOHUM ART INITIATIVE/AREA/ASSOCIATION	61
Hayal İNCEDOĞAN	CLAUDE MONET: DUYUMSAMANIN IŞIĞINDA MOTİF & CLAUDE MONET: THE MOTIF IN THE LIGHT OF PERCEPTION	63

İlke KARCILIOĞLU	RUS VE FRANSIZ ARMONİ EĞİTİM SİSTEMLERİ: TEORİK VE PEDAGOJİK FARKLILIKLAR & THEORETICAL AND PEDAGOGICAL DIFFERENCES BETWEEN RUSSIAN AND FRENCH HARMONY EDUCATION SYSTEMS	65
İpek ŞENEL ÖZAYTEN	GÜNÜMÜZ SANATINDA EKOLOJİK VE TOPLUMSAL DÖNÜŞÜM & ECOLOGICAL AND SOCIAL TRANSFORMATION IN TODAY'S ART	67
Nargiz EMİNOVA & Özlem DOĞAN	PİYANO ÖĞRETİMİ ÜZERİNE ÖRNEK BİR ÇALIŞMA & A SAMPLE STUDY ON PIANO TEACHING	68
N. Oya LEVENDOĞL & Z. Nilüfer NAHYA & Mehmet ARSLANBOĞA	EKOMÜZİKOLOJİ UYGULAMA BAHÇESİ: SANAT-EKOLOJİ-İNSAN İLİŞKİSİNE MÜZİKOLOJİK BİR BAKIŞ & ECO MUSICOLOGY APPLICATION GARDEN: A MUSICOLOGICAL PERSPECTIVE ON THE ART-ECOLOGY-HUMAN RELATIONSHIP	69
Özge ÖZTÜRK	SHAKESPEARE'İN "KISSASA KISSAS"INA EPİK DİYALEKTİK MÜDAHALE: BRECHT'İN "YUVARLAK KAFALILAR SİVRİ KAFALILAR'I & AN EPIC-DIALECTICAL PERSPECTIVE ON SHAKESPEARE'S MEASURE FOR MEASURE: BRECHT'S ROUND HEADS AND POINTED HEADS	71
Özlem DOĞAN & Nargiz EMİNOVA	7 BÖLGEDEN 7 TÜRK MÜZİĞİ PİYANO DÜZENLEMESİ & 7 REGIONS, 7 TURKISH MUSIC PIANO ARRANGEMENTS	73
Sabire SOYTOK	2001: A SPACE ODYSSEY: FİLMİNDE HAL- 9000 VE DAVE BOWMAN DİYALOGLARI ÜZERİNDEN İNSAN-YAPAY ZEKA İLİŞKİSİNİ YENİDEN DÜŞÜNMEK & RETHINKING THE HUMAN-ARTIFICIAL INTELLIGENCE RELATIONSHIP THROUGH THE DIALOGUES OF HAL-9000 AND DAVE BOWMAN IN 2001: A SPACE ODYSSEY	74
Şeref KOCAMAN & Şükran ÜNEŞ	Z KUŞAĞI VE GÖRSEL OKURYAZARLIK: İNFOGRAFİK DESTEKLİ EĞİTİM & GENERATION Z AND VISUAL LITERACY: INFOGRAPHIC-SUPPORTED EDUCATION	75
Tuncay Murat ATAL	MANYETİK ALAN METODUYLA CEBRAİL ÖTGÜN SANATINI OKUMAK & READING THE ART OF CEBRAİL OTGUN WITH MAGNETIC FIELD METHOD	76
Zeynep SERDAR & Bünyamin ÖZGÜLTEKİN	ERNST LUDWIG KIRCHNER'İN RESİM ÜSLUBU & ERNST LUDWIG KIRCHNER'S PAINTING STYLE	77

SAĞLIK BİLİMLERİ SEMPOZYUMU

HEALTH SCIENCES SYMPOSIUM

Sevda İNAN	ŞİDDETİN ORTAK YAPISI: İNSANLARA VE HAYVANLARA YÖNELİK ŞİDDETİN PATOFİZYOLOJİSİ & COMMON STRUCTURE OF VIOLENCE: THE PATHOPHYSIOLOGY OF VIOLENCE TOWARDS HUMANS AND ANIMALS	79
------------	--	----

SOLO SERGİLER

SOLO EXHIBITION

Bünyamin ÖZGÜLTEKİN	BÜNYAMİN ÖZGÜLTEKİN'İN SANATI ÜZERİNE & ON THE ART OF BUNYAMIN OZGULTEKIN	82
Gökçe YÜKSEL	AŞKIN İMGE PERDESİ & THE CURTAIN OF LOVE'S IMAGE	86
Hayal İNCEDOĞAN	YERLE GÖK ARASINDA BİR YERDE & AT A PLACE IN BETWEEN EARTH AND SKY	88
İpek ŞENEL ÖZAYTEN	BİR YARIMADANIN KAYBOLAN DOĞASI & THE DISAPPEARING NATURE OF A PENINSULA	89
Pınar BOZTEPE MUTLU	NEFES & BREATH	90
Tuncay Murat ATAL	ALGERNON'A ÇİÇEKLER & FLOWERS FOR ALGERNON	91
Zeynep SERDAR & Bünyamin ÖZGÜLTEKİN	DİJİTAL DÜNYANIN PORTRERLERDE SOYUT DIŞA VURUMU & ABSTRACT EXPRESSION OF THE DIGITAL WORLD IN PORTRAITS	92

WORKSHOPLAR

WORKSHOPS

Aliya SAHL HANSE & Alper ÜNLÜTÜRK	AKADEMİK OPERA TİYATROSU PLOVDİV “PROF. ASSEN DIAMANDIEV” MÜZİK, DANS VE GÜZEL SANATLAR AKADEMİSİ: DİSİPLİNLERARASI, SANATSAL VE PEDAGOJİK ETKİLEŞİM & ACADEMIC OPERA THEATRE AT THE “PROF. ASEN DIAMANDIEV” ACADEMY OF MUSIC, DANCE AND FINE ARTS, PLOVDIV: INTERDISCIPLINARY, ARTISTIC AND PEDAGOGICAL INTERACTION	95
Ashlan ERUZUN ÖZEL	BEDEN ÜZERİNDE GELENEKSEL TÜRK RİTİMLERİNİN UYGULANIS BİÇİMLERİ & FORMS OF APPLICATION OF TRADITIONAL TURKISH RHYTHMS ON THE BODY	96
Bahar AKSOY	GYPSY FUSION DANCE WORKSHOP: BEDENİN RİTMİK HAFİZASINA DOKUNAN KÜLTÜREL VE DİSİPLİNLERARASI BİR YAKLAŞIM & A CULTURAL AND INTERDISCIPLINARY APPROACH TO THE RHYTHMIC MEMORY OF THE BODY	100
Hayal İNCEDOĞAN	‘YERLE GÖK ARASINDA BİR YERDE’ SERGİSİ ÜZERİNE BİR WOKSHOP & A WORKSHOP ON THE EXHIBITION AT A PLACE IN BETWEEN EARTH AND SKY	101
Hülya KÜPÇÜOĞLU	KOLAJ NEDİR? & WHAT IS COLLAGE?	102
Tuncay Murat ATAL	KARAKALEM ÇİZİM VE FİKİR ATÖLYESİ & A WORKSHOP ON SKETCHING AND GENERATING IDEAS	103

SOSYAL BİLİMLER SEMPOZYUMU
BİLDİRİ ÖZETLERİ

**SOCIAL SCIENCES SYMPOSIUM
PRESENTATION ABSTRACTS**

ANTİK YUNAN'DA SAVAŞ RİTÜELLERİ

Ayşen SİNA*

Özet: Antik Yunan'da diğer eski çağ halklarında olduğu gibi, tanrıların onayı olmadan hiçbir eyleme girilmezdi. Yaşamın her alanında etkili bir şekilde varlık gösteren tanrıların, insanların en önemli uğraşlarından biri olan savaşlarda da yanlarında oldukları kabul edilirdi. Antik Yunan'da savaş ile tanrılar arasında kopmaz bir bağ bulunmaktaydı. Öte yandan ritüeller, toplumlarda evrensel bir unsur olarak karşımıza çıkar. Büyük çaplı sosyal ve politik olaylardan günlük kişisel eylemlere kadar kutsal ya da seküler birçok ritüel, geçmişten günümüze kadar tüm kültürlerde varlığını sürdürmüştür. İnsan yaşamının her yönü bir şekilde ritüelle iç içedir ve savaş da istisna değildir. Ancak, ritüellerin yaygınlığına karşın onları anlamak ve yorumlamak her zaman kolay olmayabilir. Savaş ritüellerini ve uygulamalarını incelemek toplumların öncelikleri hakkında önemli ipuçları sunar. Yunanlılar için savaş yalnızca bir strateji sorunu değil aynı zamanda tanrıları memnun etme ve eşitliğe dayalı toplumsal yapıya koruma süreciydi. İnsan yaşamının, onurunun ve refahının büyük riskler taşıdığı savaş deneyimleri ve travmaları, doğaüstü ve kutsal olana başvurularda anlamlandırılmıştır. Bu yüzden Yunanlılar tanrılarıyla iletişime geçmek ve onların desteğini kazanmak için savaş öncesinde, sırasında ve sonrasında çeşitli ritüeller gerçekleştirmiştir. Savaş yalnızca bir askeri eylem olmanın ötesinde, dinsel törenlerle iç içe geçmiş bir süreçti. Yunanlılar, savaşın kaderinin tanrılar tarafından belirlendiğine inanıyordu ve bu doğrultuda savaşa karar verdikten sonra belirli aşamalarda ritüeller uyguluyordu. Bu ritüeller, yalnızca tanrılardan destek almayı amaçlamakla kalmaz, ayrıca kutsal düzenin bir parçası olarak toplumsal yaşamın diğer alanlarına da örnek teşkil ediyordu. Bu çalışmada Yunan toplumlarının ilahi olanla nasıl iletişim kurduğu ve savaş ritüellerini nasıl uyguladığı ele alınacaktır. Yunanlıların savaşlarda tanrılara atfettikleri rolü kehanet, kurban, zafer anıtı ve diğer yerleşik ritüellerin savaş ve seferdeki önemini inceleyerek savaşın dinsel ve toplumsal yönlerini anlamaya çalışacağız.

Anahtar Kelimeler: Savaş, Ritüel, Kehanet, Zafer Anıtı, Kurban.

WAR RITUALS IN ANCIENT GREECE

Abstract: In ancient Greece, as in other ancient peoples, no action was taken without the approval of their gods. It was accepted that the gods, who were effective in every aspect of life, were also by people's side in wars, one of their most important endeavors. In ancient Greece, there was an unbreakable bond between war and the gods. On the other hand, rituals appear as a universal element in societies. From large-scale social and political events to daily personal actions, many sacred or secular rituals have continued to exist in all cultures from the past to the present. Every aspect of human life is somehow intertwined with rituals, and war is no exception. However, despite the prevalence of rituals, it may not always be easy to understand and interpret them. Examining war rituals and practices provides important clues about the priorities of societies. For the Greeks, war was not only a matter of strategy, but also a process of pleasing the gods and preserving a social structure based on equality. War experiences and traumas, where human life, dignity and well-being were at great risk, were given meaning by resorting to the supernatural and sacred. Therefore, the Greeks performed various rituals before, during and after war in order to communicate with their gods and gain their support. War was not only a military action, but also a process intertwined with religious ceremonies. The Greeks believed that the fate of war was determined by the gods and, accordingly, they practiced rituals at certain stages after deciding to fight. These rituals not only aimed to gain support from the gods, but also served as an example for other areas of social life as part of the sacred order. This study will examine how Greek societies communicated with the divine and how they practiced war rituals. We will try to understand the religious and social aspects of war by examining the role the Greeks attributed to the gods in wars, the importance of prophecy, sacrifice, victory monuments and other established rituals in war and expedition.

Key Words: War, Ritual, Divination, Victory Monument, Sacrifice.

* Prof. Dr. Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü Orcid: 0000-0002-53015973, asina@nku.edu.tr.

SAGALARDAN GERÇEĞE: JOMSVİKİNGLERİN İZİNİ SÜRMEK

Ayşen SİNA* & Ömer ŞİMAY**

Özet: Jomsvikingler X. ve XI. yüzyıllarda etkin olan yarı efsanevi savaşçı Viking topluluğudur. Norveç'te küçük devletleri oluşturan bağımsız Viking şefleri Hersarların gücü zayıflamaya başlayınca Norveç Kralı I.Harald Harfagri -Güzel Saçlı Harald- otoriteyi tek noktada toplama siyaseti gütmüştür. Birkaç Viking şefi ve savaşçılarından bazıları söz konusu otoriteyi kabul etmiş ve Güzel Saçlı Harald'a boyun eğerek onun hizmetine girmişlerdir. Diğer yandan I. Harald Harfagri'nin otoritesini tanımayan Viking şefleri ve savaşçıları ise isyan ederek ülkeyi terk etmişler ve başka yere göç ederek Jomsviking veya Jomsvikingelag olarak adlandırılan savaşçı topluluğunu oluşturmuşlardır. İçerisinde kadınların ve çocukların yer almadığı bu yapay kabile olan Jomsvikingler Jomsborg adlı efsanevi kalede ikamet etmekteydiler. Jomsviking Sagasına göre paralı asker olan Jomsvikinglerin kurucusu Palnatoki adlı bir Viking şefidir. Palnatoki'nin gücünden ve eşkıya saldırılarından kaygılanan Wendland kralı Brusleifr onu hizmeti altına almıştır. Böylelikle hem Palnatoki'nin ve beraberindekilerin savaşçı gücünden yararlanmış hem de eşkıya saldırılarına karşı önlem almıştır. Onlara Jomsviking Sagası'nda geçen Jom olarak adlandırılan yeri vermiştir. Daha sonra burası bir liman şehrine dönüşmüştür. Jom'un aslında bir kale olduğunu belirten kaynaklarda bulunmaktadır. Bu nedenle Jomsborg denilen bu yerin günümüzde Polonya'nın Wolin Adasında olabileceği üzerinde durulmaktadır. X. yüzyılının sonlarında Jomsvikinglerin başında Danimarka Kralı Sturt Harald'ın oğlu Earl Sigvald adlı şefin bulunduğu dönem Jomsvikinglerin en parlak dönemidir. Danimarka Kralı Mavi Diş Harald 980'de Jomsvikingleri Wendland'a yerleştirmiştir. Paralı savaşçı topluluğu olan Jomsvikinglerin kendi kanunları bulunmaktadır ve bu kanunlar sayesinde birbirleri arasında kardeşlik bağı oluşmuştur. Paralı asker oldukları için pek çok kişi adına da savaşmışlardır. 1043 yılında Norveç Kralı İyi Magnus Jomsborg kalesini yok ederek Jomsvikinglerin varlığına son vermiştir. Bu çalışmada Jomsvikinglerin siyasal ve ideolojik yönleri incelenecektir. X. yüzyıl İskandinavya'sındaki siyasal yapılanmaları, Hristiyanlık ve paganlık çatışması, Jomsvikinglerin askeri düzeni ve bağımsız kimliği gibi unsurlar değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Vikingler, Jomsvikingler, Jomsviking Saga, Jomsborg, Jomsviking Kanunları, Viking Kardeşliği.

FROM SAGAS TO REALITY: TRACING THE JOMSVIKINGS

Abstract: The Jomsvikings are a semi-legendary Viking warrior community that was active in the 10th and 11th centuries. When the power of the independent Viking chiefs Hersars, who formed small states in Norway, began to weaken, the Norwegian King Harald I. Harfagri - Harald the Beautiful-Haired - pursued a policy of concentrating authority at a single point. A few Viking chiefs and warriors accepted this authority and submitted to Harald the Beautiful-Haired and entered his service. On the other hand, the Viking chiefs and warriors who did not recognize the authority of Harald I. Harfagri rebelled and left the country, migrating elsewhere and formed a warrior community called the Jomsviking or Jomsvikingelag. This artificial tribe, the Jomsvikings, which did not include women and children, lived in the legendary castle called Jomsborg. According to the Jomsviking Saga, the founder of the mercenary Jomsvikings was a Viking chief named Palnatoki. The Wendland King Brusleifr, concerned about Palnatoki's power and bandit attacks, took him into his service. Thus, he benefited from the warrior power of Palnatoki and his companions and also took precautions against bandit attacks. He gave them the place called Jom in the Jomsviking Saga. Later, this place became a port city. There are sources stating that Jom was actually a castle. For this reason, it is thought that this place called Jomsborg could be on Wolin Island in today's Poland. The period when Earl Sigvald, the son of the Danish King Sturt Harald, was the leader of the Jomsvikings at the end of the 10th century was the brightest period of the Jomsvikings. The Danish King Harald the Blue Fang settled the Jomsvikings in Wendland in 980. The Jomsvikings, who were a mercenary warrior community, had their own laws and thanks to these laws, a bond of brotherhood was formed between them. Since they were mercenaries, they also fought on behalf of many people. In 1043, the Norwegian King Magnus the Good destroyed the Jomsborg castle and put an end to the existence of the Jomsvikings. This study will examine the political and ideological

* Prof. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Tarih Bölümü, Eskiçağ Tarihi, ORCID: 0000-0002-5301-5973, asina@nku.edu.tr.

** Yüksek Lisans Öğrencisi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Tarih Anabilim Dalı, ORCID: 0009-0005-2869-5347, simay9559@hotmail.com.

aspects of the Jomsvikings. Elements such as their political structure in 10th century Scandinavia, the conflict between Christianity and paganism, the military order and independent identity of the Jomsvikings will be evaluated.

Key Words: Vikings, Jomsvikings, Jomsviking Saga, Jomsborg, Jomsviking Laws, Viking Brotherhood.

.

SELANİK ÖRNEĞİYLE BALKANLARDA TÜRK ŞEHİR GELİŞİMİ

Betül ÖZCAN BALKIR*

Özet: Bu çalışmada, Osmanlı iskân politikalarının Balkanlardaki şehirleşme üzerindeki etkileri Selanik örneği üzerinden incelenmektedir. Kuzey Yunanistan’da bir liman kenti olan Selanik, antik çağlardan beri önemli bir yerleşim yeridir. 1380-1430 yılları arasında Türklerle Bizans arasında birkaç kez el değiştiren Selanik, 1430 yılında II. Murat tarafından kesin olarak Osmanlı topraklarına katıldıktan sonra, iskân politikaları doğrultusunda tipik bir Osmanlı-Türk şehri kimliği kazanmıştır. Balkanlarda, Türk kent gelişimi, Anadolu’daki diğer kentlerden farklı değildi. Bir yerleşimin şehir olabilmesi için “cuması kılınmalı, kadısı bulunmalı, pazarı kurulmalı ve hamamı olmalıdır” düsturu Balkan şehirlerinde de uygulanmıştır. Osmanlı’nın iskân politikasıyla Türkleşmiş Selanik’in kozmopolit yapısına rağmen, özellikle kuzey kesimleri, bu gelişimi yansıtan tipik Türk kenti görünümündedir. Merkezde yer alan büyük camiler, bedestenler, hamamlar gibi Osmanlı şehrinin çekirdeğini meydana getiren kamusal yapılar etrafında mahalleler gelişmiştir. Her mahallenin de cami, dükkân, çeşme, hamam gibi yapıların bulunduğu kendi merkezleri vardır. 19. yüzyılın ortalarına kadar kamu, dini ve sivil yapıların Erken ve Klasik Osmanlı mimari üslubunun hâkim olduğu, konutların ise klasik Anadolu iç sofalı Türk evi plan şemasında, inşa edildiği Selanik, 1870’lerden sonra modernleşme sürecine paralel olarak Batılı şehircilik unsurlarını da bünyesine katmıştır. 1912 yılına kadar Osmanlı egemenliğinde kalan kentte, son Türk unsurların da Kurtuluş Savaşı sonrası nüfus mübadelesinde Türkiye’ye göç etmesinin ardından, Türklere ait birçok eser çoğunlukla devlet eliyle yok edilmiştir. Selanik’te inşa edilmiş yaklaşık 411 yapıdan günümüze ulaşabilen çok az sayıdaki eser, Selanik’in Türk Şehri olarak gösterdiği gelişimi evreleri hakkında fikir vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Selanik, Türk Şehir Gelişimi, Mimari, Osmanlı İskân Politikası, Balkanlar.

TURKISH CITY DEVELOPMENT IN THE BALKANS WITH THE EXAMPLE OF THESSALONIKI

Abstract: In this study, the effects of Ottoman settlement policies on urbanization in the Balkans are examined through the example of Thessaloniki. Thessaloniki, a port city in northern Greece, has been an important settlement since ancient times. Thessaloniki, which changed hands between the Turks and the Byzantines several times between 1380 and 1430, acquired the identity of a typical Ottoman-Turkish city in line with the settlement policies after it was definitively annexed to Ottoman territory by Murat II in 1430. In the Balkans, Turkish urban development was no different from other cities in Anatolia. The principle that for a settlement to become a city, “it must have a grand mosque, a judge must be present, a market must be established and it must have a hammam” was also applied in the Balkan cities. Despite the cosmopolitan structure of Thessaloniki, which was Turkified by the Ottoman settlement policy, especially its northern parts have the appearance of a typical Turkish city reflecting this development. Neighborhoods developed around public structures such as grand mosques, covered bazaars, and hammams located in the center, which formed the core of the Ottoman city. Each neighborhood has its own center with structures such as mosques, shops, fountains, and hammams. Until the mid-19th century, public, religious and civil buildings were dominated by the Early and Classical Ottoman architectural styles, and houses were built in the classical Anatolian Turkish house plan scheme. After the 1870s, Thessaloniki incorporated Western urban elements in parallel with the modernization process. The city remained under Ottoman rule until 1912, and after the last Turkish elements migrated to Turkey during the population exchange following the War of Independence, many works belonging to the Turks were destroyed, mostly by the state. Very few works from the approximately 411 buildings built in Thessaloniki have survived to the present day, giving an idea about the stages of development of Thessaloniki as a Turkish City.

Key Words: Selanik, Turkish Urban Development, Architecture, Ottoman Settlement Policy, Balkans.

* Dr. Öğretim Üyesi, Yozgat Bozok Üniversitesi, Fen- Edebiyat Fakültesi, Sanat Tarihi Bölümü, Türk İslam Sanatı Anabilim Dalı, <https://orcid.org/0000-0002-6634-2818>, betu.ozcan.balkir@yobu.edu.tr (Yozgat Bozok University, Faculty of Arts and Sciences, Department of Art History, Department of Turkish Islamic Art, <https://orcid.org/0000-0002-6634-2818>, betul.ozcan.balkir@yobu.edu.tr).

JAPONYA’NIN MODERNLEŞME SÜRECİNİN OSMANLI AYDINLARI ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Cahit KAHRAMAN*

Özet: "Japon Modeli", Osmanlı Devleti döneminden itibaren başlayan ve Cumhuriyet’in ilk yıllarında da devam eden bir ilgi ve inceleme konusu olmuştur. Bu çalışmada, söz konusu ilginin önemli örneklerinden biri olan 2 Mayıs 1913 tarihli Şark Tiyatrosu’nda Mustafa Satı Bey tarafından verilen konferans temel alınmıştır. Satı Bey, 1910-1912 yılları arasında çeşitli Avrupa ülkelerinde eğitim sistemlerini incelemiş ve bu gözlemlerini Osmanlı Devleti’nin eğitim sistemine entegre etmeyi hedeflemiştir. Bu incelemeler kapsamında Japonya örneği, özellikle modernleşme sürecinde elde ettiği başarılar nedeniyle dikkat çekmiştir. 19. yüzyıl sonlarında Osmanlı Devleti ile temas kurmaya başlayan Japonya ile resmi ilişkilerin kurulması, Ertuğrul Fırkateyni hadisesine kadar ertelenmiş; ardından Osmanlı Devleti, Japonya’nın özellikle Rus-Japon Savaşı’ndaki başarısını yakından takip etmeye başlamıştır. Bu bağlamda, modernleşme arayışındaki Osmanlı aydınları tarafından Japonya’nın bir rol model olarak görülmesi, çalışmanın temel inceleme alanını oluşturmaktadır. Satı Bey’in konferansında sunduğu Japon kültürü, eğitim sistemi ve toplumsal yapıya dair gözlemleri ile Japon başarısının dayandığı temel unsurlar ve bunların Osmanlı’ya örnek teşkil edebilecek yönleri detaylı biçimde ele alınmaktadır. Bu çalışma, başta Satı Bey olmak üzere dönemin Osmanlı düşünürlerinin Japonya’yı bir model olarak değerlendirme biçimlerini ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Anahtar kelimeler: Satı Bey, Modernleşme, Osmanlı Devleti, Japon Modeli

THE IMPACT OF MODERNIZATION ON OTTOMAN INTELLECTUALS

Abstract: The concept of the “Japanese Model” has been a subject of interest and examination in the Ottoman Empire, continuing into the early Republican era of Turkey. This study focuses on one of the earliest examples of such interest: a lecture delivered by Mustafa Satı Bey on May 2, 1913, at the Şark Theatre. Between 1910 and 1912, Satı Bey traveled to several European countries to examine their educational systems, with the aim of integrating such innovations into the Ottoman context. Among his observations, Japan stood out as a compelling example, particularly due to its success in modernization. Although Japan initiated contact with the Ottoman Empire in the late 19th century, formal diplomatic relations were delayed until the Ertuğrul frigate incident. The Ottoman Empire began to closely follow Japan’s development, especially after witnessing its military prowess in the Russo-Japanese War. This study explores the ways in which the Ottoman intellectuals of the early 20th century, notably Satı Bey, perceived and evaluated Japan as a model for reform and modernization. In his presentation, Satı Bey introduced aspects of Japanese culture and society while emphasizing the foundational elements of Japan’s national success. The main objective of this study is to analyze the writings of Ottoman intellectuals of the period and their portrayal of Japan—a fellow Asian nation—as a model worthy of emulation.

Key Words: Satı Bey, Modernization, Ottoman Empire, Japanese Model

* Doç. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Doğu Dilleri ve Edebiyatı Bölümü, ckahraman@nku.edu.tr, ORCID: 0009-0001-9270-7967.

REKLAM MEDYASINDA DİKOTOMİK ANLATI: “ÜNLÜ” REKLAMCILIĞI ÜZERİNE KARŞILAŞTIRMALI REKLAM ANALİZ*

Canan GEÇEN** & Kürşad GÖLGELİ***

Özet: İnsanlık tarihi boyunca bütün topluluklar, ikonik figürler yaratmaya, onları yüceltmeye ve sonra da çekip yeryüzüne tekrar indirmeye karşı derin bir ilgi duymuşlardır. Reklamcılık sektörünün de etkilendiği bu eğilimin sonucunda, ünlü isimler tanıtım içeriklerinin büyük bir bölümünde yer almaya başlamıştır. Ünlü reklamcılığı, ünlü ve marka arasında sağladığı güçlü imaj transferi ve etkili anlamsal aktarım, gerektirdiği yüksek maliyet ve risk faktörlerinin genişliği gibi nedenlerle planlama aşamasında dikkatli adımlar atılmasını gerekli kılmaktadır. Bu çalışmada, ünlü oyuncu Cem Yılmaz'ın rol aldığı OPET Ultraforce reklam serisi ile oyuncunun kişisel projeleri, göstergebilimsel yöntem ile analiz edilerek aralarındaki korelasyonel ilişki saptanmaya çalışılmıştır. Ayrıca, film ve reklam analizlerinde vurgulanan analogik ilişkilerin yanı sıra dikotomik örüntülerin de belirleyici bir öneme sahip olduğu hipoteziyle araştırmada, reklam ve diğer yapımlar arasında tekrar eden dikotomik ilişkiler incelenmiştir. Çalışmanın analizinde göstergebilimsel bulgulara ek olarak, daha geniş bir kavrayış ve veri görselleştirme elde edebilmek için amaçlı örnekleme yöntemi ile seçilmiş OPET reklamları ve Cem Yılmaz film fragmanları, MAXQDA 2024 programına aktararak içerik analizine tabii tutulmuştur. Bu bağlamda analizin geçerliğinin ve güvenilirliğinin artırılması hedeflenmiştir. Çalışma sonucunda, reklam içeriği ile ünlü kişinin kişisel projeleri arasında belirgin bir anlam aktarımının söz konusu olduğu tespit edilmiştir. Buna göre, markanın kurumsal vizyon, misyon ve ilkeleri, mevcut reklam içeriği ve ünlünün geçmiş yapımları arasında hem biçimsel hem de içeriksel analogik ve dikotomik ilişkiler olduğu açıktır. Reklam filminin mekânsal detayları, kurgusal dinamikleri ve karakterizasyonlarının, reklamda rol alan ünlünün filmlerinde de sıkça rastlanan komedi-tragedya, gelecek-geçmiş ve protagonist-antagonist dikotomileriyle eşlenik olduğu gözlemlenmiştir. MAQDA 2024 programından elde edilen bulgulara göre ise gelecek-geçmiş ve komedi-tragedya dikotomileri, yer verilen medya içeriklerinde frekans yoğunluğu en yüksek olan dikotomik örüntüler olarak öne çıkmaktadır. Çalışmanın, ünlü reklamlarında anlam aktarımının bağlı olduğu anlatı değişkenleri ve bu dinamikleri ortaya çıkarmayı amaçlayan anlatı analizlerinde, analogik ilişkilerin mevcut önem düzeyine alternatif olarak dikotomik yapıların belirleyici etkisi hakkında literatüre fikir verebileceği umulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ünlü Reklamcılığı, Dikotomi, Anlam Transfer Modeli, Göstergebilim, Cem Yılmaz.

DICHOTOMOUS NARRATIVE IN ADVERTISING MEDIA: COMPARATIVE ADVERTISING ANALYSIS ON “CELEBRITY” ADVERTISING

Abstract: Throughout human history, all societies have had a deep interest in creating iconic figures, glorifying them and then bringing them back down to earth. As a result of this trend, which has also affected the advertising sector, famous names have started to take place in a large part of the promotional content. Celebrity advertising requires careful steps to be taken in the planning phase due to the strong image transfer and effective meaning transfer between the celebrity and the brand, the high cost it requires and the wide range of risk factors. In this study, the OPET Ultraforce advertisement series starring the famous actor Cem Yılmaz and the actor's personal projects were analysed with the semiotic method to determine the correlational relationship between them. Furthermore, with the hypothesis that dichotomic patterns have a decisive importance in addition to the analogical relations emphasised in film and advertisement analyses, recurring dichotomic relations between advertisements and other productions were examined in the study. In addition to the semiotic findings in the analysis of the study,

* Bu çalışma Erciyes Üniversitesi BAP Koordinasyon Birimi tarafından SYL-2025-14375 proje kodu ile desteklenmiştir.

** Arş. Gör., Erciyes Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Halkla İlişkiler ve Tanıtım Anabilim Dalı, 0009-0003-6442-3897, canangecen@erciyes.edu.tr (Res. Assist., Erciyes University, Faculty of Communication, Department of Public Relations and Publicity, 0009-0003-6442-3897, canangecen@erciyes.edu.tr).

*** Dr., Erciyes Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Halkla İlişkiler ve Tanıtım Anabilim Dalı, 0000-0001-9564-4666, kgolgeli@erciyes.edu.tr (Dr., Erciyes University, Faculty of Communication, Department of Public Relations and Publicity, 0000-0001-9564-4666, kgolgeli@erciyes.edu.tr).

OPET commercials and Cem Yılmaz film trailers, which were selected through purposive sampling method, were transferred to MAXQDA 2024 and subjected to content analysis in order to obtain a broader understanding and data visualisation. In this context, it was aimed to increase the validity and reliability of the analysis. As a result of the study, it was determined that there was a significant transfer of meaning between the advertisement content and the personal projects of the famous person. Accordingly, it is clear that there are both formal and contextual analogical and dichotomous relationships between the corporate vision, mission and principles of the brand, the current advertisement content and the past productions of the celebrity. It has been observed that the spatial details, fictional dynamics and characterisations of the commercial film are conjugate with the dichotomies of comedy-tragedy, future-past and protagonist-antagonist, which are frequently encountered in the films of the celebrity acting in the commercial. According to the findings obtained from the MAQDA 2024 programme, future-past and comedy-tragedy dichotomies stand out as the dichotomic patterns with the highest frequency density in the media content. It is hoped that the study will provide insight to the literature about the narrative variables on which meaning transfer in celebrity advertisements depends and the determining effect of dichotomic structures as an alternative to the current importance level of analogical relations in narrative analyses aiming to reveal these dynamics.

Key Words: Celebrity Advertising, Dichotomy, Meaning Transfer Model, Semiotics, Cem Yılmaz.

SÜRGÜNDEKİ BİR ETNİK TOPLULUĞUN SOSYO-KÜLTÜREL VE İKTİSADİ ETKİLERİ: KARSLI MALAKANLAR

Çakır Ceyhan SUVARİ*

Özet: Bu bildiride, Kars ilindeki Malakan topluluğunun tarihi, kültürel dinamikleri ve bölgedeki etkileri detaylı bir şekilde ele alınacaktır. Malakanlar, 19. yüzyılın sonlarına doğru Rusya kırsalından Kafkasya'ya sürgün edilen, Kars'ın özellikle köylerinde yoğunlaşan bir etno-dinsel topluluktur. Rusya'daki Ortodoks Hristiyan topluluklardan ayrılarak, kendi dini inanç sistemlerini ve yaşam biçimlerini geliştiren Malakanlar, Kars'a yerleşerek burada etnik ve dinsel çeşitliliğin önemli bir parçası haline gelmişlerdir. Bildiride, Malakanların Kars'a sürgün edilme nedenleri üzerinde durulacak, ancak asıl odak, bu sürgünün Kars'taki sosyal yapıyı nasıl dönüştürdüğü ve Malakan topluluğunun tarım ile hayvancılık alanlarındaki katkılarının yanı sıra yerel halkla olan etkileşimleri olacaktır. 19. yüzyılda Kars'a yerleşen Malakanlar, bölgedeki tarım ve hayvancılık faaliyetlerinde önemli yenilikler getirmişlerdir. Özellikle Malakanların geleneksel tarım yöntemleri, hayvancılık uygulamaları ve süt ürünleri üretimindeki özgün yaklaşımları, Kars'ın kırsal ekonomisinde büyük değişimlere yol açmıştır. Bu topluluğun bölgedeki tarımsal üretim süreçlerine kattığı değerler, yerel halkın ekonomik ve sosyal yapısında köklü değişiklikler meydana getirmiştir. Son olarak, bildiride, Malakanların Kars'tan ayrılmasına yol açan dini, sosyo-ekonomik ve politik faktörler derinlemesine incelenecektir. Bu faktörlerin, topluluğun bölgedeki varlığını nasıl etkilediği ve Malakanların gidişinin Kars'ta nasıl bir toplumsal ve ekonomik kırılma yarattığı üzerine durulacaktır. Bildiride sunulan bilgiler, Kars'ta yapılan antropolojik alan araştırması verilerine dayanmaktadır. Söz konusu alan araştırmasında, özellikle Malakanlarla komşuluk yapmış yerel halkla yapılan görüşmeler önemli bir yer tutmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Antropoloji, Malakan, Kültür, Sosyal etkileşim, Etnisite.

THE SOCIO-CULTURAL AND ECONOMIC IMPACTS OF AN EXILED ETHNIC COMMUNITY: THE MOLOKANS OF KARS

This presentation will thoroughly examine the history, cultural dynamics, and regional impacts of the Molokan community in the Kars province. The Molokans are an ethno-religious group that was exiled from rural Russia to the Caucasus towards the end of the 19th century and concentrated in the villages of Kars. Having separated from the Orthodox Christian communities in Russia, the Molokans developed their own religious belief system and way of life, eventually settling in Kars and becoming an important part of the region's ethnic and religious diversity. The presentation will focus on the reasons for the Molokans' exile to Kars, but the primary emphasis will be on how this exile transformed the social structure in Kars. Additionally, the presentation will explore the contributions of the Molokan community to agriculture and animal husbandry, as well as their interactions with the local population. When the Molokans settled in Kars in the 19th century, they introduced significant innovations in local agricultural and livestock practices. Their traditional farming methods, livestock practices, and unique approaches to dairy production led to major changes in the rural economy of Kars. The values this community brought to the agricultural production processes resulted in profound changes in the economic and social structure of the local population. Finally, the presentation will delve into the religious, socio-economic, and political factors that led to the Molokans' departure from Kars. It will discuss how these factors affected the community's presence in the region and how their departure created a social and economic rupture in Kars. The information presented in this presentation is based on anthropological fieldwork conducted in Kars, with interviews conducted with the local population, particularly those who lived in close proximity to the Molokans.

Key Words: Anthropology, Molokan, Culture, Social Interaction, Ethnicity.

* Doçent Doktor, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Antropoloji Bölümü, Sosyal Antropoloji Anabilim Dalı, <https://orcid.org/0000-0002-9905-0213>, ceyhansuvari@yyu.edu.tr

DEĞİŞEN MEDYANIN GETİRDİKLERİ VE GÖTÜRDÜKLERİ

Elif N. HAMİDİ*

Özet: Bu bildiride, değişen medyanın olumlu-olumsuz yanları, 21. yüzyıl insanını biçimlendirmedeki/biçimsizleştirmedeki rolü ve etkisi ele alınacak, yol açtığı etik sorunlar değerlendirilecektir. Herakleitos evrendeki her şeyin bir değişim, bir oluş içinde olduğunu söyler ve haklıdır. Her şey gibi medya da değişir ve geçmişten bugüne epey değişmiştir. 20. yüzyılın son çeyreğinden bu yana, büyük bir hızla gelişen bilişim teknolojileri giderek yaygınlaşmış, buna kayıtsız kalması mümkün olmayan medya da dijitalleşerek büyük bir değişim ve dönüşüm geçirmiştir. Bu dijital değişim ve dönüşüm pek çok kolaylık ve olanağın yanı sıra etik sorunu da peşinden sürüklemiştir. Dolayısıyla değişen medyanın insana ve insan dünyasına getirdikleri kadar, götürdüklerine de yakından bakmak, yol açtığı sorunları felsefi etik bilgiyle değerlendirmek gerekmektedir. Biliyoruz ki atom bombasını bir insan yarattı: Fizikçi Oppenheimer’ın hayal etme gücünün ve aklının ürünü olan bu yaratım, insanlık tarihindeki büyük kıyımlardan birinde kullanıldı. İnsan yaratımı bu bomba, birkaç dakika içinde bir şehri neredeyse yok etti, on binlerce insanın ölümüne yol açtı. Tıpkı atom bombası gibi radyo, gazete, televizyon, fotoğraf, dijital medya ve onun bir parçası olan yapay zekâ da bir insan yaratımıdır, insan aklının birer ürünüdür, birer araçtır ve önemli olan bu teknolojik araçların hangi amaçlarla kullanıldığı ve kullanılacağıdır. 19. yüzyıl matbaanın ve yazılı basının, 20. yüzyıl radyo ve televizyonun, 21. yüzyıl ise dijital medyanın, dijital platformların ve dijital ağların hükümlerini ilan ettiği bir yüzyıl olmuştur. “*Post-Truth çağı*” olarak adlandırılan bu yüzyılda dijital medya, çeşitli dijital araçlar ve yapay zekâ sistemleri gündelik hayatımızın bir parçası olmuş; enformasyon, veri ve bilgi adeta ışık hızıyla yayılmaya başlamıştır. Ancak değişen medya bir yandan enformasyonu, veriyi anında dünyanın öteki ucundaki insanlara ulaştırmak gibi bir kolaylık sağlarken, diğer yandan bu aşırı hız ve enformasyon kirliliği pek çok çelişkiyi, belirsizliği ve etik sorunu beraberinde getirmiştir. Dolayısıyla değişen medya karşısında şu gibi sorulara cevap aramalıyız: Acaba dijitalleşen medya, gerçekten sağlıklı bir iletişimi, etkileşimi, enformasyona erişimi kolaylaştırmakta, artırmakta, geliştirmekte mi, yoksa bir açmazla neden olup iletişimin kendisini mi yutmaktadır? Sınırsız içerik bombardımanıyla her şeyi göstermek, söylemek, yaymak isteyen dijital medya, aslında hiçbir şey söyleyemez hale gelmekte, etkisini, gücünü yitirmekte, iletişimsizliğe, iletişim bozukluklarına neden olmakta, enformasyon ve dezenformasyon çöplüğüne mi dönmektedir? Kendini enformasyon çöplüğünde kaybeden, Paul Virilio’nun kavramlarıyla “*hız, haz, ayartı*” peşinde koşan insan özgür müdür peki? Yoksa sadece görsel ve işitsel uyaranlarla beslenen çağımız insanı (homo videns), dijital bir mağarada yaşamakta ve dijital ekrandaki/duvardaki gölgeleri mi seyretmektedir?

Anahtar Kelimeler: Medya, Dijital Medya, Sosyal Medya, Yapay Zekâ, Etik, İletişim Etiği.

WHAT THE CHANGING MEDIA BRINGS AND TAKES AWAY

Abstract: In this paper, the positive and negative aspects of the changing media, its role and impact in shaping/deforming the people of the 21st century will be discussed and the ethical problems it causes will be evaluated. Heraclitus says that everything in the universe is in a state of change and becoming and he is right. Like everything else, the media also changes and has changed a lot from the past to the present. Since the last quarter of the 20th century, rapidly developing information technologies have become increasingly widespread, and the media, which cannot remain indifferent to this, has undergone a great change and transformation through digitalization. This digital change and transformation has brought many conveniences and opportunities, as well as ethical problems. Therefore, it is necessary to look closely at what the changing media brings to human beings and the human world as well as what destroys and to evaluate the problems it causes with philosophical ethical knowledge. We know that the atomic bomb was created by a human being: This creation, the product of physicist Oppenheimer's imagination and intellect, was used in one of the great massacres in human history. In a few minutes, this man-made bomb almost destroyed a city, killing tens of thousands of people. Just like the atomic bomb, radio, newspapers, television, photography, digital media and artificial intelligence, which is a part of it, are human creations, products of the human mind, tools, and what matters is the purposes for

* Maltepe Üniversitesi Felsefe Anabilim Dalı Doktora Programı öğrencisi, Maltepe Üniversitesi İnsan Hakları Araştırma ve Uygulama Merkezi’nde uzman, ORCID: 0009-0007-2955-7311, elifhamidi@maltepe.edu.tr.

which these technological tools are and will be used. The 19th century was dominated by the printing press and print media, the 20th century by radio and television, and the 21st century by digital media, digital platforms and digital networks. In this century, which is called the “*Post-Truth era*”, digital media, various digital tools and artificial intelligence systems have become a part of our daily lives; information, data and knowledge have started to spread at the speed of light. However, while on the one hand, the changing media provides the convenience of instantly delivering information and data to people on the other side of the world, on the other hand, this excessive speed and information pollution has brought many contradictions, uncertainties and ethical problems. Therefore, in the face of changing media, we should seek answers to questions such as: Does digitalized media really facilitate, increase and develop healthy communication, interaction and access to information, or does it cause a dilemma and swallow communication itself? Is the digital media, which wants to show, say and spread everything with unlimited content bombardment, actually becoming unable to say anything, losing its influence and power, causing miscommunication and communication disorders, turning into a garbage dump of information and disinformation? Is human being free when he/she loses himself in the garbage of information, when he pursues “*speed, pleasure, temptation*” in Paul Virilio's terms? Or is the human being of our age (*homo videns*), fed only by visual and auditory stimuli, living in a digital cave and watching the shadows on the digital screen/wall?

Key Words: Media, Digital Media, Social Media, Artificial Intelligence, Ethics, Communication Ethics.

SOSYAL PSİKOLOJİ PERSPEKTİFİNDEN GÖÇ: TEMEL KAVRAMLAR, MÜDAHALE PROGRAMLARI

Erkin SARI* & Ufuk SARIGÜL**

Özet: Uluslararası Göç Örgütü'nün raporuna göre dünya nüfusunun %3,6'sı doğduğu ülkeden farklı bir ülkede yaşamaktadır. Göçmenler göç öncesi (ör., hedef göç noktasına ilişkin endişe ve beklentiler), göç sırası (ör., hukuki süreçler) ve göç sonrası (ör., gelinen kültüre uyum, istenmeyen psikolojik deneyimler, dil kaynaklı iletişim sorunları) evrelerde farklı şeyler deneyimler ve bu durum göçün farklı disiplinlerce birlikte ele alınmasını gerektirmektedir. Göçün öznesi insan olduğundan ve göç sürecinin içerisinde barındırdığı psikolojik etmenlerden kaynaklı psikologlar da göçün psikolojik boyutlarını anlamaya ve bu süreci kolaylaştırmak adına çabalamaya odaklanmaktadır. Psikolojinin bir alt dalı olarak sosyal psikoloji de göçmenlerin gidilen kültüre uyum süreci, çoğunluk grup üyelerinin göçmenlere yönelik tutum ve davranışları ve gruplararası temas başta olmak üzere birçok konuya odaklanıp göçün sosyal psikolojik boyutlarına dair bir bakış sunmaktadır. Bu çalışmanın temel amacı, göçün sosyal psikoloji tarafından nasıl ele alındığını aktarmaktır. İlk olarak, psikolojinin göçe nasıl yaklaştığına ilişkin yazın kısaca ele alınacak ve "insanlar neden göç eder?", "göç bireylerin psikolojik sağlığına nasıl etki eder?" gibi sorulara cevap aranacaktır. Ardından, sosyal psikoloji araştırmalarının göçü nasıl ele aldığı ayrıntılı bir şekilde incelenecektir. Kültürleşme, çoğunluk grubun göçmenlere yönelik tutum ve davranışlarını şekillendiren faktörler (ör., gruplararası tehdit, ideolojik eğilimler) ile bu tutum ve davranışların sonuçları (ör., ayrımcılık, insandışılama, sosyal temas) aktarılacaktır. Son bölümde ise göçe ilişkin sosyal psikolojik müdahale çalışmaları ele alınacak ve sosyal psikolojinin göç araştırmalarına sağlayabileceği katkılar, sosyal psikolojik perspektiften yapılan göç çalışmalarındaki eksiklikler ve gelecekteki araştırmalara yönelik öneriler sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Göç, Psikolojik Sağlık, Sosyal Psikoloji, Kültürleşme, Sosyal Temas, İnsandışılama, Müdahale Programı.

MIGRATION FROM A SOCIAL PSYCHOLOGY PERSPECTIVE: KEY CONCEPTS AND INTERVENTION PROGRAMS

Abstract: According to the report by the International Organization for Migration, 3.6% of the world's population lives in a country different from where they were born. Migrants experience different challenges during the pre-migration phase (e.g., concerns and expectations about the destination), the migration phase (e.g., legal processes), and the post-migration phase (e.g., adaptation to the host culture, unwanted psychological experiences, communication problems due to language barriers). These dynamics necessitate an interdisciplinary approach to understanding migration. Since humans are the central subjects of migration and because of the psychological factors inherent in the migration process, psychologists focus on understanding the psychological dimensions of migration and strive to facilitate this process. As a subfield of psychology, social psychology provides insights into the social psychological dimensions of migration by focusing on topics such as the adaptation process of migrants to the host culture, the attitudes and behaviors of majority group members toward migrants, and intergroup contact. The primary aim of this study is to explore how migration is approached within social psychology. First, the literature on how psychology addresses migration will be briefly reviewed, seeking answers to questions such as "Why do people migrate?" and "How does migration impact individuals' psychological well-being?". Subsequently, how social psychology research addresses migration will be examined in detail. Topics such as acculturation, the factors shaping the attitudes and behaviors of majority groups toward migrants (e.g., intergroup threat, ideological orientations), and the consequences of these attitudes and behaviors (e.g., discrimination, dehumanization, social contact) will be discussed. In the final section, social psychological intervention studies related to migration will be addressed, and the contributions that social psychology can offer to migration research, the shortcomings

* Dr. Arş. Gör., Selçuk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Psikoloji Bölümü, Sosyal Psikoloji Anabilim Dalı, <https://orcid.org/0000-0002-2162-5558>, erkin.sari@yahoo.com.tr (Research Assistant, PhD, Selçuk University, Faculty of Letters, Psychology, Social Psychology, <https://orcid.org/0000-0002-2162-5558>, erkin.sari@yahoo.com.tr).

** Psk. Dr., İzmir Emniyet Müdürlüğü, <https://orcid.org/0000-0001-8981-8295>, uufuksarigul@hotmail.com (Psychologist, PhD in Social Psychology, İzmir Police Department, <https://orcid.org/0000-0001-8981-8295>, uufuksarigul@hotmail.com)

of migration studies from a social psychological perspective, and recommendations for future research will be presented.

Key Words: Migration, Psychological Health, Social Psychology, Acculturation, Social Contact, Dehumanization, Intervention Program.

FIRTINA, VOLGA VE KARANLIK KRALLIK: OSTROVSKI’NİN KALINOV’UNDA SEMBOLİK ÇÖKÜŞ

Esra ELMACIOĞLU*

Özet: Aleksandr Nikolayeviç Ostrovski’nin “*Fırtına*” dramı, mekânın yalnızca fiziksel arka plan olarak değil, toplumsal çatışmaların, karakterlerin psikolojik derinliğinin ve tematik mesajların aktarımında kritik araç olarak kullanılması açısından edebiyat incelemeleri için önemli örneklerden biridir. Yazar, yarattığı hayali şehir Kalinov’u, feodal düzenin çöküşünü ve insan ilişkilerindeki ikiyüzlülüğü somutlaştıran kapalı toplumu simgeleştirmek için kullanır. Mekânın sınırlayıcılığı, başkahraman Katerina’nın özgürlük arayışı ile toplumsal baskı arasındaki trajik çatışmayı derinleştirir. Fırtına imgesi ise hem doğal bir felaketi hem de toplumsal değişim ve bireysel isyanın metaforunu temsil eden çok katmanlı işleve sahiptir. Katerina’nın ruhsal çözülüşü, Volga Nehri’nin dinginliği ile fırtınanın kaotik atmosferi arasında kontrast oluşturularak aktarılır. Ayrıca kilise ve ev gibi kapalı mekânlar, geleneksel baskıyı fizikselleştirirken, şehrin durağan yapısı Rusya’nın ekonomik ve kültürel geri kalmışlığına ayna tutar. “*Fırtına*” dramı, 19. yüzyıl Rusya’sının sosyokültürel dinamiklerini yansıtan mekân kurgusu, metin içi analiz, tarihsel bağlam ve sembolizm üzerinden irdelenmektedir. Nitel bir yaklaşımla ele alınan araştırmada, diyaloglar, sahne betimlemeleri ve doğa imgeleri, karakterlerin iç dünyası ile toplumsal gerçeklik arasındaki gerilimi ortaya koymak amacıyla incelenmiştir. Bu inceleme, Ostrovski’nin mekânı hem gerçekçi sahneyi yansıtan unsur hem de ideolojik bir araç olarak ustalıkla kullandığını ortaya koyar. Fırtınanın, toplumsal eleştiriyi doğa ve mekân imgeleriyle harmanlayarak evrensel bir trajediye dönüştürmesi, eserin edebi değerini pekiştirir. Çalışma, edebiyatta mekânın yalnızca dekoratif unsur değil, metnin anlam katmanlarını derinleştiren dinamik ögesi olduğunu vurgulayarak benzer metinlerin çözümlenmesinde yöntemsel bir model sunar.

Anahtar Kelimeler: Dram, Rus Tiyatrosu, Mekân, Sembol, Çöküş.

THE STORM, THE VOLGA AND THE DARK KINGDOM: SYMBOLIC COLLAPSE IN OSTROVSKY'S KALINOV

Abstract: Aleksandr Nikolayevich Ostrovsky’s play *The Storm* is an important example for literary studies in terms of how space is used not only as a physical backdrop but also as a critical tool for conveying social conflicts, the psychological depth of characters, and thematic messages. The author uses the fictional city of Kalinov to symbolize a closed society that represents the collapse of the feudal order and the hypocrisy in human relationships. The limitations of the space deepen the tragic conflict between the protagonist Katerina’s quest for freedom and the societal pressures she faces. The image of the storm serves as a multifaceted metaphor, representing both a natural disaster and a symbol of social change and individual rebellion. Katerina’s psychological unraveling is conveyed through a contrast between the tranquility of the Volga River and the chaotic atmosphere of the storm. Furthermore, enclosed spaces such as the church and the home physically embody traditional pressure, while the stagnant structure of the city mirrors Russia’s economic and cultural backwardness. *The Storm* is examined through its spatial construction, in-text analysis, historical context, and symbolism, reflecting the socio-cultural dynamics of 19th-century Russia. Using a qualitative approach, the research investigates dialogues, stage descriptions, and nature imagery to reveal the tension between the characters’ inner worlds and societal realities. This analysis demonstrates how Ostrovsky masterfully uses space both as a realistic element reflecting the scene and as an ideological tool. By blending social criticism with nature and spatial imagery, *The Storm* transforms into a universal tragedy, reinforcing the literary value of the work. The study emphasizes that space in literature is not merely a decorative element but a dynamic component that deepens the layers of meaning within the text, offering a methodological model for the analysis of similar works.

Key Words: Drama, Russian Theatre, Space, Symbol, Collapse.

* Dr. Öğretim Üyesi, Yozgat Bozok Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Doğu Dilleri ve Edebiyatları Bölümü, Rus Dili ve Edebiyatı, ORCID ID: 0000-0003-4689-6060, esra.elmacioglu@yobu.edu.tr (Asist. Prof. (PHD), Yozgat Bozok University, Faculty of Arts and Science, Department of Eastern Languages and Literatures, Russian Language and Literature.

SOYKIRIM MI İNSANLIK SUÇU MU? 21. YÜZYILDA TANIMLARIN BELİRSİZLİĞİ ÜZERİNE KISA BİR İNCELEME

Hacer KOÇ YAPAR*

Özet: Soykırım kavramı, İkinci Dünya Savaşı'nın ardından uluslararası hukuk literatürüne girerek insanlığa karşı işlenen en ağır suçlardan biri olarak tanımlanmıştır. Raphael Lemkin tarafından ortaya konulan bu kavram, yalnızca fiziksel yok etmeyi değil; aynı zamanda bir grubun kültürel, sosyal ve siyasi yapısının sistematik biçimde ortadan kaldırılmasını da kapsar. 1948 tarihli Soykırım Sözleşmesi, soykırımı ulusal, etnik, ırksal ya da dinsel gruplara yönelik belirli eylemler üzerinden tanımlar ve özel kasıt unsurunun varlığını şart koşar. Ancak bu tanım, günümüzde yaşanan kitlesel şiddet olaylarını anlamlandırmakta zaman zaman yetersiz kalmakta, bu da kavramsal tartışmaları beraberinde getirmektedir. Birleşmiş Milletler'in tanımı ile sosyal bilimlerdeki alternatif yaklaşımlar arasındaki farkları ele almakta; Leo Kuper, Israel Charny, Helen Fein, Barbara Harff, Ted Gurr ve Rudolph Rummel gibi akademisyenlerin geliştirdiği alternatif soykırım tanımları incelenmiştir. Uluslararası aktörlerin, medya kuruluşlarının ve kamuoyunun yaşanan olayları adlandırmadaki yetersizlikleri ele alınmıştır. Bildiride, soykırım kavramının tarihsel ve normatif temellerinden hareketle geçmişten günümüze; kavramın söylemsel sınırlarının giderek daha tartışmalı hâle geldiği, kimi zaman siyasi kaygılarla araçsallaştırıldığı, kimi zamansa ciddi insan hakları ihlallerinin göz ardı edilmesine neden olduğu ileri sürülmektedir. Bu bağlamda, “soykırım” kelimesinin yalnızca hukuki değil, aynı zamanda politik ve etik bir yük taşıdığı ve bu nedenle tanımlanmasında büyük bir dikkat ve sorumluluk gerektiği vurgulanmaktadır. Bu bildirinin amacı, kitlesel şiddet olaylarının tanımlanmasında “soykırım” ve “insanlık suçu” kavramları arasındaki belirsizlikleri ortaya koymak ve bu kavramsal farklılıkların söylem, algı ve müdahale biçimleri üzerindeki etkilerini tartışmaktır.

Anahtar Kelimeler: Soykırım, Soykırım Sözleşmesi, Birleşmiş Milletler, Holokost.

GENOCIDE OR CRIME AGAINST HUMANITY? A BRIEF ANALYSIS OF CONCEPTUAL AMBIGUITY IN THE DEFINITIONS OF MASS VIOLENCE

Abstract: The concept of genocide entered international legal literature as one of the gravest crimes against humanity following the atrocities of the Second World War. Introduced by Raphael Lemkin, the term encompasses not only the physical annihilation of a group but also the systematic destruction of its cultural, social, and political structures. The Genocide Convention defines genocide as certain acts committed with intent to destroy, in whole or in part, a national, ethnical, racial, or religious group, emphasizing the requirement of specific intent. However, this definition often proves insufficient in comprehending contemporary acts of mass violence, leading to ongoing conceptual debates. This paper examines the divergence between the United Nations' legal definition and various alternative approaches developed within the social sciences. The works of scholars such as Leo Kuper, Israel Charny, Helen Fein, Barbara Harff, Ted Gurr, and Rudolph Rummel are explored in order to illuminate different theoretical frameworks for understanding genocide. The paper also discusses the inconsistencies and inadequacies in the naming of such atrocities by international actors, media outlets, and the global public. Drawing on both historical and normative foundations, this study argues that the conceptual boundaries of genocide have become increasingly contested. At times, the term is instrumentalized for political purposes; at other times, its cautious use leads to the neglect of serious human rights violations. In this context, the term “genocide” carries not only legal but also significant political and ethical implications. The aim of this paper is to explore the ambiguity between the concepts of “genocide” and “crime against humanity” in the classification of mass violence and to discuss how such differences in terminology affect discourse, perception, and responses to these crimes.

Key Words: Genocide, Genocide Convention, United Nations, Holocaust.

* Hacer Koç Yapar, Doktora Öğrencisi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Tarih Bölümü, Türkiye Cumhuriyeti Tarihi ABD, 0000-0003-0876-7102, ehacerkoc@gmail.com.

EFES'TEN ASHAB-I KEHF'E YEDİ UYURLAR

Hasan KAYA*

Özet: Kuran-ı Kerim'in Kehf suresinde anlatılan Ashab-ı Kehf kıssası ölümden sonra dirilişi temsil eder. Bu kıssa farklı varyantlarla bazı dinlerde ve çeşitli efsanelerde de yer almaktadır. Hindistan'da Ramayana'da uzun süre uykuda kalan bir kişinin öyküsü anlatılır. Ayrıca Mahabarata'da yedi kişinin peşlerinde bir köpek krallığa ve dünyaya yüz çevirdikleri nakledilir. Yahudilikte iki farklı kişinin uzun süre uyuduğundan söz edilir. Yedi uyurlarla ilgili en eski belgelerin Süryanice olduğu kabul edilmektedir. Hristiyanlıkta "Efes'in Yedi Uyurları" adıyla anılan anlatı II. Theodosios'un saltanatının otuz sekizinci yılında Efes'e yakın bir mağarada hiç bozulmamış bazı cesetlerin bulunmasına dayanır. MS 250 yılı civarında Decius zamanında yaşayan yedi Hristiyan genç, imparatorun tanrılaştırdığı tapınağa kurban sunmayı reddeder ve ölüm tehlikesiyle bir mağaraya sığınır. Hükümdar mağaranın girişine duvar örülmesini emreder ve Yedi Uyurlar bir süre uyur. Kaynaklarda adları farklı olsa da Malta, Machus, Martinianus, Dionysius, Yohannes, Serapion ve Konstantinus adları öne çıkmaktadır. İslam kaynaklarında Debernuş, Mesliha, Kafestateyyuş, Sazınış, Mekselina, Mernuş ve Yemliha adlarıyla bilinirler: Köpekleri Kıtımr'in de beraberlerinde bu mağarada uyuduklarına inanılmaktadır. Kehf suresinde 309 yıllık bir süreden söz edilse de gerçeğin yalnız Allah tarafından bileceğinin belirtildiği ayetten hareketle kesin bir şey söylemek mümkün olmamaktadır. Farklı dinlere ve efsanelere ait anlatılarda kişilerin sayısı, uyudukları mağara ve uykuda geçen süreler konusunda farklılıklar bulunmaktadır. İspanya, Cezayir, Mısır, Ürdün, Suriye, Afganistan ve Doğu Türkistan'da Ashab-ı Kehf'e ait olduğu ileri sürülen mağalar olduğu gibi Anadolu'da Efes başta olmak üzere Tarsus, Afşin ve Diyarbakır'da Yedi Uyurlar'a ait mağalar bulunmaktadır. Bu anlatılar Türk edebiyatında da karşılık bulmuş, klasik Türk edebiyatında Ashab-ı Kehf türü doğmuş ve bu türde eserler yazılmıştır. Modern edebiyatta da Mağara Arkadaşları, Yedi Uyurlar gibi adlarla öyküler yazılmıştır. Bu çalışmada farklı dinler ve anlatılarda yer alan ve dünyada Efes'in Yedi Uyurları olarak bilinen anlatının kökenleri, birbirinden farklılıkları ve Ashab-ı Kehf inancı karşılaştırmalı olarak ele alınmıştır. Anlatılar yer yer görsellerle desteklenmiş, Türk edebiyatına yansıyan yönleri de gözler önüne serilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Efes, Yedi Uyurlar, Ashab-ı Kehf, Kıtımr, Türk Edebiyatı.

SEVEN SLEEPERS FROM EPHEBUS TO ASHAB-I KAHF

Abstract: The story of the Companions of the Cave, told in the Surah Kahf of the Quran, represents resurrection after death. This story is also included in some religions and various legends with different variations. In India, the Ramayana tells the story of a person who remained asleep for a long time. It is also narrated in the Mahabharata that seven people turned away from the kingdom and the world with a dog following them. In Judaism, it is said that two different people slept for a long time. It is accepted that the oldest documents about the seven sleepers are Syriac. The story known as the "Seven Sleepers of Ephesus" in Christianity is based on the discovery of some completely intact corpses in a cave near Ephesus in the thirty-eighth year of the reign of Theodosius II. Around 250 AD, seven young Christians living during the time of Decius refused to offer sacrifices to the temple deified by the emperor and took refuge in a cave in danger of death. The ruler ordered a wall to be built at the entrance of the cave and the Seven Sleepers slept for a while. Although their names differ in the sources, the names Malta, Machus, Martinianus, Dionysius, Yohannes, Serapion and Konstantinus stand out. In Islamic sources, they are known as Debernuş, Mesliha, Kafestateyyuş, Sazınış, Mekselina, Mernuş and Yemliha: It is believed that their dog Kıtımr also slept in this cave with them. Although a period of 309 years is mentioned in the Surah Al-Kahf, it is not possible to say anything definite based on the verse that states that the truth can only be known by Allah. There are differences in the narratives of different religions and legends regarding the number of people, the caves they sleep in and the time spent sleeping. There are caves claimed to belong to the Companions of the Cave in Spain, Algeria, Egypt, Jordan, Syria, Afghanistan and East Turkestan, as well as caves belonging to the Seven Sleepers in Anatolia, primarily in Ephesus, Tarsus, Afşin and Diyarbakır. These narratives also found a response in Turkish literature, the Companions of the Cave genre emerged in classical Turkish literature and works were written in this genre. In modern literature, stories were written with names such as Cave Companions and Seven Sleepers. In this study, the origins of the narrative known as the Seven Sleepers of Ephesus, which is

* Prof. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Klasik Türk Edebiyatı, ORCID: 0000-0001-9244-3113, hasankaya@nku.edu.tr.

present in different religions and narratives, its differences from each other and the belief in Companions of the Cave were comparatively discussed. The narratives were occasionally supported with visuals and the aspects reflected in Turkish literature were also revealed.

Key Words: Ephesus, Seven Sleepers, Companions of the Cave, Kıtırmır, Turkish Literature.

KARAMANLI NİZÂMÎ DİVANÎ'NDA HARF VE KELİME OYUNLARI

Hasan KAYA* & Damla BULUT**

Özet: Türkler yüzyıllar boyu Arap kökenli bir alfabe kullanmıştır. Uzun yüzyıllar edebiyat sahasında varlık gösteren divan edebiyatı şairleri bu alfabedeki harfleri teşbih unsuru olarak kullanmışlardır. İnsanın düzgün boyunu elif harfine benzetirken eğilmiş bir boyu dal harfine benzetmişlerdir. Sevgili tasvirlerinde kaşları râ harfine, dudakları mîm harfine benzetirken harflerle çeşitli oyunlar yapmış ve hüner göstermeye çalışmışlardır. Bu benzetmeler zamanla harf söylendiğinde bir varlığın akla gelmesini sağlamış ve istiare sanatına da kapı aralamıştır. Harflere ve kelimelere dair bu oyunlar sözle ilgili edebî sanatlar ile muamma ve lugaz gibi türlerin dışında kalan oyunlardır. Son yıllarda bu konu üzerine çok sayıda çalışma yapılmıştır. 15. yüzyıl şairi Karamanlı Nizâmî'nin bilinen tek eseri *Divan*'ıdır. *Divan*'nda 11 kaside, 124 gazel, 2 murabba, 1 muhammes, 3 nazm, 1 kıta, 4 müfred ve 1 matla yer almaktadır. Karamanlı Nizâmî Divanı'nda harfler önemli bir yer tutar. Cinâs sanatına da ilgisi olduğunu gördüğümüz Nizâmî'nin harfleri benzetme unsuru olarak kullanmanın yanında onlarla çeşitli harf ve kelime oyunları yaptığı görülür. Karamanlı Nizâmî'nin sözü kullanırken harf ve kelime oyunlarını bir üslubuna ustalıkla katar. Bu çalışmada Karamanlı Nizâmî Divanı'nda Arap alfabesi kökenli harflerin nasıl kullanıldığı, özellikle bu harfler ekseninde ne çeşit oyunlar yapıldığı örneklerle açıklanmıştır. Böylece hem harf ve kelime oyunlarına dair çalışmalara katkı sağlanmış hem de Karamanlı Nizâmî'nin edebî kişiliğinin bir yönüne vurgu yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Karamanlı Nizâmî, Harfler, Harf Oyunları, Kelime Oyunları.

LETTER AND WORD GAMES IN THE KARAMANLI NIZAMI DIVAN

Abstract: The Turks have used an alphabet of Arabic origin for centuries. Divan literature poets, who have been present in the field of literature for many centuries, have used the letters in this alphabet as elements of simile. They likened a straight human height to the letter elif, while a bent height to the letter dal. In their depictions of lovers, they made various games with letters and tried to show skill by making the eyebrows look like the letter râ and the lips like the letter mîm. In time, these comparisons made it possible for a being to come to mind when the letter was said and also opened the door to the art of metaphor. These games about letters and words are games that are outside of literary arts related to words and genres such as enigma and lugaz. In recent years, many studies have been done on this subject. The only known work of the 15th century poet Nizami of Karaman is his *Divan*. There are 11 odes, 124 ghazals, 2 murabbas, 1 muhammes, 3 nazms, 1 stanza, 4 mufreds and 1 matla in his *Divan*. Letters have an important place in the *Divan* of Nizami of Karaman. We see that Nizami, who is also interested in the art of pun, uses letters as an element of simile, as well as making various letter and word games with them. When using words, Nizami of Karaman skillfully incorporates letter and word games into his style. In this study, how the letters of Arabic alphabet origin were used in the *Divan* of Karamanli Nizami, and especially what kinds of games were made around these letters, were explained with examples. Thus, both a contribution was made to the studies on letter and word games and an aspect of Karamanli Nizami's literary personality was emphasized.

Key Words: Nizami of Karaman, Letters, Letter Games, Word Games.

* Prof. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Klasik Türk Edebiyatı, ORCID: 0000-0001-9244-3113, hasankaya@nku.edu.tr.

** Yüksek Lisans Öğrencisi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Yüksek Lisans Programı, ORCID: 0009-0001-7748-0773, damlaabulut@gmail.com.

AZERBAIJAN'IN KARABAĞ BÖLGESİNDE SİYASİ COĞRAFYA VE SÜRDÜRÜLEBİLİR BÖLGESEL KALKINMA

İlaha GULIYEVA* & Güven DENİZ**

Özet: Bu çalışmada, Karabağ bölgesinde sürdürülebilir kalkınma ve bölgesel kalkınmanın önemi ele alınacaktır. Karabağ, tarihi ve kültürel zenginlikleriyle dikkat çeken bir bölge olup, sürdürülebilir kalkınma süreci, ekonomik büyümenin yanı sıra çevresel ve sosyal faktörleri de göz önünde bulundurmaya gerektirir. Bölgenin kalkınma sürecinde altyapı yatırımları, eğitim, sağlık hizmetleri ve sosyal politikaların önemi büyüktür. Bunun yanı sıra, doğal kaynakların korunması ve çevre dostu projelerin teşvik edilmesi, sürdürülebilir büyümenin temel taşlarını oluşturmaktadır. Kültürel mirasın korunması ve sürdürülebilir turizmin teşvik edilmesi, bölgenin kalkınma sürecinin önemli bir parçasıdır. Karabağ, yüzyıllar boyunca çeşitli medeniyetlere ev sahipliği yapmış, tarihi yapıları ve kültürel değerleri ile dikkat çeken bir bölgedir. Savaş sonrası yeniden inşa sürecinde tarihi yapıların restorasyonu ve kültürel mirasın korunması büyük önem taşımaktadır. Bu süreçte, uluslararası iş birlikleri ve yatırım destekleriyle Karabağ'ın hem ekonomik hem de kültürel açıdan kalkınması sağlanabilir. Ayrıca, bu çalışmada Karabağ'ın yeniden inşa süreci ve kalkınma stratejileri incelenerek, bölgedeki halkın refah seviyesinin artırılmasına yönelik önerilerde bulunulacaktır. İstihdam yaratmaya yönelik projeler, yerel halkın ekonomik olarak güçlenmesini sağlayarak bölgenin sürdürülebilir kalkınmasını destekleyecektir. Tarım, sanayi ve turizm sektörlerinde uygulanabilecek yenilikçi çözümlerle Karabağ'ın ekonomik kalkınması hızlandırılabilir. Son olarak, bu araştırma Karabağ'daki sürdürülebilir kalkınma projelerinin ekonomik büyüme, bölgenin gelişimi ve sosyal adalet üzerindeki etkilerini tartışacaktır. Sürdürülebilir kalkınma yalnızca ekonomik büyüme ile sınırlı kalmayıp, toplumun her kesimini kapsayacak şekilde adil bir yapı oluşturmayı hedeflemelidir. Çalışmanın sonucunda, Karabağ'ın kalkınma sürecine dair önemli bulgular sunulacak ve bölgedeki sürdürülebilir kalkınma projelerine dair önerilerde bulunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Karabağ, Sürdürülebilir Kalkınma, Kültürel Miras, Turizm, Bölgesel Kalkınma.

POLITICAL GEOGRAPHY AND SUSTAINABLE REGIONAL DEVELOPMENT IN AZERBAIJAN'S KARABAKH REGION

Abstract: In this study, sustainable development and the importance of regional development in the Karabakh region will be discussed. Karabakh is a region that attracts attention with its historical and cultural richness, and the process of sustainable development requires taking into account environmental and social factors as well as economic growth. Infrastructure investments, education, health services and social policies are of great importance in the development process of the region. In addition, the protection of natural resources and the promotion of environmentally friendly projects are the cornerstones of sustainable growth. The protection of cultural heritage and the promotion of sustainable tourism are an important part of the region's development process. Karabakh is a region that has been home to various civilizations for centuries and is remarkable for its historical buildings and cultural values. In the post-war reconstruction process, restoration of historical buildings and preservation of cultural heritage are of great importance. In this process, both economic and cultural development of Karabakh can be achieved through international cooperation and investment support. In addition, this study will examine the reconstruction process and development strategies of Karabakh and make suggestions for increasing the welfare level of the people in the region. Projects aimed at creating employment will support the sustainable development of the region by empowering the local population economically. Karabakh's economic development can be accelerated through innovative solutions that can be implemented in the agriculture, industry and tourism sectors. Finally, this research will discuss the impact of sustainable development projects in Karabakh on economic growth, regional development and social justice. Sustainable development should not be limited to economic growth, but should aim to create a fair structure that includes all segments of society. At the end of the study, important findings on Karabakh's development process will be presented and recommendations for sustainable development projects in the region will be made.

Key Words: Karabakh, Sustainable Development, Cultural Heritage, Tourism, Regional Development.

* Lisans öğrencisi, Yozgat Bozok Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, ORCID: 0009-0009-6471-5738, 16203122095@ogr.bozok.edu.tr.

** Dr. Öğr. Üyesi, Yozgat Bozok Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, Kentleşme ve Çevre Sorunları ABD., ORCID: 0000-0003-3706-3171, guven.deniz@bozok.edu.tr

1950–1960 DÖNEMİ TÜRKİYE’İNDE SAĞLIK REFORMLARI VE AŞILAMA POLİTİKALARI: BASIN KAMPANYALARI VE SLOGANLARIN TOPLUMSAL ETKİSİ ÜZERİNE BİR İNCELEME

İlknur Kübra YALÇINDAĞ* & Gamze BOZTÜRK**

Özet: 1950–1960 yılları arasında Türkiye’de sağlık politikaları, Demokrat Parti’nin iktidara gelmesiyle önemli bir değişim sürecine girmiştir. Bu dönemde, halk sağlığını korumak amacıyla bir dizi reform gerçekleştirilmiş ve sağlık hizmetlerinin erişilebilirliği artırılmıştır. Demokrat Parti’nin sağlık reformları, sağlık merkezlerinin yaygınlaştırılması, tıp fakültelerinin açılması ve dünya sağlık örgütleriyle yapılan işbirlikleri ile halk sağlığına yönelik önemli adımlar atılmıştır. Aşılama politikaları ise, özellikle çocuk felci, tüberküloz ve çiçek hastalıkları gibi bulaşıcı hastalıkların önlenmesinde kritik bir rol oynamıştır. Refik Saydam Hıfzısıhha Enstitüsü gibi kurumlar sayesinde de, yerli aşı üretimi artırılmış ve büyük kitlelere ulaşması sağlanmıştır. Türk basını, bu dönemde sağlık reformları ve aşılama politikaları ile ilgili halkı bilinçlendirmek ve toplumsal farkındalık yaratmak için etkili bir araç olmuştur. “Çiçeğe Aşılınız” gibi kampanya sloganları, halkı aşı olmaya teşvik etmek amacıyla güçlü bir iletişim aracı olarak kullanılmıştır. Basında yer alan bu tür sloganlar, sağlık hizmetlerine olan güveni artırmış ve toplumu bilinçlendirmede önemli bir rol oynamıştır. Bu çalışmada, Demokrat Parti’nin on yıllık süre zarfında Türkiye’deki sağlık reformları, aşılama politikaları ve basın aracılığıyla yürütülen halk sağlığı kampanyalarının toplumsal etkisi incelenmektedir. Özellikle aşılamaa yönelik yapılan kampanyalar ve bu kampanyaların toplumsal hafızada nasıl yer bulduğuna dair basında yer alan afişler, sloganlar ve manşetler analiz edilmiştir. Ayrıca dönemin sağlık reformlarını, aşılamaa ve basın yoluyla yürütülen kampanyaları analiz ederek, sağlık iletişiminin toplumsal etkisini vurgulanacaktır. Böylece bu dönem yani 1950–1960 yılları arasındaki sağlık reformları ve aşı kampanyaları, halk sağlığının iyileştirilmesi açısından bir dönüm noktası olmuş ve Türkiye’nin modern sağlık altyapısının temelleri atılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Demokrat Parti (1950-1960), Sağlık Reformları, Aşılama Politikaları, Basın Kampanyaları, Toplumsal Etki.

HEALTH REFORMS AND VACCINATION POLICIES IN TURKEY IN THE 1950-1960 PERIOD: A STUDY ON THE SOCIAL IMPACT OF PRESS CAMPAIGNS AND SLOGANS

Abstract: Between 1950 and 1960, health policies in Turkey underwent a significant transformation with the rise to power of the Democrat Party. During this period, a series of reforms were implemented to protect public health and improve access to healthcare services. The health reforms of the Democrat Party marked important steps toward public health through the expansion of health centers, the establishment of medical faculties, and collaborations with international health organizations. Vaccination policies played a critical role, particularly in preventing infectious diseases such as polio, tuberculosis, and smallpox. Institutions such as the Refik Saydam Hygiene Institute significantly contributed to the increase in domestic vaccine production and the widespread distribution of vaccines to large segments of the population. The Turkish press served as an effective tool for raising public awareness and promoting health reforms and vaccination policies during this period. Campaign slogans such as “Get Vaccinated Against Smallpox” were used as powerful communication tools to encourage the public to get vaccinated. These slogans, published in the media, helped build trust in health services and played a vital role in public awareness. This study examines the health reforms, vaccination policies, and public health campaigns carried out through the press during the ten-year rule of the Democrat Party in Turkey. It analyzes how vaccination campaigns were conducted, the role of posters, slogans, and headlines featured in the media, and how these elements were embedded in the social memory. By analyzing the health reforms, vaccination efforts, and media-led campaigns of the period, the study highlights the societal impact of health communication. Thus, the health reforms and vaccination campaigns between 1950 and 1960 became a turning point in improving public health and laid the foundations for Turkey's modern healthcare infrastructure.

Key Words: Democrat Party (1950–1960), Health Reforms, Vaccination Policies, Press Campaigns, Social Impact.

* Öğr. Gör., Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Cumhuriyet Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, Yönetim ve Organizasyon, Sağlık Turizmi İşletmeciliği, 0000-0002-0536-8168, ilknurkubra@cumhuriyet.edu.tr.

** Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Radyo, Televizyon ve Sinema Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi, gamze.bozturk@cumhuriyet.edu.tr ORCID: 0009-0001-6484-4566.

GERÇEKÇİ YAZAR İ. S. TURGENEV'DEN MİSTİK BİR ÖYKÜ: "HAYALETLER"

Lada AKSÜT*

Özet: Dünya edebiyatları içerisinde çok saygın bir yere sahip olan, XIX. yüzyıl Rus edebiyatının en önemli yazarlarından biri olarak anılan İvan Sergeyeviç Turgenev (1818-1883) realist bir yazar olarak ün kazanmıştır. Rusya'yı ve Rus insanını iyi tanıyan Turgenev dünya çapındaki politik, bilimsel ve sanatsal gelişmeleri yakından takip eder ve bu birikimini eserlerine ustaca yansıtır. Yazar sadece dönemin toplumsal meselelerine odaklanmakla kalmamış, aynı zamanda insan ilişkileri, insanın toplumdaki yeri, bireysel arayışları ve psikolojisi gibi çağının çok ötesinde olan evrensel temaları da eserlerinde işleyerek insan ruhunun derinliklerine inmeyi başarır. Zamanla Turgenev yaşının ilerlemesiyle birlikte aşk, nefret, yaşam, ölüm, mutluluk ve acı gibi ebedi konulara yönelir. Bu bağlamda insanın bilinçaltındaki derinlikleri, doğayla kurduğu ilişkileri ve kader karşısındaki savunmasızlığını sorgular, onu evrenin ayrılmaz bir parçası olarak keşfeder. Bu açıdan "Hayaletler" (Prizraki, 1864) adlı uzun öykü, son derece ilginç bir örnek teşkil eder. Yazarın gördüğü bir rüyadan ilham alarak kaleme aldığını söylediği bu öykü, Turgenev'in sanatına özgü olmayan özellikleriyle dikkat çeken mistik bir eserdir. Öykünün hem anlatıcısı hem de başkahramanı olarak öne çıkan yazar, Ellis adlı gizemli bir kadınla buluşarak gece boyunca gökyüzünde birlikte uçtuklarını anlatır. Bu yolculuklar sırasında Ellis anlatıcıya zaman yolculuğu yaptırarak onu geçmiş dönemlerde farklı coğrafyalara götürür. Anlatıcı bu yolculuklardan edindiği izlenimleri aktarırken, okuyucuya yukarıdan izledikleri ülke ve şehir manzaralarını, büyük liderleri ve dünya tarihine iz bırakmış kişilerin ayrıntılı tasvirlerini sunar; ayrıca bunların kendisinde uyandırdığı çağrışımları da paylaşır. Avrupa kültürünü ve başlıca şehirlerini iyi bilen anlatıcı, gördüklerinden rahatsız olarak Ellis'ten her defasında onu ülkesi Rusya'ya, oradaki evine geri götürmesini ister. Öyküde karamsarlık ağır bassa da iyi ile kötü, güzel ile çirkin gibi kavramlar arasında kesin sınırlar çizilmemiştir. Bu belirsizlik özellikle kahramanlara ve onların duygularına da yansımaktadır. Yaşadıklarının gerçek mi yoksa bir rüya mı olduğunu ayırt edemeyen anlatıcı, öykü boyunca çelişkili duyguların girdabında savrulur. Tanıştığı anda korku duyduğu Ellis'e zamanla bağlanarak ona karşı hem dehşet hem sevgi duyar, hatta kaybetme korkusuna kapılır. Yazar anlatıcının bu ve benzeri duygularını ustalıkla aktararak okuyucunun onları adeta fiziksel boyutta yaşamasını sağlar; aynı zamanda onun içsel mücadelesini, arayışını ve yalnızlığını etkileyici bir biçimde gözler önüne serer. Bununla birlikte, yazarın başvurduğu anlatım teknikleri, zengin betimlemeler, yoğun semboller, epitetler ve metaforlar öykünün gizemli atmosferini güçlendirir ve esrareniz havasını pekiştirir. Bu çalışmanın amacı Turgenev'in "fantastik" olarak tanımladığı bu öyküyü çözümleyerek, onu diğer eserlerinden ayıran özgün yönlerini ortaya koymaktır.

Anahtar Kelimeler: Rus edebiyatı, Turgenev, Öykü, Fantastik, "Hayaletler".

A MYSTERIOUS STORY FROM A REALISTIC WRITER I. S. TURGENEV: "GHOSTS"

Abstract: The 19th century Russian writer Ivan Sergeyevich Turgenev (1818-1883), considered as one of the most important classic writers of world literature, gained fame as a realist writer. Turgenev, who knew Russia and the Russian people well, followed the political, scientific and artistic information worldwide in detail and masterfully reflected this in his studies. The writer not only focused on the social events of the period, but also managed to reach the depths of the human soul by constantly dealing with independent universal themes such as human relations, the role of human in society, individual searches and psychology in his writings. In time, as he got older, Turgenev turned to eternal subjects such as love, hate, life, death, happiness and pain. In this context he questioned the depths of human's subconscious, the relationships with nature and his vulnerability against fate, and discovered him as a part of the universe. In this respect, the long story "Ghosts" (Prizraki, 1864) constitutes an extremely interesting example. This story, which the author said was inspired by one of his dreams, is a mystical work that draws attention with its features that are not familiar in Turgenev's art. The author, who stands out as both the narrator and the main character of the story, tells that they met a mysterious woman named Ellis and flew together in the sky during the whole night. During these journeys, Ellis took the narrator to different geographies in the past by having with him travel in time. While the narrator conveys the

* Öğretim Görevlisi Dr., Çankaya Üniversitesi, Eskişehir Yolu 29. Km, Yukarıyurtçu Mahallesi Mimar Sinan Caddesi No:4, Etimesgut, Ankara, Türkiye, ladaaksut@cankaya.edu.tr

impressions he gained from these journeys, he presents the reader with detailed descriptions of the country and city views they watched above, big leaders and people who left their mark on history of the world; he also shares the impressions evoked during these journeys. The narrator, who knows European culture and large cities well, is disturbed by what he saw and always asked Ellis to return to his home in Russia. Although pessimism prevails in the story, there are no definite borders drawn between concepts such as good and evil, beautiful and ugly. This uncertainty is especially reflected in the heroes and their emotions. The narrator, who can not distinguish whether what he is experiencing is real or a dream, is thrown in the vortex of his feelings throughout the story. He gradually started to be attached to Ellis, whom he feared from at the moment he met with, and felt both love and horror, and even feared of losing. The author skillfully conveys these and similar feelings of the narrator and allows the reader to experience them almost physically; at the same time, he impressively reveals his inner struggle, search and loneliness. In addition, the narrative techniques, rich descriptions, intense symbols, epithets and metaphors used by the author enrich the mysterious atmosphere of the story and reinforce its enigmatic air. The aim of this study is to analyze the story, which Turgenev described as “fantastic”, and present its unique aspects that distinguishes it from his other works.

Key Words: Russian literature, Fantastic, Turgenev, Story, “Ghosts”.

“GEVREK” KELİMESİ ÜZERİNE

Mehmet Oğuzhan KUŞOĞLU*

Özet: Türklerin Rumeli-Balkan coğrafyasındaki varlığı Avrupa Hun İmparatorluğu döneminde başlamış, bu devletin tarihe karışmasının ardından Avar, Bulgar, Uz, Peçenek, Kuman-Kıpçak gibi Türk toplulukları bu coğrafyaya genetik, lengüistik ve kültürel açıdan yoğun bir katkıda bulunmuşlardır. Balkanlarda en uzun süre kalan ve nüfus itibarıyla de en kalabalık kitleyi oluşturanlar ise Osmanlı İmparatorluğu döneminde Anadolu’dan göç ve iskân ettirilen Oğuz-Türkmen boyları olmuştur. Ağırlıklı olarak Konya, Karaman, Manisa (Saruhan), Antalya (Teke), Balıkesir, Çanakkale (Karesi) gibi Anadolu’nun iç ve batı bölgelerinden getirilip yerleştirilen Türkler, yurt tuttıkları bu yeni coğrafyada, farklı din ve kültürlere mensup kavimlerle içli dışlı olmuşlardır. Bunun neticesi olarak Türkler, Anadolu’dan taşıdıkları birtakım kültürel kodlarını bu topluluklara öğretme ve aynı zamanda onlardan bir şeyler öğrenme fırsatını da yakalamışlardır. Yeme-içme, kılık-kıyafet, ziraat, hayvancılık, eğlence, düğün, cenaze gibi günlük hayata dair birçok alışkanlığın ve geleneğin taşıyıcısı olan Türklerin, Balkan dillerine binlerce kelime armağan ettiği bilinen bir gerçektir. Bilhassa Bulgarca, Sırp-Hırvatça, Makedonca, Arnavutça, Yunanca gibi dillerde Türkçe ödünçlemelerin önemli bir yer tuttuğu, günümüzde bu dillerde konuşan sıradan halk kitlelerinin dahi kabul ettikleri bir durumdur. Balkan Dillerine Osmanlı Türklerinin hüküm sürdüğü dönemden miras kalan kelimelerin bir kısmı etimolojik açıdan Türkçe kökenli olup bir kısmı ise Arapça ve Farsça kökenlidir. Arapça ve Farsça kökenli kelimelerin Balkan Dillerine girmesinde Türkçe “aracı dil” olmuştur. Balkan milletlerine mensup insanlar nazarında ise Osmanlı mirası olan kelimelerin hepsi, Türkçe veya yabancı kökenli olduğuna bakılmaksızın “Türkçe” olarak kabul görmektedir. Türkçeden Balkan dillerine geçen kelimelerden biri de “gevrek” olmuştur. Türkçe kökenli olan “gevrek” kelimesi, “gevre-” fiiline “-k” fiilden isim yapma ekinin getirilmesiyle türetilen bir sıfat ve isimdir. “gevrek” kelimesi, Anadolu ağızlarında ve İstanbul ağzında genellikle bir sıfat olarak kullanılmakta iken Ege Bölgesinde ve bilhassa İzmir yöresinde, kahvaltı kültürünün vazgeçilmez yemeklerinden olan “simit” yerine kullanılan bir özel isim durumundadır. Balkan Dillerinin birçoğunda da tıpkı İzmir ili ağızlarında gördüğümüz duruma benzer biçimde “gevrek” kelimesi “simit” anlamına gelmektedir. Bu durumda, söz konusu kelimenin (gevrek) XIX. ve XX. yüzyıllarda Balkanların hemen her bölgesinden anavatana göç etmek zorunda kalan göçmenlerin, günümüzde nüfus bakımından en kalabalık oldukları illerden İzmir’in kelime dağarcığına bir katkısı olduğu düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Gevrek, Gevre-, Simit, İzmir, Ege Bölgesi, Rumeli Ağızları, Balkan Dilleri.

CONCERNING THE TERM “GEVREK”

Abstract: The presence of the Turks in the Rumelia-Balkan geography began during the European Hun Empire, and after this state became history, Turkic communities such as the Avar, Bulgar, Uz, Pecheneg, and Cuman-Kipchak made intense contributions to this geography in genetic, linguistic, and cultural terms. Those who stayed in the Balkans the longest and formed the largest population were the Oghuz-Turkmen tribes who were migrated and settled from Anatolia during the Ottoman Empire. The Turks, who were brought and settled mainly from the inner and western regions of Anatolia such as Konya, Karaman, Manisa (Saruhan), Antalya (Teke), Balıkesir and Çanakkale (Karesi), were closely associated with tribes of different religions and cultures in this new geography where they settled. As a result, the Turks had the opportunity to teach some of the cultural codes they carried from Anatolia to these communities and at the same time to learn from them. It is a known fact that the Turks, who are the carriers of many habits and traditions related to daily life such as eating and drinking, dress, agriculture, animal husbandry, entertainment, weddings and funerals, have given thousands of words to the Balkan languages. Especially in languages such as Bulgarian, Serbo-Croatian, Macedonian, Albanian and Greek, Turkish borrowings have an important place, and this is a situation that even the common people who speak these languages accept today. Some of the words inherited from the period when the Ottoman Turks ruled the Balkan languages are etymologically of Turkish origin, while some are of Arabic and Persian origin. Turkish has been the "intermediary language" in the introduction of words of Arabic and

* Dr. Öğretim Üyesi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Yeni Türk Dili Anabilim Dalı, 0000-0001-8658-1456, mokusoglu@nku.edu.tr (Asst. Prof. Dr., Tekirdağ Namık Kemal University, Science&Literature Faculty, Department of Turkish Language and Literature, New Turkish Language, 0000-0001-8658-1456 , mokusoglu@nku.edu.tr).

Persian origin into the Balkan languages. In the eyes of the people of the Balkan nations, all words that are Ottoman heritage are accepted as “Turkish” regardless of whether they are of Turkish or foreign origin. One of the words that passed from Turkish to the Balkan languages was “gevrek”. The word “gevrek”, which is of Turkish origin, is an adjective and a noun derived by adding the suffix “-k” to the verb “gevre-”. While the word “gevrek” is generally used as an adjective in Anatolian dialects and the Istanbul dialect, it is a proper noun used instead of “simit”, which is an indispensable breakfast food in the Aegean Region and especially in the Izmir region. In many Balkan languages, just like the situation we see in the Izmir dialects, the word “gevrek” means “bagel”. In this case, it can be thought that the word in question (gevrek) has contributed to the vocabulary of Izmir, one of the most populous provinces today, by immigrants who had to migrate to the homeland from almost every region of the Balkans in the 19th and 20th centuries.

Key Words: Gevrek, The Verb “Gevre-”, Simit, İzmir, Aegean Province, Rumelian Dialects, Balkan Languages.

.

KOOPERATİFLERİN TARIMSAL ÜRETİM VE GEÇİM KAYNAKLARI ÜZERİNDEKİ ROLÜ: TÜRKİYE-HİNDİSTAN KARŞILAŞTIRMASI

Meliha ÇETİN*

Özet: Kooperatifler birçok ülkede, tarım, gıda, finans, sağlık hizmetleri, pazarlama, sigorta ve kredi gibi hemen hemen tüm sektörlerde faaliyet göstermektedir. Özellikle Tarım Kooperatifleri gelişmekte olan ülkelerin çoğunda ekonomik büyümenin temel dinamiği olarak kabul edilmektedir. Güçlü kooperatifler, özellikle Hindistan'daki gibi çiftçilerin %85'inin küçük ve marjinal çiftçilerden oluştuğu ülkelerde, çiftçilerin karşılaştığı birçok zorluğun üstesinden gelebilmektedir. Bu çalışma, Hindistan ve Türkiye'deki tarımsal kooperatiflerin, çiftçilerin geçim kaynaklarını sürdürülebilir şekilde iyileştirmedeki rollerini karşılaştırmalı olarak incelemektedir. Her iki ülkede de küçük ve marjinal çiftçilerin karşılaştığı zorluklar ve kooperatiflerin bu zorlukları aşmadaki etkinliği analiz edilmiştir. Literatür taraması ve ikincil veri analizine dayanan bu çalışma, kooperatiflerin sürdürülebilir kalkınma hedeflerine katkısını değerlendirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kooperatifler, Sürdürülebilir Tarım, Geçim Kaynakları, Hindistan, Türkiye.

THE ROLE OF COOPERATIVES ON AGRICULTURAL PRODUCTION AND LIVELIHOODS: A COMPARISON BETWEEN TURKEY AND INDIA

Abstract: Cooperatives operate in almost all sectors in many countries, such as agriculture, food, finance, health services, marketing, insurance and credit. Agricultural cooperatives in particular are considered to be the main driver of economic growth in most developing countries. Strong cooperatives can overcome many of the challenges faced by farmers, especially in countries like India, where 85% of farmers are small and marginal farmers. This study examines the role of agricultural cooperatives in improving farmers' livelihoods in a sustainable manner in India and Türkiye comparatively. The challenges faced by small and marginal farmers in both countries and the effectiveness of cooperatives in overcoming these challenges are analyzed. Based on literature review and secondary data analysis, this study evaluates the contribution of cooperatives to sustainable development goals.

Key Words: Cooperatives, Sustainable Agriculture, Livelihoods, India, Türkiye.

* Öğr. Gör. Trakya Üniversitesi, Edirne Sosyal Bilimler MYO, Dış Ticaret Programı m.cetin69@hotmail.com ,
ORCID:0000-0002-3493-0367

PAX ROMANA DÖNEMİ'NDE VAHŞİ HAYVAN TİCARETİ

Mustafa KARACA*

Özet: Roma İmparatorluğu'nun en parlak dönemi olarak kabul edilen *Pax Romana* döneminde imparatorluk genel bir barış dönemine girmiş, yaklaşık iki yüzyıl süren bu dönem boyunca Akdeniz havzasında ekonomik ve ticari faaliyetler yoğun bir şekilde gerçekleşmiştir. Bu dönemde Akdeniz havzası sadece ticari malların değil vahşi hayvan ticaretinin de yoğun bir şekilde gerçekleştirildiği bir bölge haline gelmiştir. Arenalarda gerçekleştirilen gösteriler için egzotik ve vahşi hayvanlara doğan talep, Kuzey Afrika, Levant, Balkanlar ve Anadolu'dan Roma'ya doğru büyük bir ticaret ağının kurulmasına sebep olmuştur. Romalılar, topraklarını genişletme sürecinde ele geçirdikleri ülkelerde karşılaştıkları vahşi ve egzotik hayvanlara karşı büyük bir ilgi duymuş ve onları sadece egzotik yaratıklar olarak görmemiş, politik ve kültürel unsurların vazgeçilmez bir parçası olarak kullanmaya başlamıştır. Özellikle Roma'da gerçekleştirilen zafer geçitlerinde bu hayvanların kullanılması, Roma halkının nezdinde hem Roma'nın ulaştığı geniş sınırların hem de Roma'nın düşmanlarına ve doğaya karşı elde ettiği bir üstünlük simgesi olarak algılanmıştır. İlk olarak zafer geçitlerinde kullanılmaya başlanan vahşi ve egzotik hayvanlar zaman içinde Roma halkı için birer eğlence işlevi görmeye de başlamışlardır. Arenalarda düzenlenen av gösterileri (*venationes*) ve hayvan dövüşleri hem halkın ilgisini çekmiş hem de imparatorların kudretini yansıtan bir araç olarak işlev görmüştür. Bu suretle vahşi hayvanlar Roma'nın toplumsal, kültürel ve siyasal hayatının ayrılmaz bir parçası olmuştur. Bu bildiride antik kaynaklar, epigrafik veriler ve arkeozoolojik bulgular ışığında vahşi hayvan ticaretinin yapısı, işleyişi ve etkileri incelenecektir. Ayrıca bu hayvanların yakalanması, nakliye süreçleri, liman kentlerinin bu süreçteki rolü ve yerel ekonomiye etkileri, yeni bir perspektifle değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Roma İmparatorluğu, Pax Romana, Ticaret, Vahşi Hayvanlar, Kuzey Afrika.

THE TRADE OF WILD ANIMALS DURING THE PAX ROMANA PERIOD

Abstract: During the *Pax Romana* period, which is considered to be the most brilliant period of the Roman Empire, the empire entered a period of general peace, and economic and commercial activities were intensively realized in the Mediterranean basin during this period, which lasted for about two centuries. During this period, the Mediterranean basin became a region where not only commercial goods but also wild animals were traded intensively. The demand for exotic and wild animals for performances in arenas led to the establishment of a large trade network from North Africa, the Levant, the Balkans and Anatolia to Rome. The Romans took a great interest in the wild and exotic animals they encountered in the countries they conquered in the process of expanding their territories and began to use them not only as exotic creatures but also as an indispensable part of political and cultural elements. The use of these animals, especially in the triumphal processions in Rome, was perceived by the Roman people as a symbol of both the vast borders that Rome had reached and the superiority of Rome over its enemies and nature. Wild and exotic animals, which were first used in triumphal processions, gradually began to serve as entertainment for the Roman people. The hunting shows (*venationes*) and animal fights organized in the arenas both attracted the attention of the public and functioned as a means of reflecting the power of the emperors. In this way, wild animals became an integral part of Roman social, cultural and political life. This paper will examine the structure, functioning and effects of the wild animal trade in the light of ancient sources, epigraphic data and archaeozoological findings. In addition, the capture of these animals, their transportation processes, the role of port cities in this process and their effects on the local economy will be evaluated from a new perspective.

Key Words: Roman Empire, Pax Romana, Trade, Wild Animals, North Africa.

* Doktora Öğrencisi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Tarih Bölümü, Eski Çağ Tarihi, 0000-0002-8446-1044, mustafakaraca2019@outlook.com.

OSMANLI'DAN CUMHURİYET'E: TÜRK HAVA KUVVETLERİNİN KURULUŞUNA GENEL BİR BAKIŞ

Müjdat KARAGÜLMEZ* & İsa YAPAR**

Özet: Bu bildiri, Osmanlı Devleti'nin son döneminde yaşanan Trablusgarp ve Balkan Savaşları sırasında elde edilen havacılık tecrübelerinin, Cumhuriyet Türkiye'sinde modern hava kuvvetlerinin temellerini nasıl oluşturduğunu incelemektedir. Havacılığın askeri bir araç olarak kullanımı, Trablusgarp Savaşı'nda İtalya tarafından ilk kez uygulanmış; bu durum Osmanlı ordusu için hem şok edici hem de dönüştürücü bir etki yaratmıştır. Trablusgarp Savaşı, tarihte ilk hava keşif uçuşunun (23 Ekim 1911), ilk hava saldırısının (26 Ekim 1911) ve ilk hava bombardımanının (1 Kasım 1911) gerçekleştiği savaş olması bakımından bir dönüm noktasıdır. Osmanlı kuvvetleri, bu gelişmelere karşılık olarak ilk uçaksavar atışlarını gerçekleştirerek havadan gelen tehdide karşı savunma refleksi geliştiren ilk ordulardan biri olmuştur. Bu gelişmelerin hemen ardından patlak veren Balkan Savaşları'nda ise Osmanlı Devleti, henüz emekleme aşamasındaki hava gücünü ilk kez sistematik biçimde kullanmaya çalışmıştır. Balkan Cephesi'nde keşif uçuşları, düşman hareketliliğinin izlenmesi, topçu birliklerine hava desteği sağlanması gibi görevlerde yerli ve yabancı pilotlardan oluşan küçük ama etkili bir hava birimi faaliyette bulunmuştur. 1912 yılında İstanbul'da kurulan ilk Tayyare Mektebi ve Avrupa'ya gönderilen Osmanlı subaylarının pilotaj eğitimleri, Osmanlı havacılığının kurumsallaşma sürecinin somut göstergeleridir. Cumhuriyet'in ilanı ile bu birikim unutulmamış; bilakis sistematikleştirilerek yeni devletin savunma doktrini içinde önemli bir yer edinmiştir. Atatürk'ün "istikbal göklerde" vecizesiyle özetlenen vizyonu doğrultusunda, 1925'te Türk Tayyare Cemiyeti'nin kurulması, uçak üretimi ve havacılık eğitiminin yaygınlaştırılması, genç Cumhuriyet'in stratejik yöneliminin havacılık eksenli gelişmesine imkân tanımıştır. Bu bildiride hem Osmanlı hem de Cumhuriyet dönemine ait arşiv belgeleri, dönemin hatıratları ve akademik kaynaklar ışığında Türk Hava Kuvvetlerinin tarihsel kökleri derinlemesine ele alınmakta; havacılığın askeri kültür ve strateji içerisindeki yerinin dönüşümü analiz edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Trablusgarp Harbi, Havacılık, Balkan Harbi, Tayyare Mektebi.

FROM THE OTTOMAN EMPIRE TO THE REPUBLIC: A GENERAL OVERVIEW OF THE FOUNDATION OF THE TURKISH AIR FORCE

Abstract: This paper examines how the aviation experiences gained during the late Ottoman period, particularly in the Italo-Turkish and Balkan Wars, laid the foundations for the modern air force of the Republic of Turkey. The use of aviation as a military tool was first implemented by Italy during the Italo-Turkish War, creating both a shocking and transformative impact on the Ottoman army. The war marked a historical turning point, as it witnessed the first aerial reconnaissance mission (23 October 1911), the first aerial attack (26 October 1911), and the first aerial bombing (1 November 1911) in military history. In response to these developments, Ottoman forces conducted the first anti-aircraft fire, becoming one of the earliest armies to develop a defensive reflex against aerial threats. In the subsequent Balkan Wars, the Ottoman Empire attempted to systematically utilize its nascent air power for the first time. On the Balkan front, a small yet effective air unit composed of local and foreign pilots carried out missions such as reconnaissance flights, monitoring enemy movements, and providing aerial support to artillery units. The establishment of the first Flight School (Tayyare Mektebi) in Istanbul in 1912 and the pilot training of Ottoman officers sent to Europe serve as concrete indicators of the institutionalization of Ottoman aviation. Following the proclamation of the Republic, this accumulated knowledge was not forgotten; rather, it was systematized and incorporated into the defense doctrine of the new state. In line with Atatürk's vision, encapsulated in the phrase "The future is in the skies," the establishment of the Turkish Aeronautical Association (Türk Tayyare Cemiyeti) in 1925, the promotion of aircraft production, and the expansion of aviation training enabled the young Republic to pursue an aviation-oriented strategic path. This paper analyzes the historical roots of the Turkish Air Force through

* Doç.Dr., Milli Savunma Üniversitesi, Beşeri ve Sosyal Bilimler Bölüm Başkanlığı, ORCID:0000-0002-9169-7004, mujdat.karagulmez@hotmail.com.

** Öğr Gör., Milli Savunma Üniversitesi, Beşeri ve Sosyal Bilimler Bölüm Başkanlığı, ORCID: 0000-0002-1082-3233, isayapar55@gmail.com.

Ottoman and Republican archival documents, memoirs of the period, and academic sources, and explores the transformation of aviation's role within military culture and strategy.

Key Words: Italo-Turkish War, Aviation, Balkan War, Flight School.

ALMANYA'YA İŞÇİ GÖÇÜNÜN "GÖRÜNMEYEN" BOYUTU: REMİGRASYON

Neriman NÜZKET ÖZEN*

Özet: Sosyal bilimler ve filoloji alanlarında oldukça ilgi gören “Göç” olgusu Alman dili, edebiyatı ve kültürü bağlamında da önemli bir araştırma nesnesi olarak geçmişten günümüze çok sayıda bilimsel araştırmaya konu olmuştur. 30 Ekim 1961’de imzalanan İşgücü Anlaşmasıyla Almanya’ya işçi göçünün başlaması her iki ülkenin toplumsal, sosyal ve ekonomik dinamiklerinin de değişim sürecini başlatmıştır. Hem göç eden Türkler hem de onları bekleyen Almanlar ilk başlarda bu göç hareketinin sadece geçici bir süre çalışmak amacıyla gerçekleşecek olan ve daha sonrasında ise ülkelere geri dönüşler şeklinde sonuçlanacak bir süreç olarak düşünmüşlerdi. Bu bağlamda göç araştırmalarında oraya giden “misafir işçilerin” öncelikle entegrasyon süreci önemli bir yer tutmuştur. Yılların geçmesi ile birlikte Türklerin “misafir işçi” durumundan sıyrılarak Almanya’ya kalıcı olarak yerleşmeye başlaması sonucunda araştırmalar bu kez Türk göçmenlerin uyum süreçlerinin yanı sıra, kültürleşme süreçleri, asimilasyona uğramaları, kültürler ve kuşaklararası çatışmaları gibi farklı alt ögelere odaklanmaya başlamıştır. Yaşanan bu işçi göçü sadece ekonomik değil, kültürel ve toplumsal etkileşimleri de beraberinde getirmiştir. Fakat pek çok farklı nedenden ötürü yıllar sonra 1980’lerde bu kez “Remigrasyon” yani tersine göç süreci başlamış ve Türk işçiler aileleri ile Türkiye’ye geri dönme kararı almışlardır. Çoğu ailenin Türkiye’deki bu yeni yaşamlarının beklediklerinden daha karmaşık ve zorlu bir şekilde başlayıp yol alması daha en başından bu geri dönüşün sıkıntılı olacağının da habercisi olmuştur. Bu çalışmanın amacı da Almanya’da çalışılan ve yaşanan uzun yıllar sonrası gerçekleşen remigrasyon sürecinde geri dönenlerin bu kez de Türkiye’de karşılaştıkları kimlik ve aidiyet bunalımı, sosyal ortamlara uyumsuzluk, eğitim, kültür ve bürokratik zeminde yer alan sorunları incelemek ve Almanya’ya işçi göçünün görünmeyen boyutu olan remigrasyon sürecinin barındırdığı sorunsalları görünür kılmaktır.

Anahtar Kelimeler: Almanya, Göç, Misafir İşçi, Remigrasyon., Kimlik, Kültür.

**THE "INVISIBLE" DIMENSION OF LABOR MIGRATION TO GERMANY:
REMIGRATION**

Abstract: The phenomenon of “migration”, which has attracted a great deal of attention in the fields of social sciences and philology, has been the subject of numerous scientific studies from past to present as an important research object in the context of German language, literature and culture. With the October 30, 1961 Labor Agreement, the beginning of labor migration to Germany initiated a process of change in the social, social and economic dynamics of both countries. Both the Turks who migrated and the Germans who were waiting for them initially thought of this migration movement as a process that would only take place temporarily for the purpose of working and would later result in returning to their countries. In this context, the integration process of the “guest workers” has taken an important place in migration studies. With the passage of years, as Turks began to leave the status of “guest workers” and settle permanently in Germany, research began to focus on different sub-elements such as acculturation processes, assimilation, intercultural and intergenerational conflicts, as well as the integration processes of Turkish immigrants. This labor migration brought with it not only economic but also cultural and social interactions. However, for many different reasons, years later in the 1980s, the process of “Remigration”, or reverse migration, began and Turkish workers decided to return to Turkey with their families. For most families, the fact that their new life in Turkey started and progressed in a more complex and challenging way than they had expected was a harbinger that this return would be troublesome from the very beginning. The aim of this study is to examine the identity and belonging crisis, social maladaptation, educational, cultural and bureaucratic problems that the returnees face in Turkey during the remigration process that takes place after long years of working and living in Germany, and to make visible the problematics of the remigration process, which is the invisible dimension of labor migration to Germany.

Key Words: Germany, Migration, Guest Worker, Remigration, Identity, Culture.

* Doç. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksekokulu, Yabancı Diller Bölümü, Alman Dili ve Edebiyatı, ORCID: 0000-0001-7468-4909, nnuzket@nku.edu.tr.

**MOSKOF CASUSLARI İZMİR'DE!
SULTAN III. SELİM DEVRİNDE RUSYA'NIN İZMİR'DEKİ İSTİHBARAT
FAALİYETLERİ**

Okan GÜVEN*

Özet: İstihbarat, sadece, bugün ve onun hazırlayıcısı olan 19. yüzyıl için değil, ortaya çıktığı tarihin en eski devirlerinden itibaren ziyadesiyle komplike bir terim olmuştur. Aynı modernleşme, devlet idaresi ya da diplomasi gibi temel kavramlarda olduğu üzere istihbarat da zamanla bünyesinde daha detay barındırır bir anlama bürünmüştür. Bu bakımdan pek çok temelde olduğu üzere devletlerin bu kavramlar açısından yaşadıkları benzerliklerin varlığı Osmanlı ya da Rus devletlerinin de (/ birbirlerine) tesis ettikleri istihbarat ağları için büyük farklılıklar sergilememiştir. Dahası, Petro devrinden itibaren süregelen klasik Rus emelleri onları istihbarat noktasında saldırgan bir pozisyona konumlandırmıştır. Söz konusu sıcak denizlere intikal etmeye dair gayeler doğal olarak onların çaşıtlarını İzmir'e salmalarına da sebebiyet vermiştir. Bu bakımdan sadece Rusya için değil, Osmanlıların da siyasi tarihlerinde geçirdikleri kritik evrelerle eş zamanlı bir şekilde İzmir'de arz-ı endam eden Moskof mevcudiyeti aslında şaşırtıcı değildir. Söz konusu şaşkınlık vermeyen husus elbette dikkat çekildiği üzere Petro'dan itibaren süregelen tarihi emellere dairdir. Ruslar bu ve bu gibi faaliyetleri aracılığı ile Osmanlı İmparatorluğu başta olmak suretiyle Akdeniz'e yahut daha genel bir tabir ile sıcak denizlere inme arzusu içindedirler. Onların hangi hüviyet ve kisveler altında casusluk yaptıkları, İzmir'e nasıl geldikleri, burada aradıkları bilgilerin neler olduğu ve en önemlisi Osmanlılarca nasıl fark edilerek açığa çıkarıldıkları ve bunlarla alakalı temas edilebilecek sürecin tamamına ait sorular araştırmanın kendi sorunsalı kapsamında odak noktasına alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: İstihbarat, İzmir, Rusya, Osmanlı İmparatorluğu.

**MUSCOVITE AGENTS IN SMYRNA;
RUSSIA'S INTELLIGENCE ACTIVITIES IN SMYRNA AT THE PERIOD OF SULTAN
SELİM III**

Abstract: Intelligence has been a very complicated term not only for today and the 19th century, which prepared it, but also since the earliest periods of history when it emerged. Just like basic concepts such as modernization, state administration or diplomacy, intelligence has also taken on a more detailed meaning over time. In this respect, as in many other fundamentals, the existence of similarities between states in terms of these concepts did not present major differences for the intelligence networks established by the Ottoman or Russian states (and each other). Moreover, the classical Russian ambitions that continued since the Peter era located them in an aggressive position in terms of intelligence. The aims of reaching the warm seas in question naturally led them to send their spies to Izmir. In this respect, the presence of Muscovites in Izmir, which was simultaneously with the critical stages experienced not only by Russia but also by the Ottomans in their political history, is not surprising. The issue in question, which is not surprising, is of course related to the historical ambitions that have been going on since Peter, as has been noted. Through these and similar activities, the Russians have a desire to reach the Mediterranean, primarily the Ottoman Empire, or in a more general sense, the warm seas. Questions regarding the identities and guises under which they spied, how they came to Izmir, what information they sought there, and most importantly how they were noticed and revealed by the Ottomans, and the entire process that can be touched upon in relation to these, have been taken into focus within the scope of the research's own problematic.

Key Words: Intelligence, Smyrna, Russia, Ottoman Empire.

* Dr. Öğr. Üyesi, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Tarih Bölümü, Yakınçağ Tarihi, ORCID: 0000-0002-8589-1433, oguven@cumhuriyet.edu.tr / (Assist. Prof. Dr., Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Letters, Department of History)

KÜÇÜK İSTANBUL'UN RİTMİ: KİLLA HAKAN'IN MİKROFONUNDAN DİRENİŞ MANİFESTOSU

Oktay ATİK* & Hilal ADA**

Özet: 1960'lı yılların başında misafir işçi (Gastarbeiter) olarak Almanya'ya göç eden Türk işçileri, geçici bir misyonla gittikleri bu ülkede kalıcı bir varlık göstermişlerdir. Bu göçün ikinci ve üçüncü kuşak gençleri, çifte aidiyet ve kimlik mücadelesiyle şekillenen bir sosyokültürel ortamda büyümüş; ırkçılık, kültürel ötekileştirme ve sınıfsal eşitsizliklerle karşı karşıya kalmışlardır. Bu sosyokültürel ortamda, Almanya'daki Türk gençleri Hip hop kültürünü bir direniş ve kendini ifade biçimi olarak benimsemişlerdir. Bu bağlamda, Berlin'in Kreuzberg semtinde ortaya çıkan "36 Boys" oluşumu, salt bir sokak çetesi olmanın ötesinde, kolektif bir kültürel başkaldırının simgesine dönüşmüştür. Bu oluşumun kurucu üyelerinden biri olan ve Türkiye'de de tanınan bir isim hâline gelen Killa Hakan, Hip hop aracılığıyla hem bireysel deneyimlerini hem de azınlık gençlerinin ortak kimlik sorunlarını sanatına taşımaktadır. Killa Hakan'ın eserlerinde kendini gösteren öfke, hayal kırıklığı ve dışlanma gibi duygusal ifadeler, Kreuzberg sokaklarının kendine özgü söylemi aracılığıyla aktarılmakta olup, bunun yanı sıra kökenlere, mahalleye ve aileye yönelik güçlü bir aidiyet duygusu da belirginleşmektedir. Türkçe ve Almanca arasında kurduğu çift dilli anlatım, yalnızca bir anlatı biçimi değil; kültürler arası bir varoluşun ifadesi olarak değerlendirilebilir. Şarkı sözlerinde yer alan temalar, bir yandan bireysel direnişi dile getirirken, diğer yandan azınlık gençliğin kolektif hafızasını da görünür kılar. Bu bağlamda çalışma, Killa Hakan'ın seçili şarkılarını tematik analiz yöntemiyle inceleyerek kimlik, aidiyet ve direniş kavramlarını ele almayı hedeflemektedir. Şarkı seçiminde, Kreuzberg'in sokak kültürüne ve azınlık kimliğine vurgu yapan eserler önceliklendirilmiştir. Ayrıca çalışma, "36 Boys" oluşumunun bu bağlamda nasıl şekillendiğini ve işlediğini Edwin Sutherland'ın "ayrimsal birliktelik" kuramı çerçevesinde ele almayı amaçlamaktadır. Bu kuram, bireylerin suç ya da norm dışı davranışları, yakın çevrelerindeki kişilerle kurdukları etkileşimler yoluyla öğrendiklerini ve bu davranışların sosyal gruplar içinde normalleştirilerek yeniden üretildiğini öne sürmektedir. Söz konusu kuramsal çerçeveye bağlı kalarak, "36 Boys" üyelerinin suç ve direniş pratiklerinin, Türk azınlık gençlerinin maruz kaldıkları dışlanma, baskı ve kimlik mücadelesi karşısında nasıl kolektif bir dayanışma biçimine dönüştüğü analiz edilecektir. Böylece Kreuzberg sokaklarından yükselen Hip hop müziğinin yalnızca bir müzik türü değil, aynı zamanda Türk azınlık gençlerinin sosyal adaletsizliklere karşı geliştirdikleri kültürel bir manifestonun taşıyıcısı olduğu ve bu manifestonun taşıyıcılarının nasıl oluştuğu ortaya konulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Killa Hakan, Hip hop, 36 Boys, Kreuzberg, Ayrimsal Birliktelik

THE RHYTHM OF SMALL ISTANBUL: A MANIFEST OF RESISTANCE FROM KILLA HAKAN'S MICROPHONE

Abstract: Turkish workers who migrated to Germany as guest workers (Gastarbeiter) in the early 1960s have established a permanent presence in this country, where they went on a temporary mission. The second and third generation youth of this migration grew up in a sociocultural environment shaped by a dual sense of belonging and identity struggle; they were faced with racism, cultural alienation and class inequalities. In this sociocultural environment, Turkish youth in Germany adopted hip hop culture as a form of resistance and self-expression. In this context, the "36 Boys" formation that emerged in the Kreuzberg district of Berlin has transformed from a mere street gang into a symbol of collective cultural rebellion. Killa Hakan, one of the founding members of this formation and a well-known name in Turkey, carries both his individual experiences and the common identity problems of minority youth into his art through hip hop. Emotional expressions such as anger, disappointment and exclusion that are evident in Killa Hakan's works are conveyed through the distinctive discourse of the streets of Kreuzberg, and in addition, a strong sense of belonging to the origins, neighborhood and family becomes evident. The bilingual narrative he establishes between Turkish and German can be considered not only as a narrative form but also as an expression of an intercultural existence. The themes in the lyrics, on the one hand, express individual resistance, and on the other hand, make the collective memory of minority youth visible. In this context, the study aims to examine the concepts of identity, belonging

* Doç. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Alman Dili ve Edebiyatı Bölümü, Gençlik Yazını, 0000-0002-4767-186X, oatik@nku.edu.tr

** Yüksek Lisans Öğrencisi, Namık Kemal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Alman Dili ve Edebiyatı ABD, 0009-0007-9442-3459, 1248315103@nku.edu.tr.

and resistance by examining Killa Hakan's selected songs with thematic analysis method. In the selection of songs, works that emphasize the street culture of Kreuzberg and the immigrant identity were prioritized. In addition, the study aims to address how the 36 Boys formation was shaped and operated in this context within the framework of Edwin Sutherland's "differential togetherness" theory. This theory suggests that individuals learn criminal or non-normative behaviors through interactions with people in their immediate environment, and that these behaviors are normalized and reproduced within social groups. In light of this theoretical framework, it will be analyzed how the criminal and resistance practices of the 36 Boys members turned into a collective form of solidarity in the face of the exclusion, oppression and identity struggle that immigrant youth were subjected to. Thus, it will be revealed that Hip Hop music rising from the streets of Kreuzberg is not only a musical genre, but also the carrier of a cultural manifesto developed by Turkish minority youth against social injustice, and how the carriers of this manifesto are formed.

Key Words: Killa Hakan, Hip Hop, 36 Boys, Kreuzberg, Differential Association

.

“40m² ALMANYA” FİLMİNDE GÖÇMEN KADIN LİMİNALİTESİ

Oktay ATİK* & Simay Nur PULGAT**

Özet: İkinci Dünya Savaşı’nın ardından yeniden kalkınmaya çalışan Almanya yoğun iş gücü talebini karşılamak amacıyla Türkiye de dahil olmak üzere birçok ülkeden iş gücü ithal etmiştir. Bu süreçte Almanya’ya yerleşen Türk göçmenler sosyokültürel anlamda çeşitli zorlukları da tecrübe etmişlerdir. Özellikle kadın göçmenler, toplumsal cinsiyet rolleri, dil bariyeri ve kültürel yabancılaşma gibi nedenlerle mekânsal sınırlar içinde kalmışlardır. Bu çalışma, Victor Turner’ın liminalite kavramından hareketle, göçmen kadınların ne ait oldukları kültürde ne de ev sahibi toplumda tam olarak konumlanamama halini, Tevfik Başer’in 40m² Almanya (1986) filmi üzerinden irdelemektedir. Filmdeki Turna karakteri, hem fiziksel olarak 40 metrekarelik bir alana sıkışmış, hem de kültürel olarak ait olamadığı bir dünyada var olmaya çalışmaktadır ve 40 metrekarelik bir dairede fiziksel ve psikolojik hapsolmuşluğuyla bu liminal durumu somutlaştırır. Film, tematik analiz yöntemiyle çözümlenmiş; Turna’nın mekânsal sınırlılık, kültürel yabancılaşma ve görünmezlik temaları etrafındaki deneyimleri diyaloglar, görsel semboller ve mekân kullanımı üzerinden detaylı olarak irdelenmiştir. Çalışma, göç çalışmalarına toplumsal cinsiyet perspektifinden katkı sağlarken, sinema aracılığıyla görselleştirilen liminal deneyimlerin anlaşılmasına da ışık tutmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Göç, Sinema, Tevfik Başer, 40m² Almanya, Liminalite

LIMINALITY OF MIGRANT WOMEN IN THE FILM ‘40M² GERMANY’

Abstract: In the aftermath of World War II, Germany, aspiring to revitalisation, sought to address its acute labour shortage by importing workers from numerous countries, including Turkey. In this process, Turkish immigrants who settled in Germany encountered various socio-cultural difficulties. This phenomenon was particularly pronounced among female immigrants, who often remained confined to specific geographical areas due to factors such as gender roles, linguistic barriers, and feelings of cultural alienation. This study draws upon Victor Turner's concept of liminality to examine the state of migrant women who are unable to fully locate themselves in either their own culture or the host society, as depicted in Tevfik Başer's film 40m² Germany (1986). The character Turna, who is confined to a space measuring 40 square metres in the film, represents this liminal state through her physical and psychological confinement in a 40-square-metre apartment, which symbolises her cultural alienation from the world she inhabits. The thematic analysis of the film reveals a multifaceted exploration of spatial limitation, cultural alienation and invisibility, themes that are examined through detailed analysis of dialogues, visual symbols and the utilisation of space. The present study contributes to the field of migration studies from a gender perspective, while also providing further insight into the understanding of liminal experiences as visualised through cinema.

Key Words: Migration, Cinema, Tevfik Başer, 40m² Germany, Liminality

* Doç. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Alman Dili ve Edebiyatı Bölümü, Gençlik Yazını, 0000-0002-4767-186X, oatik@nku.edu.tr

** Yüksek Lisans Öğrencisi, Namık Kemal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Alman Dili ve Edebiyatı ABD, 0009-0002-7787-4999, 1241315101@nku.edu.tr

SAVAŞ TARİHİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME: BALKAN SAVAŞLARI'NDA ASKERİ YOLLAR

Ökkeş NARİNÇ* & Hülya KURT**

Özet: Yollara olan gereksinim, yalnızca modern çağlara özgü olmayıp, ilkçağlardan itibaren süreklilik gösteren temel bir altyapı ihtiyacı olmuştur. Tarih boyunca tekerlekli taşıtların doğal engelleri aşmakta sınırlı kalması, insanları sağlam ve düzenli yollar inşa etmeye yöneltmiştir. Ulaşım altyapısı, medeniyetlerin gelişiminde ve özellikle savaş dönemlerinde stratejik üstünlük sağlamada belirleyici bir unsur olmuştur. Dolayısıyla kara yolları, sadece askeri değil, aynı zamanda stratejik bir değer taşımıştır. Osmanlı Devleti, ulaşım ve yol bakım faaliyetlerini derbentçiler, kaldırımcılar, köprücüler ve gemiciler gibi meslek grupları aracılığıyla yürütmüştür. Balkan Savaşları sırasında da yollar; yayaların, yük hayvanlarının ve taşıtların güvenli ve etkin bir şekilde hareket etmeleri açısından büyük önem taşımıştır. Rumeli coğrafyasında Osmanlılar, Roma döneminden kalma ve Bizans tarafından da kullanılan üç ana kara yolu hattını kullanmaya devam etmiştir. Bunlar; batıda Via Egnatia (Sol Kol), ortada Via Militaris (Orta Kol) ve doğuda Kırım-Karadeniz Ticaret Yolu (Sağ Kol) olarak bilinen rotalardır. Balkan Harbi boyunca Osmanlı ordusunun en çok başvurduğu ulaşım biçimi kara yolu olmuştur. Birliklerin sevk, yığınaklama ve intikal faaliyetleri çoğunlukla yaya olarak bu yollar üzerinden gerçekleştirilmiştir. Bu durum da mevcut altyapıya ve ulaşım araçlarına olan ihtiyacı arttırmıştır. Osmanlı Devleti de Balkan Savaşları sürecinde ulaşım yollarının sınırlılıklarıyla yüzleşmiş ve bu durum, savaşın lojistik boyutunu doğrudan etkilemiştir. Bu makalede, Osmanlı'nın Balkan Harbi döneminde karayollarına neden mecbur kaldığı, bu yolların ne ölçüde etkili olduğu ve altyapı eksikliklerinin ordunun hareket kabiliyeti üzerindeki etkileri incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Balkan Savaşları, Yol, Osmanlı, Rumeli, Altyapı.

AN EVALUATION ON THE HISTORY OF WAR: MILITARY ROADS IN THE BALKAN WARS

Abstract: The need for roads is not only specific to modern times, but has been a basic infrastructure need that has continued since ancient times. Throughout history, the fact that wheeled vehicles have been limited in overcoming natural obstacles has led people to build solid and regular roads. Transportation infrastructure has been a determining factor in the development of civilizations and especially in providing strategic superiority during war periods. Therefore, land roads have not only had military but also strategic value. The Ottoman State carried out transportation and road maintenance activities through professional groups such as derbentçiler, pavement builders, bridge builders and sailors. During the Balkan Wars, roads were of great importance in terms of the safe and efficient movement of pedestrians, pack animals and vehicles. In the geography of Rumelia, the Ottomans continued to use three main land lines dating back to the Roman period and also used by Byzantium. These are the routes known as Via Egnatia (Left Arm) in the west, Via Militaris (Middle Arm) in the middle and Crimea-Black Sea Trade Road (Right Arm) in the east. The most frequently used form of transportation by the Ottoman army during the Balkan War was the land route. The movement, concentration and deployment of troops were mostly carried out on foot via these roads. This situation increased the need for existing infrastructure and means of transportation. The Ottoman Empire also faced the limitations of transportation routes during the Balkan Wars, and this situation directly affected the logistics dimension of the war. This article will examine why the Ottoman Empire was forced to use highways during the Balkan Wars, to what extent these roads were effective, and the effects of infrastructure deficiencies on the mobility of the army.

Key Words: Balkan Wars, Road, Ottoman, Rumelia, Infrastructure.

* Doç. Dr., Tekirdağ Namık Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Tarih Bölümü, onarinc@nku.edu.tr, 0000-00029486-8956. Assoc. Prof. Dr., Tekirdağ Namık Kemal University, Science&Literature Faculty, Department of History.

** Yüksek Lisans Öğrencisi, Namık Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yakınçağ Tarihi ABD, Öğrenci Numarası: 1248310112, hulyakurt1907@gmail.com, ORCID: 0000-0002-9933-5235.

I.DÜNYA SAVAŞINDA YUSUF AKÇURA VE MİSYON GÖREVLERİ

Ökkeş NARİNC* & Melis AYTEKİN**

Özet: Yusuf AKÇURA, 1876 yılında Rusya'nın Simbir kentinde doğmuş Türk bir ailenin çocuğudur. Babasının vefatından sonra Annesi ile İstanbul'a yerleşmişlerdir. İstanbul'a yerleştikleri dönem yedi yaşında olan Akçura, yaz tatillerinde Kazan'ı ziyaret etmekte ve Eniştesi İsmail Gaspıralı ile görüşmektedir. Kazan ziyaretleri esnasında Rusya'da Türklere yapılan zulme küçük yaşlarda şahit olmuş ve belki de onun için 'Türkçülüğün Tomurcukları' ilk kez orada atılmıştır. Okul hayatına İstanbul'da devam eden Akçura, yayımlanmış olduğu bir yazısında kullandığı *İttihat ve Terakki* sözlerinden dolayı sürgün edilmiştir ve bu sürgünden kaçarak Paris'e gitmiştir. Paris'te eğitim hayatına *'Ecole Libre Des Sciences Politiques'* adlı okulda devam etmiştir. Mezun olduğu dönem yine Kazan'a ziyarete gittiği sırada sürgün kararının kalktığı haberini almış ve bir süre Kazan'da kalmaya devam etmiştir. Bu ziyareti sırasında (1903) 'Üç Tarz-ı Siyaset' adlı eserini kaleme almış ve Türkçülük serüveni tam anlamıyla başlamış bulunmaktadır. İlk olarak İstanbul'da yaşayan Türklere, Rusya'da yaşayan Türkleri ve onların yaşadığı zorlu koşulları aktarmak için başladığı bu düşünsel süreç, makalenin yayımlanmasıyla görüldüğü üzere kişisel konulardan tamamen arınarak Osmanlı Devleti'nin kurtuluş ideolojisi olarak görülmüştür. Aynı zamanda I. Dünya savaşı yıllarında 'Hilal-i Ahmer' ile birlikte çalışmış 'Halide Edip Adivar gibi önemli isimlerle cephede bulunmuştur. Yaşamı boyunca, Siyasal Tarih Profesörlüğü ve Kars Milletvekilliği yapan Akçura, 1935 yılında vefat etmiştir.

Anahtar Kelimeler: Birinci Dünya Savaşı, Yusuf Akçura, Osmanlı Devleti, Hilal-i Ahmer, İdeoloji.

YUSUF AKÇURA AND HIS MISSION DUTIES IN WORLD WAR I

Abstract: Yusuf AKÇURA was born in 1876 in Simbir, Russia, to a Turkish family. After his father passed away, he and his mother settled in Istanbul. Akçura, who was seven years old when they settled in Istanbul, visited Kazan during summer vacations and met with his brother-in-law İsmail Gaspıralı. During his visits to Kazan, he witnessed the oppression of Turks in Russia at a young age and perhaps for him, the 'buds of Turkishness' were first planted there. Akçura, who continued his school life in Istanbul, was exiled because of the words of Union and Progress he used in an article he published and escaped from this exile and went to Paris. He continued his education in Paris at the school called 'Ecole Libre Des Sciences Politiques'. When he visited Kazan again during his graduation, he received news that the exile decision had been lifted and he continued to stay in Kazan for a while. During this visit (1903), he wrote his work titled 'Three Styles of Politics' and his Turkism adventure truly began. This intellectual process, which he first began to convey to the Turks living in Istanbul about the Turks living in Russia and the difficult conditions they were living in, was seen as the liberation ideology of the Ottoman State, completely purified from personal issues, as seen with the publication of the article. He also worked with the 'Hilal-i Ahmer' during World War I and was on the front lines with important names such as 'Halide Edip Adivar'. Akçura, who was a professor of Political History and a member of parliament for Kars throughout his life, passed away in 1935.

Key Words: World War I, Yusuf Akçura, Ottoman State, Hilal-i Ahmer, Ideology.

* Doç. Dr. Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Tarih Bölümü, onarinc@nku.edu.tr, 0000-00029486-8956.

** Lisans Öğrencisi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, melisaytekin@icloud.com.

OSMANLI'DA BİR ARŞİV VESİKA TÜRÜ OLARAK TAVSİYENAMELER

Özden AYDIN*

Özet: Osmanlı Devleti, tarih boyunca çeşitli yönetim ve sosyal yapıları barındıran, çokkültürlü bir imparatorluktur. Bu çeşitlilik, Osmanlı bürokrasisinin oluşturduğu belgelerin de zenginleşmesine sebep olmuştur. Söz konusu belgeler arasında bir yer tutan tavsiyename (tavsiye mektupları), hem sosyal ilişkilerin hem de resmi otoritelerle olan bağlantıların güçlendirilmesi açısından dikkate değerdir. Tavsiye mektubu, bir kişinin başka bir kişi veya kuruma, belirli bir pozisyon veya görev için uygunluğunu ifade eden yazılı bir belgedir. Osmanlı Devleti'nde, özellikle yönetim kademelerinde, tavsiye mektupları, adayların yeteneklerini, karakterlerini ve daha önceki iş deneyimlerini kanıtlamada önemli bir araç olarak kullanılmıştır. Bu belgeler genellikle yüksek görevde bulunan kişilerin, tanıdıkları veya birlikte çalıştıkları kişileri öne çıkarmak amacıyla verdikleri referans niteliğindedir. Buna ek olarak eğitim amaçlı kullanılan tavsiyename, yolcuların belli bölgelerde kabul edilebilmesini sağlamak için yazılanlar, uyarı niteliği taşıyanlar ve ticari ilişkileri kolaylaştırmak amacıyla kaleme alınanlar, tavsiyenamein çeşitlerini anlamamıza yardımcı olmaktadır. Bütün bu bilgilerde yola çıkarak Osmanlı arşivlerinde incelediğimiz tavsiyename, tarihsel ve sosyolojik açıdan önemli bir belge türü olarak öne çıkmaktadır. Bu belgeler, günümüzde Osmanlı toplumu hakkında önemli bilgiler sunmakta ve dönemin sosyal yapısını, ekonomik faaliyetlerini ve bürokratik ilişkilerini anlamamıza yardımcı olmaktadır. Tavsiyenamein incelenmesi, bireyler arasında var olan ilişkilerin yanı sıra, toplumsal dinamiklerin neler olduğunu da gözler önüne sermektedir. Bu bildiride, Osmanlı Devleti'nde tavsiyenamein tanımı, işlevleri ve toplumsal dinamikler üzerindeki etkileri ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı İmparatorluğu, Bürokrasi, Arşiv Vesikaları, Tavsiyename.

ADVICE LETTERS AS A TYPE OF ARCHIVAL DOCUMENT IN THE OTTOMAN PERIOD

Abstract: The Ottoman Empire was a multicultural empire that hosted various administrative and social structures throughout history. This diversity led to the enrichment of the documents produced by the Ottoman bureaucracy. Among these documents, letters of recommendation are noteworthy for strengthening both social relations and connections with official authorities. A letter of recommendation is a written document that expresses a person's suitability for a particular position or task to another person or organization. In the Ottoman Empire, letters of recommendation were used as an important tool to prove candidates' abilities, character and previous work experience, especially at the administrative level. These documents were usually references given by people in high positions in order to highlight people they knew or had worked with. In addition, educational recommendations, those written to ensure that travelers could be admitted to certain areas, those written as warnings, and those written to facilitate commercial relations help us to understand the types of recommendations. Based on all of this information, the advice letters that we have analyzed in the Ottoman archives stand out as an important type of document in historical and sociological terms. These documents provide important information about Ottoman society today and help us understand the social structure, economic activities and bureaucratic relations of the period. Analyzing the advice documents reveals not only the relations between individuals but also the social dynamics of the period. In this paper, the definition, functions, and effects on social dynamics of advice letters in the Ottoman Empire will be discussed.

Key Words: Ottoman Empire, Bureaucracy, Archive Documents, Advice Letters.

* Öğr. Gör. Dr. Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Bölümü, Sivas-Türkiye; e-mail: ozdenaydin@cumhuriyet.edu.tr; ORCID: 0000-0003-0729-9183.

A. N. TOLSTOY'UN "DÖRT ASIR" İSİMLİ ÖYKÜSÜNDE KUŞAK ÇATIŞMASI

Pelin ESEN*

Özet: Aleksey Nikolayeviç Tolstoy (1883-1945), 20. yy. Rus edebiyatının önemli isimlerinden biridir. Yaşadığı dönem itibarıyla Rusya tarihi adına oldukça önemli olan 1905 ve 1917 devrimlerini görmüş, Rusya'nın Çarlık rejiminden Sovyet rejimine geçiş sürecine şahitlik etmiş bir yazardır. Dolayısıyla eserlerinde bu süreçte Rusya'da yaşanan olaylara sıklıkla yer verir. Çalışmamızda bahsedeceğimiz "Dört Asır" (Çetire veka) isimli öykü de bunlardan biridir. İlk kez 1920'de yayımlanan bu öyküde, Büyükanne Avdotya Maksimovna Lesnova, kızı Varvara Petrovna, torunu Nataşa ve Nataşa'nın kızı Gayana'dan oluşan bir ailenin, bu dört kuşağı üzerinden 1905 Devrimi arifesinde, son demlerini yaşayan Çarlık Rusya'sındaki toplumsal ve siyasi olaylara, farklı kuşaklara ait olan aile bireylerinin yaklaşımları anlatılır. Çarlık rejiminin son temsilcilerinden biri olarak sunulan büyükanne Avdotya Maksimovna, geleneklerine bağlı, sıkı bir aile terbiyesi almış ve yaşamını aldığı terbiye doğrultusunda idame ettiren bir kadın olarak tasvir edilir. Aile kurumuna oldukça değer veren Avdotya Maksimovna, kızı Varvara Petrovna'yı da kendi ilkeleri çerçevesinde geleneksel yöntemlerle yeni eğilimlere karşı yetiştirmeye çalışır ancak o dönem Çarlık Rusya'sında etkili olmaya başlayan nihilizm hareketinin temsilcilerinden olan bir adamla evlenen Varvara Petrovna, kocasının etkisi altında kalarak annesinin onu korumaya çalıştığı yeni eğilimlere kapılmış bir karaktere dönüşür. Sibiry'a sürgüne gönderilen kocasının peşinden giden Varvara Petrovna, kızı Nataşa'yı annesinin himayesine bırakır ve kendine Sibiry'da bir hayat kurarak öğretmenlik yapmaya başlar. Varvara Petrovna yaşamını devrimci fikirlere adan, öyle ki yıllardır görmediği kızı Nataşa'nın düğününden sonra yine Sibiry'daki görevine döner. Buradaki devrimci faaliyetleri sonucu idam edilir. Kızını evlatlıktan reddeden Avdotya Maksimovna, kızı Varvara'yı yetiştirirken uyguladığı eğitim yöntemlerini torunu Nataşa'da da denemek ister ancak hiç etki göstermediğini, aksine torunu Nataşa'nın çevresinde yaşanan toplumsal ve siyasi olaylara büyük bir kayıtsızlıkla yaklaştığını, karşı cinsle olan ilişkilerinde ise büyükanne Avdotya Maksimovna'nın hiç alışıksız olmadığı bir biçimde oldukça rahat davrandığını görür. Bir memurla evlenen Nataşa, bu evliliğinden bir kız çocuğu dünyaya getirir ve sonrasında eşinden boşanır. Nataşa'nın Gayana adını verdiği çocuğunun yetiştiği dönemde, artık toplum yapısı tamamen değişir, eski ahlak kurallarının yerini yenileri alır. Eskiye göre çok daha serbest yaşanan ilişkiler görülür. Avdotya Maksimovna, kendisinin, kızının, torununun ve torununun kızının yaşadıkları yaşamı kıyasladığında, toplum yapısında çok büyük kırılmaların gerçekleştiğini fark eder ancak yaşının ilerlemesi sebebiyle bu değişikliklerin önüne geçecek gücü kendinde bulamaz ve çareyi çocukluğu dışında her şeyi unutmakta bulur. Aleksey Tolstoy, bu eseriyle Çarlığın son dönemlerinde devrim karmaşasının ardında gözlerden kaçan bir konuyu yani Rusya'da yaşanan olaylara farklı tepkiler veren aynı ailenin üyeleri arasındaki kuşak çatışmasını göstermek ister.

Anahtar Kelimeler: Çarlık Rusyası, Değişen Toplum, Eski Kuşak, Yeni Kuşak, Kuşak Çatışması.

GENERATIONAL CONFLICT IN A. N. TOLSTOY'S SHORT STORY "FOUR CENTURIES"

Abstract: Aleksey Nikolayevich Tolstoy (1883–1945) is considered one of the prominent figures in 20th-century Russian literature. As a witness to the revolutions of 1905 and 1917 and the transition from the Tsarist regime to the Soviet system, Tolstoy frequently incorporated the events of this turbulent period into his works. One such example is his short story Four Centuries (Chetyre veka), published in 1920. The story focuses on a single family across four generations—Grandmother Avdotya Maksimovna Lesnova, her daughter Varvara Petrovna, granddaughter Natasha, and great-granddaughter Gayana—and presents their differing attitudes toward the social and political upheavals of Tsarist Russia on the eve of the 1905 Revolution. Avdotya Maksimovna, portrayed as one of the last bearers of the Tsarist order, is a traditional, morally strict woman devoted to family values. She attempts to raise her daughter Varvara according to conventional principles, but Varvara marries a man affiliated with the rising nihilist movement. Influenced by her husband, she embraces the very trends her mother tried to protect her from. When her husband is exiled to Siberia, Varvara follows him, entrusting their daughter Natasha to Avdotya's care. In Siberia, Varvara becomes a teacher. Committed entirely to revolutionary

*Dr. Öğr. Üyesi, Selçuk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Rus Dili ve Edebiyatı Bölümü, ORCID: 0000-0001-5088-4738, pelin.esen@selcuk.edu.tr.

(Selçuk University, Faculty of Letter, Department of Russian Language and Literature, ORCID:0000-0001-5088-4738 , e-mail address: pelin.esen@selcuk.edu.tr).

ideals, Varvara Petrovna returns to her post in Siberia even after briefly reuniting with her long-estranged daughter Natasha for her wedding. Eventually, she is executed due to her revolutionary activities. Avdotya, who has disowned her daughter, applies the same strict upbringing to her granddaughter Natasha, but with no effect. Natasha shows apathy toward political and social events and maintains an unusually free attitude in her relationships, shocking her grandmother. She marries a civil servant, has a daughter named Gayana, and later divorces. By the time Gayana grows up, society has changed completely—traditional morals are replaced by new values and personal freedoms. Comparing the lives of her descendants to her own, Avdotya becomes aware of the deep fractures in the social structure but, weakened by age, cannot oppose these changes. She finds solace only in retreating into memories of her childhood. Through this story, Tolstoy draws attention to a less-discussed theme behind the revolutionary chaos: the generational conflict among family members reacting differently to the historical transformations in Russia.

Key Words: Tsarist Russia, Changing Society, Old Generation, New Generation, Generational Conflict.

.

NEGATİF ÖZGÜRLÜK ÇAĞIMIZIN SORUNLARINA CEVAP VEREBİLİR Mİ?

Recep Batu GÜNÖR*

Özet: Negatif özgürlük kavramı felsefe tarihinde özellikle liberalizm doktrini tarafından savunulan bir kavramdır. Teorik çerçevesi Isiah Berlin tarafından kurulmuş olan negatif özgürlük kavramına göre asıl özgürlük bireylerin her türlü müdahaleden bağımsız olması durumunda ortaya çıkabilir. Bunun nedeni ise bireylerin üzerinde etki edebilecek bir otorite fikrinin, özgürlük anlayışı ile çeliştiğini kabul etmesidir. Liberalizm doktrininin temel çelişkilerinden biri olan “gelir dağılımında adaletsizlik” problemine negatif özgürlük kavramının da net bir çözüm getiremediği görülmektedir. Bilim ve teknolojiye ilerlemeler sayesinde hızla gelişen toplumlar, çağdaş dünyaya özgü kendi problemlerini de geliştirmişlerdir. Bu problemlerin en önemlilerinden birisi de kapitalizm sayesinde oluşan ekonomik adaletsizlikler ve yoksulluktur. Bireyin temel hak ve özgürlükleri koruma konusunda negatif özgürlüğün etkili olduğu kabul edilse dahi, bu konu ile ilgili olarak bir çözüm önerisi getiremediği açıktır. Negatif özgürlük kavramının iddia ettiği gibi pozitif özgürlük, başka bir deyişle klasik özgürlük anlayışı bu problemin çözümüne yönelik daha net önermeler ortaya koymaktadır. Negatif özgürlük kavramı ile ilgili olarak eleştirilebilecek ilk husus, bu iki kavramın net olarak birbirinden ayırt edilebilmesinin çok zor hatta imkansız olmasıdır. Başka bir deyişle pozitif ve negatif özgürlük kavramları uygulamada birbirlerine muhtaç durumda gözükmemektedir. Bu yüzden de her iki özgürlük tanımının net olarak birbirinden ayrılması mümkün değildir. Ayrıca günümüz toplumlarında görülmekte olan yoksulluk, adaletsizlik ve benzeri problemlerin çözümü için yine otoritenin müdahale gücüne ihtiyaç olduğu iddia edilebilir. Otoritenin gücünü kesinlikle bireylerin aleyhine kullandıklarını iddia eden negatif özgürlük anlayışının bu önermesi, çağımızın sorunlarına karşı cevapsız kalmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Negatif Özgürlük, Pozitif Özgürlük, Liberalizm, Kapitalizm, Neoliberalizm.

CAN NEGATIVE FREEDOM PROVIDE ANSWERS TO THE PROBLEMS OF OUR AGE?

Abstract: The concept of negative freedom is a concept that has been defended especially by the doctrine of liberalism in the history of philosophy. According to the concept of negative freedom, whose theoretical framework was established by Isiah Berlin, real freedom can emerge when individuals are independent of all kinds of intervention. The reason for this is that it accepts that the idea of an authority that can affect individuals contradicts the concept of freedom. It is seen that the concept of negative freedom cannot provide a clear solution to the problem of “income distribution injustice”, which is one of the fundamental contradictions of the doctrine of liberalism. Societies that are rapidly developing thanks to advances in science and technology have also developed their own problems specific to the modern world. One of the most important of these problems is the economic injustices and poverty caused by capitalism. Even if it is accepted that negative freedom is effective in protecting the fundamental rights and freedoms of the individual, it is clear that it cannot offer a solution proposal regarding this issue. As the concept of negative freedom claims, positive freedom, in other words, the classical understanding of freedom, presents clearer propositions for the solution of this problem. The first point that can be criticized regarding the concept of negative freedom is that it is very difficult or even impossible to clearly distinguish these two concepts from each other. In other words, the concepts of positive and negative freedom seem to need each other in practice. Therefore, it is not possible to clearly separate both definitions of freedom from each other. In addition, it can be claimed that the intervention power of the authority is needed to solve the problems of poverty, injustice and similar problems seen in today's societies. This proposition of the understanding of negative freedom, which claims that the authority definitely uses its power against individuals, remains unanswered against the problems of our age.

Key Words: Negative Freedom, Positive Freedom, Liberalism, Capitalism, Neoliberalism.

* Doç. Dr., Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Felsefe Bölümü, ORCID: 0000-0002-4791-4059, b.gunor@hbv.edu.tr

1864 VE 1867 VİLAYET NİZAMNAMESİ ÇERÇEVESİNDE LİMNİ ADASI'NIN İDARİ KONUMU

Sabri Can SANNAV*

Özet: XIX. yüzyılda Osmanlı İmparatorluğu'nda idarî yapının modernize edilmesi amacıyla çıkarılan 1864 ve 1867 Vilayet Nizamnameleri, yalnızca Anadolu ve Rumeli'de değil, deniz aşırı adalarda da etkili olmuştur. Bu bildiride, Ege Denizi'nin kuzeyinde yer alan Limni Adası'nın söz konusu düzenlemeler çerçevesinde geçirdiği idarî değişimler incelenmektedir. Tanzimat sonrası muhassıllık uygulamasının başarısız olması, Limni'de kaymakamlık sistemine geçişi zorunlu kılmıştır. 1864 Vilayet Nizamnamesiyle başlayan yeni süreçte Limni, Biga Sancağı'na bağlı bir nahiye haline getirilmiş, adadaki idarî kurumlar yeniden yapılandırılmıştır. Çalışmada, Limni'nin Tanzimat öncesi durumuyla 1864 ve 1867 sonrası yeni idarî statüsü karşılaştırmalı olarak ele alınmıştır. Başbakanlık Osmanlı Arşivi belgeleri, dönem salnâmeleri ve nüfus defterleri temel kaynaklar olarak kullanılmıştır. Yapılan değerlendirmeler, Limni Adası'nın Osmanlı idaresi içerisindeki konumunun yalnızca idarî bir dönüşüm değil, aynı zamanda merkezîleşme ve devlet kontrolü politikalarının ada üzerindeki yansımaları açısından da önemli bir örnek teşkil ettiğini ortaya koymaktadır..

Anahtar Kelimeler: Limni Adası, Tanzimat, Vilayet Nizamnameleri, Osmanlı İdarî Reformları, Ege Adaları.

1864 AND 1867 PROVINCIAL REGULATIONS IN THE OTTOMAN EMPIRE: THE ADMINISTRATIVE STATUS OF LIMNOS ISLAND

Abstract: The nineteenth century was a period of profound administrative transformation in the Ottoman Empire. Following the proclamation of the Tanzimat Edict (1839), efforts were made to modernize administrative, financial, and judicial structures. The Provincial Regulations (Vilayet Nizamnamesi) issued in 1864 and 1867 aimed to establish a centralized and systematic administrative model throughout the empire, including the islands. This paper examines the administrative changes experienced by the Island of Limnos, located in the northern Aegean Sea, within the framework of these reforms. Initially governed through the muhassıllık system after 1840, Limnos transitioned to a kaymakamlık (district governorate) model by 1842 due to inefficiencies. With the 1864 and 1867 reforms, Limnos was attached as a nahiye (subdistrict) to the Biga Sanjak, and its administrative structure was redefined. Using archival documents from the Ottoman Archives of the Prime Ministry and periodicals of the era, this study analyzes the transformation of Limnos' administrative status and highlights how centralization policies were implemented even in distant island territories. The case of Limnos illustrates the broader reach and effectiveness of the Ottoman Empire's provincial reforms during the Tanzimat period.

Key Words: Limnos Island, Tanzimat Reforms, Provincial Regulations, Ottoman Administrative History, Aegean Islands.

* Doç. Dr., Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Bölümü Öğretim Üyesi, sabricsannav@trakya.edu.tr ORCID: 0000-0002-8878-1563

YAŞLANMANIN BİYOLOJİK ANTROPOLOJİ AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Seda KARAÖZ ARIHAN*

Özet: Yaşlılık kavramı pek çok farklı disiplinin ilgi alanı içerisinde yer almaktadır. Bu konuda iki temel alan bulunmaktadır. Tıbbın alanı içerisinde yer alan “geriatri” konuyu sağlık açısından ele alırken, antropoloji, psikoloji, biyoloji, sosyoloji gibi farklı bilimlerin, multidisipliner yaklaşımlar ile ele aldığı “gerontoloji” alanı ise giderek yaşlanan dünyanın, sosyal ve biyolojik olarak, farklı bakış açılarıyla incelendiği alan durumundadır. Temel olarak insanı ele alan antropoloji bilimi de insanın var olduğu ilk zamandan günümüze kadar olan süreçte biyolojik ve sosyo-kültürel açıdan değerlendiren çok yönlü bir bilim alanıdır. Biyolojik antropoloji ise paleoantropoloji ve fiziki antropoloji açısından insanı ele almaktadır. Bu bağlamda insanın yaşam süreçlerinden biri olan yaşlılık konusu antropolojinin çalışma alanlarından biridir. Canlılar için yaşam süreleri onların biyolojik yapılarına göre değişmektedir. Ömür uzunlukları insana göre daha kısa ya da daha uzun canlılar bulunmaktadır. İnsanın da yaşam süreçlerini etkileyen etmenler bulunmaktadır. Modern dünyanın sunduğu tıbbi imkanlar ve beslenmenin iyileştirilmesi, teknolojinin bu anlamdaki etkileri insanın geçmişteki ömür beklentisinin günümüzde uzamasına neden olmuştur. Genetik ve çevresel faktörler temel olarak bu durumu etkileyen iki önemli etmendir. Paleoantropolojik çalışmalarda, insanın maddi kalıntısı olan fosiller ve iskeletler üzerinde yapılan incelemelerde ömür uzunluğu ve sağlık değerlendirmeleri yapılmaktadır. Fiziki antropolojik çalışmalarda ise günümüz insanların yaşlılık süreçleri biyolojik olarak değerlendirilirken, antropometrik ölçümlerden yararlanılmaktadır. Yaşlı bireylerin çevreye ve topluma uyumu, beslenme ve sağlık ilişkileri gibi yaşlılık süreçlerini etkileyen durumlar ile ilgili pek çok araştırma biyolojik antropolojinin alanı içerisinde yer almaktadır. Bu bildiride biyolojik antropoloji bakış açısı ile yaşlanan dünya nüfusunun, yaşlılık ve yaşlanma süreçlerinin değerlendirmesi literatüre dayanarak sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Antropoloji, Biyolojik Antropoloji, Yaşlanma, Yaşlılık, Gerontoloji.

EVALUATION OF AGEING IN TERMS OF BIOLOGICAL ANTHROPOLOGY

Abstract: The concept of old age is of interest to many different disciplines. There are two main fields in this subject. While ‘geriatrics’, which is within the field of medicine, deals with the subject in terms of health, the field of ‘gerontology’, which deals with different sciences such as anthropology, psychology, biology and sociology with multidisciplinary approaches, is the field where the aging world is examined socially and biologically from different perspectives. The science of anthropology, which basically deals with human beings, is a multifaceted field of science that evaluates the biological and socio-cultural aspects of human beings from the first time they existed until today. Biological anthropology deals with human beings in terms of paleoanthropology and physical anthropology. In this context, the subject of old age, which is one of the life processes of human beings, is one of the study areas of anthropology. Life spans for living things vary according to their biological structures. There are creatures with shorter or longer life spans than humans. There are factors that affect human life processes. The medical facilities offered by the modern world and the improvement of nutrition, the effects of technology in this sense caused an increase in the life expectancy of man compared to the past. Genetic and environmental factors are two important factors that affect this situation. In paleoanthropological studies, life span and health evaluations are made in the examinations made on fossils and skeletons, which are the material remains of human beings. In physical anthropological studies, anthropometric measurements are used to evaluate the aging processes of today's people biologically. Many researches related to the conditions affecting the aging processes such as the adaptation of elderly individuals to the environment and society, nutrition and health relations are within the field of biological anthropology. In this paper, the evaluation of the aging world population, old age and aging processes from the perspective of biological anthropology will be presented based on the literature.

Key Words: Anthropology, Biological Anthropology, Aging, Old Age, Gerontology.

* Doç. Dr. Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Antropoloji Bölümü, Fiziki Antropoloji, 0000-0003-2791-1966, sedaarihan@yahoo.com, sedaarihan@yyu.edu.tr

**POLİS MECMUASININ KURUMSAL HAFIZASI VE YAYIN VİZYONU: 1913–1928
DÖNEMİ KARŞILAŞTIRMALI BİR DEĞERLENDİRME**

Serap BOZPOLAT AYAN*

Özet: Polis Mecmuası, 1913 yılında yayımlanmaya başlandığı andan itibaren yalnızca zabıta camiasının mesleki bir yayın organı değil, aynı zamanda Osmanlı ve erken Cumhuriyet dönemlerinin kamu düzeni vizyonunu yansıtan kurumsal bir söylem alanı olarak işlev görmüştür. Mecmuanın hemen her yılın başında veya önemli geçiş evrelerinde yayımladığı “İfade-i Mahsusa” başlıklı yazılar; yayın politikasını, kurumsal hedefleri ve içinde bulunulan toplumsal-siyasal koşullara dair bir tür “iç rapor” işlevi görmektedir. Bu çalışma, 1913–1928 yılları arasında yayımlanan Polis Mecmuası’ndaki ‘İfade-i Mahsusa’ başlıklı yazıları inceleyerek, mecmuanın kurumsal vizyonunu, yayın politikalarını ve meslekî kimlik inşasını anlamayı amaçlamaktadır. Dönemsel süreklilik gösteren bu yazılar, sadece bilgilendirme değil, aynı zamanda meşruiyet üretme, kurumsal hafıza oluşturma ve polis teşkilatına yönelik ahlaki bir sorumluluk telkin etme işlevi taşımaktadır. Yayın dili, anlatı stratejileri ve tematik süreklilik açısından ele alınan bu metinler, Osmanlı ve erken Cumhuriyet dönemi devlet yayıncılığına dair önemli bir arşivsel belge niteliğindedir.

Anahtar Kelimeler: Polis Mecmuası, Emniyet Teşkilatı, Kurumsal Hafıza, Osmanlı, Cumhuriyet.

**INSTITUTIONAL MEMORY AND PUBLICATION VISION OF THE POLICE JOURNAL: A
COMPARATIVE EVALUATION OF THE 1913-1928 PERIOD**

Abstract: From the moment it began publication in 1913, the Police Journal has functioned not only as a professional publication for the law enforcement community but also as an institutional discourse area reflecting the public order vision of the Ottoman and early Republican periods. The articles titled "Special Statement" published by the journal at the beginning of almost every year or during important transitional phases serve as a kind of "internal report" on the publication policy, institutional goals, and the prevailing social-political conditions. This study aims to understand the journal's institutional vision, publication policies, and professional identity construction by examining the articles titled 'Special Statement' in the Police Journal published between 1913 and 1928. These writings, which show periodic continuity, serve not only to inform but also to produce legitimacy, create institutional memory, and instill a moral responsibility towards the police organization. These texts, analyzed in terms of publication language, narrative strategies, and thematic continuity, constitute an important archival document regarding state publishing in the Ottoman and early Republican period.

Key Words: Police Magazine, Security Organization, Institutional Memory, Ottoman, Republic.

* Öğretim Görevlisi, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Bölümü, ORCID, serapbozpolat@gmail.com

EŞKİYALIK VE MEKAN: 16. YÜZYILIN İKİNCİ YARISINDA EGE BÖLGESİ

Teslime-ATA*

Özet: Devletler tarih boyunca coğrafi çevre ile etkileşim halinde olmuşlardır. Literatürde coğrafi çevrenin tam karşılığı mekân olarak karşımıza çıkmaktadır. Mekân, toplumların siyasi, idari ve sosyoekonomik yaşamlarına yön veren önemli bir dinamiktir. Olay ve olgular üzerinde büyük bir etkisi olan mekânın illegal hareketler üzerinde de önemli bir etkisinin olduğu gözden kaçırılmamalıdır. 16. yüzyılın ikinci yarısında Osmanlı İmparatorluğu'nu meşgul eden illegal hareketlerden biri de eşkıyalık faaliyetleri olmuştur. Eşkıyalık, karmaşık bir yapı gösteren sosyal bir olgudur, fakat olayın vuku bulduğu yer, zaman ve etkilendiği dinamikler yönünden incelenirse coğrafi bir olaydır.

Bu çalışmada, arşiv vesikalarına yansıyan, mühimmelere konu olan eşkıyalık faaliyetleri, Ege Bölgesi baz alınarak olayların mekânsal boyutları ile ele alınmıştır. Ege Bölgesi'nin hem iç kısmı hem de Ege kıyıları mekânsal olarak ele alınmıştır. Bu maksatla da Başbakanlık Osmanlı Arşivi'nde tespit ettiğimiz mühimme hükümleri tasnif edilerek çalışmamızın ana kaynağını oluşturmuştur.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı, Eşkıyalık, Ege Bölgesi, Mekân, Coğrafya.

BANDISM AND SPACE: THE AEGEAN REGION IN THE SECOND HALF OF THE 16TH CENTURY

Abstract: States have interacted with the geographical environment throughout history. In the literature, the exact equivalent of geographical environment appears as space. Space is an important dynamic that directs the political, administrative and socioeconomic lives of societies. It should not be overlooked that the place, which has a great impact on events and facts, also has a significant impact on illegal movements. One of the illegal movements that occupied the Ottoman Empire in the second half of the 16th century was banditry activities. Banditry is a social phenomenon with a complex structure, but if it is examined in terms of the place and time where the event occurs and the dynamics it is affected by, it is a geographical phenomenon.

In this study, the banditry activities reflected in the archive documents and the subject of the rumors were discussed, based on the Aegean Region, and the spatial dimensions of the events. In the study, both the inner part of the Aegean Region and the Aegean coasts were considered spatially. For this purpose, the important provisions we found in the Prime Ministry Ottoman Archives were classified and constituted the main source of our study.

Key Words: Ottoman, Banditry, Aegean Region, Space, Geography.

* Dr., <https://orcid.org/0000-0001-9187-3760>, teslimeyuksel@gmail.com.

NEHLYUDOV OLMAK

Tuğba GÜNÖR*

Özet: Lev Nikolayeviç Tolstoy'un baş yapıtlarından biri olan "Diriliş" romanının baş kahramanı Prens Dmitriy İvanoviç Nehlyudov, Rus Edebiyatı için bir kahraman olmanın dışında gerçeği yansıtan bir kimlik ve sosyal yaşam içerisinde ahlaki bir semboldür. Özellikle realist ve aynı zamanda son nefesine kadar iyi hatta daha iyi bir birey olma mücadelesi veren, sanatına da bu yönünü yansıtmakla kalmamış, temeline de bu olguyu oturtmuş olan Tolstoy için Nehlyudov çok önemli bir kahramandır. Nehlyudov ismini yazarın gerek ilk dönem gerekse de olgunluk dönemlerinde birçok eserinde gözlemleriz, ancak Nehlyudov "Diriliş"te tam olarak yazarının yaşam çizgisini ve hayat felsefesini gözler önüne seren gerçeğe uygun bir prototip olarak karşımıza çıkar. Eserin ana konusu gerçek bir olaya dayanmaktadır. Yazar, Nehlyudov'da bu gerçek hikâye içerisinde okuyucusuna "her bireyin toplum karşısında bir sorumluluğu olduğu" ilkesini net bir şekilde gösterir. Edebiyat eleştirmeni Ye. A. Solovyov, Nehlyudov'un bu iyi yönde evrilen kişiliğini "halka karşı sorumlulukların kabul edilmesi" anlamına gelen bir terimle edebiyat literatürüne geçirir. "Diriliş" romanında "Nehlyudov Olmak" başlığıyla değineceğimiz konu da tam olarak bir bireyin toplum içerisindeki sorumluluklarına karşı verdiği tepki ve insani açıdan olumlu yönde evrilmesinin panoramasıdır. Bu panorama bize Rus edebiyatının dev isimlerinden biri sayılan Tolstoy'u anlamak açısından da cevher niteliğindedir. Nehlyudov, ilk başta yazarın kendisinin de utanarak dile getirdiği gençlik yıllarının kötü yönleriyle karşımıza çıkar. Ancak o da yazar gibi yaptığı hataların bilincine varıp, hatalarını düzeltmek için mücadele verir. Kahramanın mücadelesi, Tolstoy'un gerek ahlaki gerekse de toplumsal düşünceleriyle bire bir paraleldir. Bu yönüyle Nehlyudov olmak Tolstoy olmakla benzer anlam taşır denilebilir. Bu çerçevede doğrultusunda asıl çıkış noktamız Nehlyudov'un roman kahramanlığı dışında Tolstoy'un zihnindeki ahlaki iyi insan modeli oluşunu gözler önüne sermek ve 19. yy. Rus toplumunun sosyal ve ahlaki yapısı hakkında genel bir çerçeve çizmektir. Bu çerçeveyi belirlerken de kahramanın yaratıcısı yazarın düşüncelerinden yola çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Nehlyudov, Tolstoy, Diriliş, Rus Edebiyatı, Ahlak.

ON BECOMING NEHLYUDOV

Abstract: Prince Dmitriy Ivanovich Nehlyudov, the main character of one of Lev Nikolayevich Tolstoy's masterpieces, "Resurrection", is not only a hero for Russian literature, but also an identity that reflects reality and a moral symbol in social life. Nehlyudov is a very important hero for Tolstoy, who is especially a realist and at the same time struggles to be a good or even better individual until his last breath, and who not only reflected this aspect in his art but also based this concept on it. We observe the name Nehlyudov in many of the author's works, both in his early and mature periods, but Nehlyudov appears before us in "Resurrection" as a prototype that fully reflects the author's life path and philosophy of life. The main subject of the work is based on a real event. In this real story in Nehlyudov, the author clearly shows his reader the principle that "every individual has a responsibility towards society". Literary critic Ye.A. Solovyov puts this positive evolution of Nehlyudov's personality into literary literature with a term meaning "acceptance of responsibilities towards the people". The subject we will touch upon under the title "Becoming Nehlyudov" in the novel "Resurrection" is exactly the panorama of an individual's reaction to their responsibilities within society and their positive evolution from a human perspective. This panorama is also a gem in terms of understanding Tolstoy, who is considered one of the giants of Russian literature. Nehlyudov first appears before us with the bad aspects of his youth, which the author himself shyly mentions. However, like the author, he also becomes aware of the mistakes he has made and struggles to correct them. The hero's struggle is a direct parallel to Tolstoy's moral and social thoughts. In this respect, it can be said that being Nehlyudov has a similar meaning to being Tolstoy. In line with this framework, our main starting point is to reveal Nehlyudov's role as a moral and good person model in Tolstoy's mind, apart from his novel heroism, and to draw a general framework about the social and moral structure of 19th century Russian society. In determining this framework, the thoughts of the author were taken as a starting point.

Key Words: Nehlyudov, Tolstoy, Resurrection, Russian Literature, Morality.

* Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksek Okulu, Yabancı Diller Bölümü, Rus Dili ve Edebiyatı, ORCID: 0000-0002-3259-3141, tkaragozlu@nku.edu.tr.

GÜZEL SANATLAR SEMPOZYUMU

BİLDİRİ ÖZETLERİ

FINE ARTS SYMPOSIUM
PRESENTATION ABSTRACTS

**AKADEMİK OPERA TİYATROSU PLOVDİV „PROF. ASSEN DIAMANDIEV“ MÜZİK,
DANS VE GÜZEL SANATLAR AKADEMİSİ: DİSİPLİNLERARASI, SANATSAL VE
PEDAGOJİK ETKİLEŞİM**

Aliya SAHL HANSE* & Alper ÜNLÜTÜRK**

Özet: Akademik Opera Tiyatrosu (AOT), Plovdiv Prof. Asen Diamandiev Müzik, Dans ve Güzel Sanatlar Akademisi bünyesinde, on beş yıllık geçmişi boyunca “Sahne Sanatları” ve “Eğitim Pedagojisi” alanlarında önemli bir eğitim modeli olarak yapılandırılmıştır. Disiplinler arası bir yaklaşımla, müzik, oyunculuk ve sahne yönetimini bir araya getirerek, öğrencilerin sanatsal becerilerini geliştirmeye odaklanır. Eğitim sürecinde, öğrenciler vokal pedagoglar, orkestra şefleri, piyanistler ve koreograflarla çalışarak sahne tecrübesi kazanırlar. AOT’de yürütülen disiplinler arası planlama, çağdaş eğitim teknolojileriyle uyum içinde gerçekleştirilmiş ve opera ile operet repertuvarının sahneye konulmasına yönelik yaratıcı süreçler, sanat dalları arasında özgün bir sentez sağlamıştır. Bu yaklaşım, öğrencilerin sanatsal ifade kapasitelerini geliştirmelerine uygun koşullar yaratmıştır. Opera prodüksiyonlarında ekip çalışması temel alınmış, öğrencilerin farklı disiplinlerden gelen akranları ve öğretim üyeleriyle etkileşim kurlmaları sağlanmıştır. Eğitim, bilim ve sanatın birleştiği bu ortamda, performansın başarısı kolektif çabaya dayandırılmış ve işbirliğine dayalı öğrenme süreci desteklenmiştir. AOT, öğrencilerine çok boyutlu bir bakış açısı kazandırmış; onları müzikal tiyatro ve opera alanlarında donanımlı birer solist olarak yetiştirmeye odaklanmıştır. Amaç, genç sanatçıları profesyonel opera sahnesine hazırlamak; onları yaratıcı düşünmeye, sorumluluk almaya ve ekip içinde etkili çalışmaya teşvik etmektir. AOT, müfredatla entegre edilen yaratıcı süreçlerle, öğrencilerin sanatsal potansiyellerini ortaya çıkarmayı ve mesleki hayatlarına sağlam bir temel atmayı hedefler.

Anahtar Kelimeler: Opera, Müzikal Tiyatro, Sahne Sanatları, Eğitim, Prodüksiyon

**ACADEMIC OPERA THEATRE AT THE “PROF. ASEN DIAMANDIEV” ACADEMY OF
MUSIC, DANCE AND FINE ARTS, PLOVDIV: INTERDISCIPLINARY, ARTISTIC AND
PEDAGOGICAL INTERACTION**

Abstract: The Academic Opera Theatre (AOT), within the “Prof. Asen Diamandiev” Academy of Music, Dance and Fine Arts in Plovdiv, has been structured as a significant educational model in the fields of “Performing Arts” and “Educational Pedagogy” throughout its fifteen-year history. Through an interdisciplinary approach that brings together music, acting, and stage direction, it focuses on enhancing students' artistic skills. During the educational process, students gain stage experience by working with vocal pedagogues, conductors, pianists, and choreographers. The interdisciplinary planning carried out at AOT has been implemented in alignment with contemporary educational technologies, and the creative processes aimed at staging opera and operetta repertoires have provided an original synthesis among art disciplines. This approach has created suitable conditions for students to develop their artistic expressive capacities. Teamwork forms the basis of opera productions, and students are encouraged to interact with peers and faculty from different disciplines. In this environment where education, science, and art converge, the success of the performance is based on collective effort, and the learning process is supported through collaboration. AOT has provided students with a multidimensional perspective and has focused on training them as well-equipped soloists in the fields of musical theatre and opera. The aim is to prepare young artists for the professional opera stage and to encourage them to think creatively, take responsibility, and work effectively within a team. Through creative processes integrated into the curriculum, AOT seeks to unlock students' artistic potential and lay a solid foundation for their professional careers.

Key Words: Opera, Musical Theatre, Performing Arts, Education, Production

* Dr., Prof. Asen Diamandiev Müzik, Dans ve Güzel Sanatlar Akademisi, Plovdiv- Bulgaristan, ORCID: 0009-0008-6173-9331.

** Yüksek Lisans Öğrencisi, Prof. Asen Diamandiev Müzik, Dans ve Güzel Sanatlar Akademisi, Plovdiv-Bulgaristan.

TÜRK MÜZİĞİNDE TERENNÜM KAVRAMI, YENİ AÇILIMLAR VE BİR
KOMPOZİSYON ÖRNEĞİ

Aslıhan ERUZUN ÖZEL*

Özet: Arapça-Farsça kökenli bir kelime olarak Türk müziğindeki yerini alan terennüm, makamla ve güzel sesle söyleme anlamının yanı sıra kuş şakıması, ötme anlamına da gelmektedir. Türk makam müziğinde eserlerin güftesini oluşturan şiirlerin haricinde bir güfteleme tekniği olarak geliştirilmiş olan terennümler; Kâr, Kârçe, Murabba Beste, Nakış Beste, Ağır Semai, Nakış Ağır Semai, Yürük Semai, Nakış Yürük Semai ve Şarkı gibi bestelenmiş formlarda kullanılan sözleri ve ezgileriyle ayrıcalık taşımaktadır. Eserlerde biçim ya da güfte ne olursa olsun, bestekârların sanatsal özgürlüklerini ortaya çıkarmalarına zemin hazırlayan terennümler, adeta onların imzaları yerine geçebilecek nitelikte önemli bir görev üstlenmesiyle dikkat çekerler. Büyük formlarda ayrı bir bölme olarak yapılan terennümlerin, daha küçük formlarda çoğu zaman güftelerde ya da ezgilerle oluşturulan boşluk doldurmada, bağlantı yapma ve süreyi uzatma ihtiyaçlarında ya da tekrar eden kısım olma (nakarat) gibi alanlarda yer aldığı gözlemlenmiştir. Halk müziğimizde de uzun ve kırık havalarda duyguların dışı vurumu olarak karşımıza çıkan bu gibi nîdâ ve hitap biçimi olan katma sözcükler, makam müziğine benzer bir biçimde kullanılmaktadır. Ayrıca makam müziğinin bir doğaçlama biçimi olan gazel formunda da kendini gösteren terennümler, kullanılan şiirin dışında gazelhan tarafından eklenen nîdalar ve hitap sözleri ile halk müziğinin uzun havalarıyla benzerlik göstermektedir. Anlamli ('lafzî') ve anlamdışı ('îkâî': 'usûl' adını verdiğimiz özel ritmik kalıplarla bağlantılı) sözcüklerden oluşan terennümler, müzik kültürümüzde 15. yüzyıldan itibaren biçimsel olarak kendi özgün formlarını oluşturmaya başlayan eserlerdeki yerlerini almışlardır. Terennümlerin özellikle makam müziği repertuarında belirginleşen kullanım biçimleri, bestecilik anlayışında da belli bir geleneğe sahip olarak ilerlemiş, yüzyıllar içerisinde üslup farklılıklarıyla zenginleştirilmiştir. Terennümlerin eserlerdeki biçimsel ve anlamsal rollerinin yanı sıra, zaman içinde yaşadığı değişim ve süreklilik üzerine yapılan araştırmalar göstermiştir ki, müzik eserlerinde yeni açılımlar geliştirilmesinde terennümler yine bestecilerin eserlerinde kullandıkları bir özgürlük alanı olarak varlığını koruyabilmektedir. Ayrıca, bestecilerin güfte ve ezgi kalıplarının dışına taşabilmelerine olanak sağlayan bu serbest alanın öneminin tekrar hatırlanmasıyla, yeni müzik formlarının kurgulanabilmesi de mümkün olabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Terennüm, Form, Katma Sözcükler, Yeni Açılım, Kompozisyon Örneği.

THE CONCEPT OF TERENNÜM IN TURKISH MUSIC, NEW PERSPECTIVES AND AN
EXAMPLE OF COMPOSITION

Abstract: As a word of Arabic-Persian origin, terennüm, which has found its place in Turkish music, means not only singing with a makam and beautiful voice but also refers to the chirping and singing of birds. In Turkish makam music, *terennüms*, developed as a technique of composing lyrics outside of the poems that form the lyrics of the works, carry a privilege with the words and melodies used in composed forms such as Kâr, Kârçe, Murabba Beste, Nakış Beste, Ağır Semai, Nakış Ağır Semai, Yürük Semai, Nakış Yürük Semai, and Şarkı. Regardless of the form or lyrics in the works, *terennüms*, which prepare the ground for composers to express their artistic freedoms, stand out with their significant role that can almost serve as their signatures. It has been observed that the large forms of the compositions, structured as a separate section, often appear in smaller forms in the filling spaces created in the lyrics or melodies, in the needs for making connections and extending duration, or in areas such as being a repeating part (chorus). In our folk music, these kinds of exclamations and forms of address that appear as an expression of emotions in 'uzun hava' and 'kırık hava' are used similarly to makam music. Additionally, the embellishments that manifest in the gazel form, which is an improvisational form of makam music, show similarities with the uzun hava of folk music through the exclamations and address words added by the gazelhan outside of the poem used. Melodies composed of meaningful ('lafzî') and meaningless ('îkâî': related to the special rhythmic patterns we call 'usûl') words have found their place in works that began to form their own unique forms in our music culture starting from the 15th century. The ways in which melodies are used, particularly in the repertoire of makam music, have progressed with a certain tradition in the understanding of composition and have been enriched with stylistic differences over the centuries. Research on the formal and semantic roles of 'terennüms' in works, as well as the changes and

* Doç., Yıldız Teknik Üniversitesi, Sanat ve Tasarım Fakültesi, Müzik Bölümü, Türk Müziği, 0000-0003-2909-172X, aazel@yildiz.edu.tr

continuity they have experienced over time, has shown that terennüms can still exist as a space of freedom used by composers in their works for developing new openings in musical pieces. Additionally, with the reminder of the importance of this free space that allows composers to go beyond the patterns of lyrics and melodies, it will also be possible to construct new musical forms.

Key Words: Terennüm, Form, Additive Words, New Perspective, Composition Example.

DANSIN GÖÇEBE BELLEĞİ: ROMAN DANSINDA KİMLİK VE TEMSİL

Bahar AKSOY* & Turan SAĞER** & Arda ERAVCI***

Özet: Bu bildiri, Roman dansını yalnızca bir performatif pratik olarak değil, aynı zamanda tarihsel, kültürel ve politik bir belleğin taşıyıcısı olarak ele almaktadır. "Göçebe bellek" kavramı üzerinden, Roman topluluklarının mekânsal ve kültürel hareketliliği ile dans pratikleri arasındaki ilişki analiz edilmektedir. Roman dansı, sabit bir kimlikten ziyade, sürekli yeniden kurulan, melez ve direnişçi bir temsil alanı olarak incelenmektedir. Bu bağlamda çalışma, Jacques Rancière'in "duyumsanabilir olanın paylaşımı" kavramı çerçevesinde ele alınmaktadır. Rancière'e göre, toplumsal olanın örgütlenmesi, yalnızca söylemsel ya da iktidar pratikleri üzerinden değil, duyuların, mekânların, hareketlerin ve görünebilirliğin nasıl paylaşıldığı ve dağıtıldığı üzerinden de şekillenir. Roman dansı, bu anlamda, egemen duyumsanabilirlik rejimlerinin dışında kalarak, görünmeyen ya da bastırılan bir bedensel anlatım biçimini görünür kılar. Tarihsel dışlanma, folklorikleştirme ve egzotizasyona maruz kalma süreçleri içinde, Roman dansı bir yandan "öteki"nin estetikleştirilerek kültürel sermayeye dönüştürülmesine direnirken, diğer yandan alternatif bir duyuşsal paylaşım rejimi önerir. Dans pratikleri, sadece bir ifade biçimi olarak değil, aynı zamanda topluluğun travmalarıyla baş etme ve özneyi kurma stratejisi olarak işlev görmektedir. Bu açıdan Roman dansı, Rancière'in kavramsallaştırdığı şekilde bir demos pratiği olarak düşünülebilir: Yani görünmeyenlerin, sözü olmayanların duyulur ve görünür kılınması süreci. Roman dansı, yerinden edilme ve sınır aşma deneyimlerinin estetik ve politik bir ifadeye dönüşmesi yoluyla, kimliğin yalnızca temsille değil, temsil edilemeyenle de kurduğu ilişkiyi sorgulamaktadır. Sonuç olarak bu bildiri, Roman dansının sabit bir kültürel ikon olmaktan öte, duyumsanabilir olanın yeniden paylaşımına dayanan bir politik estetik alanı nasıl açtığını tartışmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Roman Dansı, Göçebe Bellek, Kimlik ve Temsil, Duyumsanabilir Olanın Paylaşımı, Demos.

NOMADIC MEMORY OF DANCE: IDENTITY AND REPRESENTATION IN ROMANI DANCE

52

Abstract: This paper approaches Roman dance not merely as a performative practice but also as a carrier of historical, cultural, and political memory. Through the concept of "nomadic memory," it analyzes the relationship between the spatial and cultural mobility of Roman communities and their dance practices. Rather than representing a fixed identity, Roman dance is examined as a site of continuous reconstruction, hybridity, and resistance. In this context, the study draws upon Jacques Rancière's concept of the "distribution of the sensible." According to Rancière, the organization of the social is shaped not only through discursive or power practices but also through the ways in which senses, spaces, movements, and visibilities are distributed and shared. Roman dance, in this regard, renders visible a corporeal narrative that operates outside dominant regimes of sensibility. Amidst processes of historical exclusion, folklorization, and exoticization, Roman dance resists the aestheticization of the "Other" into cultural capital while simultaneously proposing an alternative regime of sensibility. Dance practices are thus not merely forms of expression but also strategies through which the community copes with trauma and constitutes subjectivity. In this sense, Roman dance can be understood as a demos practice in Rancière's terms — a process through which the invisible and the voiceless become perceptible and audible. By transforming experiences of displacement and border-crossing into aesthetic and political expressions, Roman dance questions identity not only through representation but also through its relation to what cannot be represented. Ultimately, this paper discusses how Roman dance, beyond being a static cultural icon, opens a political aesthetic space based on the redistribution of the sensible.

Key Words: Romani Dance, Nomadic Memory, Identity and Representation, Distributions of the Sensible.

* Lisansüstü Öğrencisi, Yıldız Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sanat ve Tasarım Anabilim Dalı, Müzik ve Sahne Sanatları Doktora Programı, İstanbul, Türkiye. bahar.aksoy@gmail.com, ORCID: 0000-0001-6616-118X

** Prof. Dr., Alanya Üniversitesi, Antalya, Türkiye, turan.sager@alanyauniversitesi.edu.tr, ORCID: 0000-0002-1059-678X

*** Doç., Giresun Üniversitesi Devlet Konservatuarı, Türk Halk Oyunları Bölümü, Giresun, Türkiye. arda.eravci@giresun.edu.tr, ORCID: 0000-0002-3359-770X

KÜLTÜREL BİR TEMSİL ALANI OLARAK SAĞIR TİYATROSU VE TÜRKİYE'DE BİR UYARLAMA DENEYİMİ

Birce SEMERCİOĞLU* & Aslıhan ÜNLÜ**

Özet: Bu çalışma, *Sağırılığı* bir işitme kaybı ve bir engel olarak tanımlayan tıbbi yaklaşımın aksine dilsel, kültürel ve politik bir kimlik olduğunu savunarak, Sağır Tiyatrosunu bu kimliğin sahne üzerindeki ifadesi olarak konumlandırır. Çalışmada Sağır Tiyatrosu, *erişilebilir tiyatro* ya da *çeviri tiyatrosu* gibi indirgemeci bakış açılarından uzaklaşarak, postkolonyal bir direniş alanı olarak kendi anlatısını, belleğini ve estetik üretimini kuran bir kültürel yapı olarak ele alınmaktadır. Bu bağlamda *National Theatre of the Deaf* in, Sağır oyuncuların kendi hayatlarından sahneye taşıdıkları anılar ve toplumsal deneyimler üzerine inşa edilmiş olan *My Third Eye* adlı oyununun Türkiye'de sahnelenme imkanları ve sınırlılıkları, Sağır ve işiten katılımcılarla sürdürülen prova süreçlerinde gözlemlenmiştir. Oyun, Sağır oyuncuların kendi hayatlarından kesitleri paylaştığı "Biography", Sağır bireylerin işiten dünyayı nasıl algılandığının mizahi ve eleştirel bir yaklaşımla yansıtıldığı "Sideshow", Amerikan İşaret Dili'nin estetiğini ve ifade zenginliğini ön plana çıkaran "Manifest", oyuncuların hayal gücüne dayalı soyut anlatılara yer verilen "Promenade" ve yaygın bilinen bir çocuk şarkısının işaretlerinin seyirciye öğretilmesi ve beraber icra edilmesiyle seyirciyle interaktif bir ilişki kurulan "Curtain Raiser" isimli beş ayrı bölümden oluşmaktadır. Türkiye'de gerçekleştirilen uyarlamada, kültürel ve toplumsal farklılıklar gözetilerek kapsamlı değişiklikler yapılmıştır. İlk olarak, oyunun adı Türk seyircisinin algısına daha uygun hâle getirilmiş ve daha anlaşılır olması için "Bi" de Buradan Bak!" şeklinde değiştirilmiştir. "Biography" bölümünde, Türkiye'deki Sağır oyuncuların kendi yaşam hikâyeleri kullanılmış, bu anlatılar ailelerin aşırı korumacı tutumları, işaret diline geç erişim, eğitim ve istihdam sorunları gibi temel toplumsal meselelere odaklanmıştır. Bu yönelim, orijinal oyundaki deneyimlerden farklı olarak, Türkiye'deki Sağır bireylerin karşılaştığı zorlukları göstermektedir. "Manifest" bölümü ise Amerikan İşaret Dili yerine Türk İşaret Dili'nin yapısal ve estetik özellikleriyle yeniden yapılandırılmıştır. "Promenade" bölümünün uyarlanması aşamasında zorluklarla karşılaşmış ve bu bölüm çıkarılmıştır. Bu kararda etkili olan temel neden, işaret dilini geç öğrenmiş olan Sağır oyuncuların soyut kavramları ve özellikle *hayal kurma* olgusunu ifade etmekte yaşadıkları güçlüklerdir. Bu durum, dil ve düşünce arasındaki ilişkiyi gündeme getirerek dil öğrenmenin soyut düşünceyi geliştirmedeki kritik rolünü göstermiştir. "Curtain Raiser" bölümünde ise seyirci katılımını teşvik etmek için Türkiye'de yaygın olarak bilinen bir şarkı tercih edilmiştir. Sonuç olarak bu uyarlama, Türkiye'de Sağır tiyatrosunun geliştirilmesine yönelik deneysel bir adım olarak değerlendirilmekte; Sağır bireylerin kendi hikâyelerini, kültürlerini ve kimliklerini tiyatro aracılığıyla anlatabilme potansiyeline ilişkin somut bir deneyim sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sağır Tiyatrosu, Sağır Kültürü, Postkolonyal Tiyatro, Türk İşaret Dili.

DEAF THEATRE AS A FIELD OF CULTURAL REPRESENTATION AND AN ADAPTATION EXPERIENCE IN TURKEY

Abstract: This study positions Deaf Theatre as a stage-based expression of a linguistic, cultural, and political identity. It challenges the medical model that defines *deafness* solely as a hearing loss or a disability. Instead of viewing Deaf Theatre through reductive perspectives such as accessible or translated theatre, it is approached as a cultural structure that builds its own narrative, memory, and aesthetic production. It is considered a postcolonial space of resistance. Within this framework, the study examines the possibilities and limitations of staging *My Third Eye* in Turkey. This play, created by the *National Theatre of the Deaf*, is based on Deaf actors' personal memories and social experiences. Observations were made during the rehearsal process involving both Deaf and hearing participants. The play includes five segments. "Biography" presents the personal stories of Deaf actors. "Sideshow" offers a humorous and critical reflection on how Deaf individuals perceive the hearing world. "Manifest"

* Doktora Öğrencisi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Sahne Sanatları Anasanat Dalı, 0000-0002-9274-5960, bircesemercioglu@gmail.com (PhD Student, Dokuz Eylül University, Institute of Fine Arts, Department of Performing Arts, 0000-0002-9274-5960, bircesemercioglu@gmail.com)

** Prof. Dr., Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi Sahne Sanatları Bölümü Drama Yazarlığı ve Dramaturji Anasanat Dalı, 0000-0002-7599-035X, aslihanunlu@gmail.com (Prof. Dr., Dokuz Eylül University, Faculty of Fine Arts, Department of Performing Arts, Drama Writing and Dramaturgy 0000-0002-7599-035X, aslihanunlu@gmail.com)

showcases the aesthetic and expressive richness of American Sign Language. "Promenade" involves abstract narratives based on the actors' imagination. Finally, "Curtain Raiser" establishes an interactive connection with the audience by teaching and performing a well-known children's song in sign language. For the Turkish adaptation, extensive changes were made in consideration of cultural and social differences. The title was changed to "*Bi' de Buradan Bak!*" ("Take a Look from This Side!") to better suit the Turkish audience's perception. In the "Biography" segment, the life stories of Deaf actors in Turkey were included. These narratives focused on issues such as overprotective family attitudes, delayed access to sign language, and challenges in education and employment. This shift emphasized problems specific to Deaf individuals in Turkey. The "Manifest" segment was restructured using the structural and aesthetic characteristics of Turkish Sign Language instead of ASL. The "Promenade" segment was excluded from the adaptation. This decision was based on the difficulty Deaf actors, who learned sign language late, experienced in expressing abstract concepts and imagination. This situation highlighted the important relationship between language and thought, showing how language learning plays a critical role in developing abstract thinking. In the "Curtain Raiser" segment, a popular Turkish song was selected to encourage audience participation. In conclusion, this adaptation represents an experimental step toward the development of Deaf Theatre in Turkey. It provides a concrete example of how Deaf individuals can express their own stories, cultures, and identities through theatre.

Key Words: Deaf Theatre, Deaf Culture, Postcolonial Theatre, Turkish Sign Language.

ALBERCHT DÜRER'İN ADEM VE HAVVA'SINDA SEMBOLİK HAYVANLAR: İNSAN DOĞASININ GÖRSEL BİR ALEGORİSİ

Ebru ALGÜL* & Zekiye Aslıhan KUŞOĞLU**

Özet: Albrecht Dürer'in 1504 tarihli Adem ile Havva gravürü, yalnızca teknik hassasiyetin değil, aynı zamanda katmanlı sembolik içeriğin de ustalık eseridir. Rönesans hümanizmi ile Hristiyan teolojisinin kesiştiği noktada yer alan Dürer, İncil'deki sahneyi çağdaş felsefi ve dini düşünceyi yansıtan alegorik unsurlarla doldurur. Bunlar arasında, her biri özenle yerleştirilmiş ve işlenmiş belirli hayvanların dahil edilmesi, salt natüralizmin ötesinde bir yoruma davetiye çıkarır. Dürer'in gravürü, sadece 16. yüzyılın başlarındaki entelektüel iklimi yansıtmakla kalmaz, aynı zamanda ahlak, doğa ve benlik üzerine daha iç gözlemci bir anlayışı da öngörür. Dürer, bunu yaparken sanat, bilim ve felsefe arasında bir köprü kurar; bu da Rönesans ruhunun somutlaşmış halidir. Adem ve Havva'nın etrafındaki hayvanlarının her biri, Ortaçağ ve Rönesans'ın kişilik ve sağlık anlayışlarının merkezinde yer alan dört huydan birini temsil etmektedir. Geyik, iç gözlem ve hüznle ilişkilendirilen melankoliyi (kara safra), fareye saldırmaya hazır olan kedi, kolerik nitelikleri; saldırganlık, hırs ve öfkeyi (sarı safra) simgeler. Tavşan ise kanı (kanlı-canlı) temsil ederek iyimser bir doğa yansıtırken, öküz sakinlik ve uyuşukluk özelliklerini (balgamı) anlatır. Ancak bu hayvanlar günah tohumlarının zaten mevcut olduğunu göstermektedir. Dürer, mizah dengesinin ve dolayısıyla insan doğasının zaten kırılabilir, düzensizliğe yatkın olduğunu ima etmektedir. Ayrıca bu hayvanlar, insanın evrenin bir yansıması olarak görüldüğü mikrokozmos-makrokozmos analojisine yönelik Rönesans ilgisini de yansıtmaktadır. Dürer, psikolojik alegoriyi doğal formların içine yerleştirerek teolojik bir konuyu insan doğasının karmaşıklığı üzerine görsel bir incelemeye dönüştürür. Bu bildirinin amacı, gravürde yer alan hayvan figürlerini, ikonolojik ve sembolik bağlamda çözümleyerek, bu unsurların insan doğasına ilişkin alegorik bir anlatım biçimi olarak nasıl işlev gördüğünü tartışmayı amaçlamaktadır. Çalışmada, ilgili görsel sembollerin anlam dünyası tarihsel kaynaklar ışığında incelenerek, bu bağlamda literatür taramasına dayalı sanat eleştirisi kuramı aracılığıyla yapıtın sembolik dili yorumlanacaktır. Gravürdeki hayvanların her biri insan doğasının içsel çelişkileriyle; özgür irade, günah, arzu ve itaat gibi kavramlar çerçevesinde nasıl ilişkilendiği analiz edilerek, yapıtın semboller aracılığıyla ne anlatmak istediği çözümlenmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Albrecht Dürer, Adem ve Havva, Sembolizm, Rönesans, Gravür.

SYMBOLIC ANIMALS IN ALBERCHT DURER'S ADAM AND EVE: A VISUAL ALLEGORY OF HUMAN NATURE

Abstract: Albrecht Dürer's 1504 engraving Adam and Eve is a masterwork not only of technical precision but also of layered symbolic content. At the intersection of Renaissance humanism and Christian theology, Dürer fills the biblical scene with allegorical elements that reflect contemporary philosophical and religious thought. Among these, the inclusion of specific animals, each carefully placed and rendered, invites an interpretation beyond mere naturalism. Dürer's engraving not only reflects the intellectual climate of the early 16th century, but also anticipates a more introspective understanding of morality, nature and the self. In doing so, Dürer builds a bridge between art, science and philosophy, the embodiment of the Renaissance spirit. Each of the animals around Adam and Eve represents one of the four dispositions central to medieval and Renaissance understandings of personality and health. The stag symbolizes melancholy (black bile), associated with introspection and sadness; the cat, ready to attack the mouse, symbolizes choleric qualities; aggression, ambition and anger (yellow bile). The rabbit, on the other hand, reflects an optimistic nature by representing blood (flesh and blood), while the ox signifies calmness and lethargy (phlegm). However, these animals show that the seeds of sin are already present. Dürer implies that the balance of humor, and therefore human nature, is already fragile and prone to disorder. These animals also reflect the Renaissance interest in the microcosm-macrocosm analogy, in which man is seen as a reflection of the universe. By placing psychological allegory within natural forms, Dürer transforms a theological subject into a visual

* Yüksek Lisans Öğrencisi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Resim Bölümü, ORCID ID: 0009-0008-7814-6006 ebualgulart@outlook.com

** Doçent Doktor, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Resim Bölümü, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6837-4995>, zaozturk@nku.edu.tr.

examination of the complexity of human nature. The aim of this paper is to analyze the animal figures in the engraving in iconological and symbolic contexts and to discuss how these elements function as a form of allegorical expression of human nature. In the study, the world of meaning of the relevant visual symbols will be analyzed in the light of historical sources and the symbolic language of the work will be interpreted through the theory of art criticism based on a literature review. By analyzing how each of the animals in the engraving relates to the inner contradictions of human nature within the framework of concepts such as free will, sin, desire and obedience, it will be tried to analyze what the work wants to tell through symbols.

Key Words: Albrecht Dürer, Adam and Eve, Symbolism, Renaissance, Engraving.

SANATTA OTONOMİ VE YAPAY ZEKÂ RESİMLERİ: İNSAN YARATICILIĞININ YENİ SINIRLARI

Engin ASLAN*

Özet: Yapay Zekâ (Artificial Intelligence- AI), bilim, teknoloji ve diğer birçok alanda son yıllardaki gelişimiyle birlikte, çağın getirmiş olduğu teknolojik yeniliklere sürekli olarak eklenerek kendisine farklı alanlar açmaktadır. Yapay zekânın sanat alanındaki üretimleri ise doğrudan resim, fotoğraf, heykel, sinema ve grafik gibi sanat disiplinleri ile ilişkili bazı tartışmaları beraberinde getirmiştir. Bu bakımdan makine üretimlerinin sanat alanı içerisinde niteliksel bir karşılığının olup olmadığı sorunsalı daha karmaşık hale gelmiştir. Sanatta otonomi (özerklik) kavramı ile yapay zekâ resimlerinin insan yaratıcılığının sınırlarına ilişkin tartışma, sanatçılar bağlamında değerlendirildiğinde, söz konusu otonomi olgusunun sınırlarını genişleterek, bu bağlamı derinden etkilediği söylenebilir. Yapay zekâ algoritmik üretim sürecinin çalışma prensibi ile sanat alanının mecrası ve sanatta otonomi ya da yaratım olgusu arasındaki diyalektik, daha çok insanın hayat pratikleriyle yani; başarı/başarısızlık, deneysellik, düşünce, duygu ve hayal kırıklığı gibi olguların bütününden sentezlenen özelliklerle biçimlenmektedir. Dolayısıyla, “sanat yapıtları” ile yapay zekâ üretim nesneleri arasındaki ihtilaf alan, sürekli olarak bu türden tartışmaları gündemde tutmaktadır. Bu makalede, Yapay zekâ üretimlerinin insan yaratıcılığı üzerindeki etkileşimlerinin yanı sıra, insan-makine iş birliği (melez sanat) ile ortaya konan üretimler resim sanatı üzerinden karşılaştırmalı olarak ele alınarak, sanatta otonomi kavramı üzerinden tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Sanat, Resim, Otonomi, Yaratıcılık.

ART AUTONOMY AND ARTIFICIAL INTELLIGENCE PAINTING: THE NEW LIMITS OF HUMAN CREATIVITY

Abstract: Artificial Intelligence (AI), with its development in science, technology and many other fields in recent years, opens up different areas for itself by constantly adding to the technological innovations brought by the age. The productions of artificial intelligence in the field of art have brought along some debates directly related to art disciplines such as painting, photography, sculpture, cinema and graphics. In this respect, the problematic of whether. When the concept of autonomy in art and the discussion on the limits of human creativity in artificial intelligence paintings are evaluated in the context of artists, it can be said that the autonomy phenomenon in question has deeply affected this context by expanding its boundaries. The dialectic between the working principle of the AI algorithmic production process and the medium of the field of art and the phenomenon of autonomy or creation in art is shaped more by the characteristics synthesised from the whole of human life practices, i.e. success/failure, experimentation, thought, emotion and disappointment. Therefore, the contested space between ‘works of art’ and objects of AI production constantly keeps such debates on the agenda. In this article, besides the interactions of AI productions on human creativity, the productions produced by human-machine cooperation (hybrid art) will be discussed comparatively through the art of painting and discussed through the concept of autonomy in art.

Key Words: Artificial Intelligence, Art, Painting, Autonomy, Creativity.

* Doç., Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Resim Bölümü, ORCID ID: 0000-0001-7838- 7151, engin.aslan@hotmail.com.tr, (*Assoc., Prof., Dokuz Eylul University, Faculty of Fine Arts, Department of Painting, ORCID ID: 0000-0001-7838- 7151, engin.aslan@hotmail.com.tr).

RESİM, EDEBİYAT, MİTOLOJİ VE FELSEFEDE ÂŞIKLAR VE YOLCULUKLARI

Gökçe YÜKSEL*

Özet: Aşk, genel bir ifade ile “birine ya da bir şeye şiddetle ve tutkuyla yönelme halidir”. Breton’un manifestolarında sanatın, hayatın, hakikatin, kaynağı arzudur, aşktır. Sanat en basit ifadesi olan âşka çevrilmelidir. Sanat, âşka çevrildiğinde hayatla birleşir. Çünkü âşk, her insanı hayatla kaynaştıran yegâne düşüncedir. Bütün düşüncelerin saklandığı ideal mevkidir. Hakikatin bizi altüst eden keşfine dayanan tam bir bağlılıktır. Aşk kavramı, mitolojide ve edebi eserlerde insanın kendisi ile ilişkisinden doğan ve onun kendi doğasını yenmesi üzerinden bir yolculuk olarak da ele alınmaktadır. Bu yolculuk aynı zamanda sanatçının kendisi ile olan ilişkisi ve sanatsal yolculuğu ile de ilişkilidir. Sanatçıyı harekete geçiren üretmeye sevk eden ateş de, âşkın kendisidir. Sanatta ve felsefede, doğayı ve insanı anlama çabası ‘sevgi ve çatışmayı’ insanın ve evrenin merkezine oturtur. Yani aşk kadın ve erkek arasındaki cinsel aşkın çok ötesinde, evrendeki her şeyin başlangıcı ve ortaya çıkarıcı gücü olarak da tarif edilir. Âşıklar her türlü acıya, engele rağmen üretmekten vazgeçemeyen sanatçının da haline benzer. Sanat, sanatçı için bir yaşama biçimidir. Susan Sontag’a göre sanatçı günümüzde azizin yerini almış örnek bir çilekeş olmuştur. Sanatçı acı çekmenin en derinine iner aynı zamanda da bu acıyı profesyonel bir yöntemle yüceltir. Burada sanatçının tutkuyla bağlandığı şey, her fikrin, her imgenin, her duygunun merkezi olan şey, yani kendisidir. Kendisini tanıma, duygularının derinlerine inme, kendisini anlamaya çalışırken insan doğasını da keşfetme yolculuğudur. Aşk ise işte bu edime anlam ve güç kazandırır. Bu nedenle aşkın “bilmemekten bilmeye”, “kendinden kendine” giden yolculukla olan ilişkisine değinmek maksadıyla, öncelikle felsefeye, daha sonra da edebiyatta ve resim sanatında ele alınmış biçimleri incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Aşk, Yolculuk, Resim, Sanat, Birleşme, Ayrılık.

LOVERS AND THEIR JOURNEYS IN PAINTING, LITERATURE, MYTHOLOGY AND PHILOSOPHY

Abstract: Love, in general terms, is “a state of being directed towards someone or something with violence and passion”. In Breton’s manifestos, the source of art, life, and truth is desire, love. “Art must be translated into its simplest expression, love. When translated into love, art merges with life. Because love is the only thought that unites every person with life. It is the ideal place where all thoughts are hidden. It is a complete devotion based on the discovery of truth that turns us upside down” (Artun, 2015, pp.41-42). The concept of love is also addressed in mythology and literary works as a journey that arises from the relationship of man with himself and his overcoming his own nature. This journey is also related to the artist’s relationship with himself and his artistic journey. The fire that moves the artist and drives him to produce is love itself. In art and philosophy, the effort to understand nature and man places ‘love and conflict’ at the center of man and the universe. In other words, love is described as the beginning and revealing power of everything in the universe, far beyond the sexual love between a man and a woman. Lovers are similar to the artist who cannot give up on creating despite all kinds of pain and obstacles. Art is a way of life for the artist. According to Susan Sontag, the artist has become an exemplary sufferer who has replaced the saint today. The artist goes to the depths of suffering and at the same time glorifies this suffering with a professional method. Here, the thing the artist is passionately attached to is the center of every idea, every image, every emotion, namely himself. It is the journey of knowing himself, going deep into his emotions, and discovering human nature while trying to understand himself. Love gives meaning and power to this act. Therefore, in order to touch upon the relationship between love and the journey that goes from “not knowing to knowing”, “from oneself to oneself”, first philosophy and then the ways it is handled in literature and painting will be examined.

Key Words: Love, Journey, Painting, Art, Unity, Separation.

* Dr., Hacettepe Üniversitesi, Resim ORCID ID: 0000-0002-6539-4990, gokcekayk@gmail.com.

MÜZİKAL TİYATRODA ŞARKICI OYUNCULUĞU

Gülsin GÜMÜŞ* & İlke KARCILIOĞLU**

Özet: Müzikal tiyatrodaki şarkı oyunculuğu, müzik ile dramatik anlatımın kesişim noktasında yer alarak, bu sanat dalının özünü oluşturur. Tarihsel olarak müzik ve tiyatro iç içe gelişmiş olsa da, modern müzikal tiyatrodaki şarkılar salt eğlence unsuru olmanın ötesine geçip hikâyeye anlatımının aslı bir aracı haline gelmiştir. Bu dönüşüm, sahnede şarkı söyleyen oyuncuların rollerini yeniden tanımlamış; günümüzde müzikal oyunculardan hem güçlü bir ses tekniği hem de derin bir oyunculuk becerisiyle donanmış olmaları beklenir. Pedagojik alanda, müzikal tiyatronun çok yönlü doğasıyla uyumlu eğitim programları geliştirmek ve özellikle şarkı oyunculuğuna odaklanmak, bu alandaki performansların kalitesini yükseltecektir. Şarkı oyunculuğunun performansa etkisi, bir müzikalin başarısında belirleyici faktörlerin başında gelir. İzleyici, seslendirilen şarkılarda karakterlerin gerçek duygularını hissetmek ve hikâyeye duygusal olarak yatırım yapmak ister. Bu nedenle, şarkıyı içselleştirerek oynayabilen bir oyuncu, eserin duygusal derinliğini ve inandırıcılığını katbekat artırır. Aksine, oyunculuk boyutu zayıf kalan bir müzikal performans, en iyi şarkıların bile etkisini azaltabilir. Müzikal öğelerin karakter gelişimindeki rolü ise hem yazarın hem oyuncunun yaratıcı katkılarıyla ortaya çıkar. Besteciler ve söz yazarları, şarkılar aracılığıyla karakterlere boyut kazandırırken, oyuncular bu şarkıları yaşayan anlara dönüştürerek karakterin yolculuğunu görünür kılarlar. Bu noktada, müzikal tiyatro sahnesinde “şarkı söylemek” aslında “hikâyeye anlatmak” ile eşdeğer hale gelir. Şarkı oyunculuğunun önemi de tam burada yatar: Bir müzikal oyuncusu, notalar ve sözler arasında gizlenmiş hikâyeyi keşfedip onu performansına yansıtabilirse, seyirciye hem müzik hem de tiyatro açısından zengin, bütüncül bir deneyim sunabilir. Bu bağlamda, müzikal tiyatrodaki şarkı oyunculuğu, sadece bir teknik beceri değil, müzik ve tiyatro sanatlarının kesişiminde doğan yaratıcı bir ifade biçimi olarak değerlidir. Gelecekte de müzikal türünün evriminde, “acting for singers” yaklaşımının merkezi bir rol oynamaya devam edeceği ve müzikal tiyatronun büyümesini sağlayan temel unsur olacağı açıktır. Bu bildirinin amacı, sanatçının sahneden, seyirciye daha samimi ulaşmasını sağlamak. Bu bildirinin yöntemi, Meisner methodu ile hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Müzikal, Tiyatro, Şarkıcılık, Oyunculuk, Eğitim.

SINGER ACTING IN MUSICAL THEATRE

Abstract: In musical theatre, singing acting is at the intersection of music and dramatic expression, forming the essence of this art form. Although music and theatre have historically developed intertwined, in modern musical theatre, songs have gone beyond being mere entertainment elements and have become an essential tool for storytelling. This transformation has redefined the roles of actors who sing on stage; today, musical actors are expected to be equipped with both a strong vocal technique and deep acting skills. In the pedagogical field, developing educational programs compatible with the multifaceted nature of musical theatre and focusing particularly on singing acting will increase the quality of performances in this field. The effect of singing acting on performance is one of the most decisive factors in the success of a musical. The audience wants to feel the real emotions of the characters in the songs sung and to emotionally invest in the story. Therefore, an actor who can internalize the song and play it increases the emotional depth and credibility of the work many times over. On the contrary, a musical performance with a weak acting dimension can reduce the impact of even the best songs. The role of musical elements in character development emerges with the creative contributions of both the writer and the actor. While composers and lyricists add dimension to characters through songs, actors transform these songs into living moments, making the character’s journey visible. At this point, “singing” on the musical theater stage actually becomes equivalent to “telling a story.” The importance of song acting lies right here: If a musical actor can discover the story hidden between the notes and lyrics and reflect it in his/her performance, he/she can offer the audience a rich, holistic experience in terms of both music and theater. In this context, song acting in musical theater is valuable not only as a technical skill but also as a creative form of expression born at the intersection of music and theater arts.

* Bağımsız araştırmacı, İstanbul Topkapı Üniversitesi, Sahne Sanatları, Oyunculuk, 0009-0003-7202-9769, gulsingumus@gmail.com

** Doç. İlke Karcilioğlu, İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuarı, Kompozisyon ve Orkestra Şefliği Anasanat Dalı ilke.karcilioğlu@istanbul.edu.tr ORCID: 0000-0003-3674-3175

It is clear that the “acting for singers” approach will continue to play a central role in the evolution of the musical genre in the future and will be the fundamental element that makes the magic of musical theater come alive. The aim of this report is to enable the artist to reach the audience more intimately from the stage. The method of this report was prepared using the Meisner method. Keywords: Musical, Theater, Singing, Acting, Education.

Key Words: Musical, Theatre, Singing, Acting, Education.

URLA'DAN BİR SİVİL İNİSİYATİF ÖYKÜSÜ: TOHUM SANAT
İNİSİYATİFİ/ALANI/DERNEĞİ

Hakan KIRDAR*

Özet: Özgür düşünce geleneğini ve halkın haklarını koruyan yönetimleri sayesinde zamanında bilim, felsefe, mimari, kültür, sanat ve doğa bilimleri konularında gelişmiş üretimler yapan; Herodot'un "Yeryüzünde bilinen en güzel gökyüzünün altında en güzel iklimde kentlerini kurmuşlardır" dediği İyonya'nın on iki antik şehir devletinden biri olan Klazomenai'nin kalıntıları, günümüzde İzmir'in Urla ilçesinde bulunmaktadır. İzmir Yarımadası'nın Urla kesimi, sonraki yüzyıllarda Türklerin, Rumların, Musevilerin ve Ermenilerin yaşamlarını paylaşım ve diyalogla, toprağın ve denizin getirdikleriyle, tarım, üretim ve ticaret çevresinde sürdürdükleri Ege kasabası kimliğini uzun süre korumuştur. TOHUM Sanat İnisiyatifi, bu doğal ve kültürel mirastan ilhamla, medeniyetlerin devamlılığına inanarak, kadim tarihi ve geçmişiyle Urla'yı merkez olarak alan bir kültür sanat inisiyatifidir. Dün: Urla, Güzelbahçe, Seferihisar, Çeşme ve Karaburun'u içine alan, İzmir'in en batısındaki Yarımada'da yaşayan farklı disiplinlerden bir grup sanatçı, küratör, tasarımcı ve araştırmacı tarafından 2019 yılında kurulan TOHUM Sanat İnisiyatifi, Urla'da hayata geçirilen bağımsız ilk sanat inisiyatifi olma özelliğiyle; bulunduğu coğrafyanın doğal ve kültürel mirasına, kent hafızasına, tarihine ve sosyolojisine odaklandı; işbirlikçi, katılımcı, araştırmaya ve belgelemeye dayalı, farklı disiplinlerin bir aradallığından beslenen yöntemler benimseyerek, kültür ve çağdaş sanat alanlarında çalışmalarını sürdürdü. Bugün: 2024 yılında "sanatı hayata karıştırmak için" söylemiyle, fiziki bir mekân ve platform olarak, TOHUM Sanat İnisiyatifi tarafından Urla'da kurulan TOHUM Sanat Alanı, kolektif, bağımsız, katılımcı ve disiplinler arası bir anlayışla, kültür ve çağdaş sanat projeleri geliştirmeye ve sergilemeye; performans, buluşma ve atölyeler düzenlemeye devam ediyor. Yarın: İnisiyatif ve platformun tüzük kişiliği olarak 2025 yılı içinde kurulması planlanan TOHUM Kültür Sanat Derneği, yurt içinde ve yurt dışında kültür ve çağdaş sanat alanında faaliyet göstermek üzere, kolektif, bağımsız, katılımcı ve disiplinler arası üretimi teşvik etmek; sanatçılar, araştırmacılar ve kültür çalışanları arasında dayanışmayı geliştirmek; yerelden evrensele kültürel ve doğal mirasa sahip çıkmak ve yaşatmak; sanatı toplumla buluşturmak ve toplumsal eşitlik ilkesini gözeterek kültürel katılımı artırmak amacıyla kurulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kültür, Sanat, İnisiyatif, Kolektif, Bağımsız, Katılımcı, Disiplinler arası.

A CIVIL INITIATIVE STORY FROM URLA: TOHUM ART
INITIATIVE/AREA/ASSOCIATION

Abstract: Thanks to their administration that protected the tradition of free thought and the rights of the people, they produced advanced productions in the fields of science, philosophy, architecture, culture, art and natural sciences in their time; the ruins of Klazomenai, one of the twelve ancient city-states of Ionia, which Herodotus said "They founded their cities in the most beautiful climate under the most beautiful sky known on earth", are located in the Urla district of Izmir today. The Urla part of the Izmir Peninsula has long preserved its identity as an Aegean town where Turks, Greeks, Jews and Armenians continued their lives with sharing and dialogue, with what the land and the sea brought, around agriculture, production and trade in the following centuries. TOHUM Art Initiative is a culture and art initiative inspired by this natural and cultural heritage, believing in the continuity of civilizations, and centered on Urla with its ancient history and past. Yesterday: TOHUM Art Initiative, founded in 2019 by a group of artists, curators, designers and researchers from different disciplines living in the westernmost peninsula of Izmir, encompassing Urla, Güzelbahçe, Seferihisar, Çeşme and Karaburun, is the first independent art initiative to be launched in Urla; It focused on the natural and cultural heritage, urban memory, history and sociology of the geography where it is located; It continued its work in the fields of culture and contemporary art by adopting collaborative, participatory, research and documentation-based methods that feed on the togetherness of different disciplines. Today: TOHUM Art Space, established in Urla in 2024 as a physical space and platform by TOHUM Art Initiative with the motto "to integrate art into life", continues to develop and exhibit cultural and contemporary art projects with a collective, independent, participatory and interdisciplinary approach; and to organize performances, meetings and workshops. Tomorrow: TOHUM Culture and Art Association, which is planned to be established in 2025 as the statutory personality of the initiative and platform, is being

* Genel Koordinatör, Tohum Sanat İnisiyatifi, tohumsanatalani@gmail.com. General Coordinator, Tohum Art Initiative,

established to operate in the fields of culture and contemporary art in Turkey and abroad, to encourage collective, independent, participatory and interdisciplinary production; to develop solidarity among artists, researchers and cultural workers; to protect and sustain cultural and natural heritage from local to universal; to bring art together with society and to increase cultural participation by observing the principle of social equality.

Key Words: Culture, Art, Initiative, Collective, Independent, Participatory, Interdisciplinary.

CLAUDE MONET: DUYUMSAMANIN IŞIĞINDA MOTİF

Hayal İNCEDOĞAN*

Özet: Claude Monet'nin 1892 ile 1894 yılları arasında ürettiği *Rouen Katedrali* serisi, empresyonizm akımı içinde motif kavramını farklı bir bakış açısıyla yorumlayan ve bugün bakıldığında bile üretildiği dönem itibariyle avangard nitelikler taşıyan çarpıcı bir örnektir. Sanatçı, bu seride Gotik bir katedral olan Rouen Katedrali'nin batı cephesini iki yıl boyunca farklı zamanlarda, günün değişken hava koşullarında ve çeşitli ışık etkileri altında resmetmiştir. Bu seride Monet'nin yaklaşık otuz resimden oluşan katedral yorumu; motif kavramının farklı niteliklerinin pentür aracılığıyla nasıl yorumlanabileceğini araştırır. Aynı zamanda resmedilen nesne ile sanatçı arasındaki mahrem alanda, algı sınırlarını zorlayan unsurları yansıtan bir seri olarak karşımıza çıkar. Motif, bu seride ve Monet'nin yorumuyla, dekoratif bir unsur olmaktan oldukça uzak ve klasik anlamda tekrarlanan bir konu olmanın da ötesinde sanatçının bakışıyla anlam kazanan, zaman ve duysal özellikleriyle sürekli değişen bir anlatım aracına dönüşmüştür. Monet açısından katedral, statik bir mimari yapı olmaktan ziyade yaşayan bir organizma gibi değişen ve ışığın farklı zamanlardaki geçici etkilerinin araştırıldığı bir nesne haline gelmiştir. Aynı mimari formu farklı zamanlarda betimleyen Monet, bu seride resmin öznesi olan katedrali resmetmekten çok zamanın döngüsel doğasını ve değişimi araştırır. Bu tercih, empresyonizmin temel ilkesi olan “anlık izlenimi yakalama” gayreti ve niteliğinin altını çizerek konuyu sanatçının yorumuyla derinleştirir. Dolayısıyla motif artık yalnızca biçimsel özellikleriyle değil, deneyimsel ve zamansal nitelikleriyle bir karakter kazanır. Serideki tablolar, katedralin dolayısıyla motifin, duysal ve algısal düzeyde de nasıl değiştiğini kanıtlar niteliktedir. Örneğin sabah saatlerinde sisle örtülü, gri ve belirsiz bir cephe; gün batımında sıcak renklerle parlayan, neredeyse soyut bir görünüme kavuşur. Bu değişim, Monet'nin katedral ve motif temasıyla olan ilişkisini sadece görsel ve biçimsel değil, ruhsal bir düzleme de taşır. Işığın ve zamanın etkisiyle katedral serisi dolayısıyla motif kavramı, bildik tanımlardan uzaklaşarak alegorik bir anlatıya dönüşür. Monet'nin bu yaklaşımı, dinsel bir mimari yapının tekil temsiline değil, onun zamansal çeşitliliğine ve yorumuna odaklanır. Her tablo, aynı motife ait farklı bir ruh hali ve izlenim taşır. Böylece *Rouen Katedrali* serisi, doğa, zaman ve algının temsili kesişiminde sanatçının yorumuyla yeniden üretilen bir sanat nesnesine dönüşmüştür. Monet, bu seri aracılığıyla katedralin dolayısıyla motifin değişime açık, yaşayan ve dönüşen bir olgu niteliğiyle var olduğuna işaret eder. Onun resimleri, yalnızca görüneni değil, icracının yorumunda bakışın ve duyumsamanın da zamanla nasıl değiştiğini araştırarak görsel bir düşünme yöntemi olarak güçlü bir anlatım diline dönüşür.

Anahtar kelimeler: Claude Monet, Rouen Katedrali, Motif, Zaman, Tekrar

CLAUDE MONET: THE MOTIF IN THE LIGHT OF PERCEPTION

Abstract: Claude Monet's *Rouen Cathedral* series, created between 1892 and 1894, offers a groundbreaking interpretation of the concept of the motif within the Impressionist movement. Even today, the series remains avant-garde in its approach and effect. In this body of work, Monet painted the western façade of the Gothic cathedral of Rouen repeatedly over two years, capturing it under varying atmospheric conditions, times of day, and shifting light. Consisting of approximately thirty paintings, the series investigates how the motif can be reinterpreted through the medium of painting, while also reflecting the sensory and perceptual tensions present in the intimate space between artist and subject. Within this series, and through Monet's approach, the motif ceases to function as a decorative or merely repetitive element. It becomes a dynamic mode of expression that gains meaning through the artist's gaze—constantly transformed by time and sensory perception. For Monet, the cathedral is not a static architectural form, but rather a living organism—an object whose surface is constantly animated by the transient effects of light. By painting the same architectural form under different temporal and environmental conditions, Monet's intention is not to render the cathedral as a fixed subject, but to investigate the cyclical and mutable nature of time itself. This artistic decision reaffirms the central Impressionist goal of "capturing the fleeting moment" and simultaneously deepens its conceptual scope. The motif, therefore, takes on not only formal but experiential and temporal dimensions. The works in

* Araştırma Görevlisi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, ORCID: 0000-0001-8357-2394, Email: hayal.incedogan@gmail.com. Research Assistant, Dokuz Eylül University, Faculty of Fine Arts, Department of Basic Education, ORCID: 0000-0001-8357-2394 Email: hayal.incedogan@gmail.com.

the series demonstrate how the motif—in this case, the cathedral façade—changes on a perceptual and emotional level. For instance, the façade may appear grey and undefined when veiled in morning mist, while at sunset it glows with warm, almost abstract tones. This visual transformation elevates Monet's relationship with the motif to a spiritual dimension, extending beyond the formal and optical into the psychological. Under the influence of light and time, the motif distances itself from traditional definitions and becomes part of an allegorical visual narrative. Monet's method does not aim at a singular representation of a religious structure, but rather its temporal variability and the potential for subjective interpretation. Each painting conveys a distinct atmosphere and emotional resonance. As such, the *Rouen Cathedral* series emerges as an artistic object reconstituted at the intersection of nature, temporality, and perception, shaped by the artist's subjective encounter. Through this series, Monet emphasizes the motif—and the cathedral—as mutable, living, and constantly evolving entities. His paintings thus function not merely as representations of the visible world but as visual thought experiments, exploring how perception and sensation transform over time through the act of artistic interpretation.

Key Words: Claude Monet, Rouen Cathedral, Motif, Time, Repetition

RUS VE FRANSIZ ARMONİ EĞİTİM SİSTEMLERİ: TEORİK VE PEDAGOJİK FARKLILIKLAR

İlke KARCILIOĞLU*

Özet: Bu çalışma, armoni eğitiminin teorik ve pedagojik yaklaşımlar açısından Rus ve Fransız sistemleri arasındaki farklılıklarını incelemektedir. Armoni, müzik teorisinin temel disiplinlerinden biri olup, farklı ekoller tarafından çeşitli yaklaşımlarla ele alınmıştır. Rus (I. V. Sposobin, B. Alekseev) ve Fransız (T. Dubois, H. Challan) armoni kitapları, bu iki ekolün eğitim anlayışlarını yansıtan önemli kaynaklardır. Türkiye’de konservatuvar ve müzik eğitimi veren kurumlarda her iki sistem ve kitapları kullanılmakta olup, bu durum farklı teorik yaklaşımların ve pedagojik yöntemlerin karşılaştırılmasını gerekli kılmaktadır. Fransız armoni eğitimi, kökenleri 18. ve 19. yüzyıla dayanan basamaksal armoni yaklaşımını temel alır ve belirli kurallara çerçevesinde sistematik bir öğretim modeli sunar. Akorların diziler içindeki konumuna göre adlandırıldığı bu sistemde, modülasyon genellikle geçici tonal renk değişimleri yaratmak için kullanılır. Fransız sisteminde şifreli bas yöntemi yaygın olup, eğitim sürecinde analitik düşünme ve belirli kurallara bağlılık esastır. Egzersizler, öğrencinin kendi çözümünü değerlendirmesine yardımcı olan kitaplarla desteklenir. Öte yandan, Rus armoni sistemi, işlevsel armoni anlayışına dayanır ve akorların tonal sistem içindeki fonksiyonel rollerine odaklanır. Rus armoni eğitimi, öğrencinin yalnızca kuralları öğrenmesini değil, aynı zamanda doğaçlama, ardıcılık, sekvens ve piyanoda çalma gibi uygulamalarla müzikal bağlam içinde düşünmesini teşvik eder. Bu sistemde modülasyon, yeni bir tonaliteye kesin geçiş olarak ele alınır ve dramatik yapıyı güçlendiren bir araç olarak kullanılır. Rus armoni eğitimi, öğrencinin armoniyi teorik çerçeveden bağımsız olarak pratik müzikal bağlamda deneyimlemesini amaçlar. Bu çalışmada, Fransız ve Rus armoni sistemlerinin temel kavramları, akor analiz yöntemleri, modülasyon anlayışları, kadans kullanımları ve pratik uygulamaları karşılaştırmalı olarak ele alınmıştır. Sonuç olarak, Rus ve Fransız armoni sistemleri farklı teorik yaklaşımlara dayanmakla birlikte, her iki sistemin de müzik eğitimine sağladığı katkılar önemlidir. Bu farklı yaklaşımların bilinmesi ve sentezlenmesi, müzikal eğitimi daha kapsamlı ve çok yönlü bir hale getirebilir. Armoni eğitimi, yalnızca kurallara dayalı bir sistemden ibaret olmayıp, öğrencinin yaratıcı düşünmesini ve müzikal ifade gücünü geliştirmesini sağlamalıdır. Bu bağlamda, farklı ekollerin karşılaştırılması, armoni öğretiminin gelişimine katkıda bulunacaktır.

Anahtar Kelimeler: Fransız Armoni Eğitimi, Rus Armoni Eğitimi, Armoni Pedagojisi, Teorik Yaklaşım.

THEORETICAL AND PEDAGOGICAL DIFFERENCES BETWEEN RUSSIAN AND FRENCH HARMONY EDUCATION SYSTEMS

Abstract: This study examines the differences between the Russian and French systems in terms of theoretical and pedagogical approaches to harmony education. Harmony is one of the basic disciplines of music theory and has been treated with various approaches by different schools. Russian (I. V. Sposobin, B. Alekseev) and French (T. Dubois, H. Challan) harmony books are important sources reflecting the educational approaches of these two schools. Both systems and books are used in conservatories and music education institutions in Turkey, which makes it necessary to compare different theoretical approaches and pedagogical methods. French harmony education is based on the stepwise harmony approach, which has its origins in the 18th and 19th centuries, and offers a systematic teaching model within the framework of certain rules. In this system, where chords are named according to their position within scales, modulation is often used to create temporary tonal color changes. In the French system, the figured bass method is common, and analytical thinking and adherence to certain rules are essential in the training process. Exercises are supported by books that help the student evaluate his or her own solution. The Russian harmony system, on the other hand, is based on the understanding of functional harmony and focuses on the functional role of chords within the tonal system. Russian harmony education encourages the student to not only learn the rules, but also to think in musical context through practices such as improvisation, succession, sequencing and playing on the piano. In this system, modulation is treated as a definitive transition to a new tonality and is used as a tool to strengthen the dramatic structure. Russian harmony education aims for the student to experience harmony in a practical musical context independent of the theoretical framework. In this study, the basic concepts of

* Doç., İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı, Kompozisyon ve Orkestra Şefliği Anasanat Dalı, ilke.karcilioglu@istanbul.edu.tr, ORCID: 0000-0003-3674-3175.

French and Russian harmony systems, chord analysis methods, modulation approaches, cadence usage and practical applications are discussed comparatively. In conclusion, although Russian and French harmony systems are based on different theoretical approaches, the contributions of both systems to music education are important. Knowing and synthesizing these different approaches can make musical education more comprehensive and versatile. Harmony education should not only consist of a system based on rules, but also enable students to think creatively and develop their musical expression. In this context, comparing different schools will contribute to the development of harmony teaching.

Key Words: French Harmony Education, Russian Harmony Education, Harmony Pedagogy, Theoretical Approach.

GÜNÜMÜZ SANATINDA EKOLOJİK VE TOPLUMSAL DÖNÜŞÜM

İpek ŞENEL ÖZAYTEN*

Özet: Günümüz sanatında ekolojik ve toplumsal dönüşüm hem içerik ve hem biçim açısından kendini göstermektedir. Sanatın ekolojik bağlamda dönüşümüne bakıldığında sanatçılar, genellikle doğa ile etkileşim kurarak doğal alanları iyileştirmek veya çevredeki belirli bir soruna dikkat çekmek için sanatsal üretimleri yapmaktadırlar. Bu çalışmalarda tüm canlıların yaşamsal faaliyet ve ilişkilerine duyarlılığı kadar sürdürülebilirliğinin de önem kazandığı görülmektedir. Günümüz sanatında ekolojik ve toplumsal dönüşüm, sanatının sadece izlenmekle kalmayıp, aynı zamanda katılımcıları dönüştürmeyi hedefleyen bir alana hizmet etmektedir. Bu bağlamda sanatçıların kentleşme, göç, toplumsal cinsiyet gibi konuları, çevresel ve toplumsal sorunları görünür kılmak için sosyal müdahale projeleriyle, yerel ve küresel perspektifle yeni medya araçlarla izleyicilerin farkındalık ve empati düzeyini arttırmayı amaçladıkları görülmektedir. Burada sanatın evrensel bir dil olduğu kadar yerel kimlikler ve hafızalarla da bağ kurması önem taşımaktadır. Ekolojik ve sosyal sorumluluk bilinciyle sanat mekânları olan müze ve galeriler de programlarını ve işleyişlerini yeniden şekillendirmektedir. “Yeşil sergileme” ve “etik küratörlük” kavramları bu açıdan önem kazanmaktadır. İç içe geçmiş kavramlar ve olguların estetik sunumları, en az içerdikleri öz kadar önemlidir. Bu bağlamda izleyicilerin dönüşümü, değişimi de sanatsal süreçlerin devamlılığının bir parçasıdır.

Anahtar Kelimeler: Ekolojik Sanat, Toplum, Yeşil Sergileme, Biyo Sanat, Sürdürülebilir Sanat

ECOLOGICAL AND SOCIAL TRANSFORMATION IN TODAY'S ART

Abstract: In today's art, ecological and social transformation manifests itself in terms of both content and form. Art is a product that produces ecological physiological products, usually interacts with nature and is found in natural areas or produces to draw attention to a specific problem in the environment. It is seen that the sustainability of this economy has gained importance as much as the vital activity and development of all living things. In today's art, ecological and social transformation serves in an area where art is not only indicated by watching, but also transformed. In this context, it is seen that artists aim to increase empathy with local and global perspectives, limited to new media tools, with social intervention projects, as issues such as urbanization, migration, gender, and social problems arise. Here, it is important to establish a connection with local identities and memories as well as art being a universal language. Museums and galleries, which are art venues with ecological and social responsibility awareness, are also reshaping their programs and operations. The concepts of “green museum” and “ethical curation” gain importance in this respect. The aesthetic presentations of intertwined concepts and facts are at least as important as the essence they contain. In this context, the transformation and change of the audience is also a part of the continuity of artistic processes.

Key Words: Ecological Art, Society, Green museum, Bio Art, Sustainable Art.

* Dr.Öğr.Üyesi, Kafkas Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Resim Bölümü, 0000-0003-3091-4180, ipksenell@gmail.com (Phd Faculty member, Kafkas University, Faculty of Fine Arts, Department of Painting 0000-0003-3091-4180, ipksenell@gmail.com).

PIYANO ÖĞRETİMİ ÜZERİNE ÖRNEK BİR ÇALIŞMA*

Nargiz EMİNOVA^{1**} & Özlem DOĞAN^{***}

Özet: Günümüzde piyano eğitiminde, birçok derleme ve albüm bulunmaktadır. Tüm bu kaynaklar, öğrenciler için metodolojik temelin en önemli bir parçasıdır, çünkü bunlar çeşitli zorluk seviyelerine sahip müzik eserlerini içerir. Albümler, müzik geleneklerini ve dönemlerini yansıtır. Onları inceleyerek, öğrenciler farklı ülkelerin ve dönemlerin bestecilik okullarıyla tanışır; bu da genel bakış açılarını genişletirerek dünya müzik mirasına derin bir ilgi oluşturmalarını sağlar. Bu çalışma, Güzel Sanatlar Liseleri, Güzel Sanatlar Fakültelerinin müzik bölümleri ve konservatuvarlardaki öğrencilerin piyano derslerinde müzik eserleri üzerinde çalışma konusunda en önemli prensiplerle tanıştırmak amacıyla bir eğitim aracı olarak tasarlanmıştır. Albüm, büyük bir bilimsel ve metodolojik literatür hacminin analizi ve incelenmesi ile birlikte yazarların uzun yıllara dayanan pedagojik çalışma deneyimine dayanarak hazırlanmıştır. Albüm, piyano çalmayı öğrenen öğrencilerin tekniklerini geliştirmeye yönelik çeşitli zorluk derecelerine sahip etütler, polifonik eserler, küçük ve büyük formlardaki eserler içermektedir ve dört bölümden oluşmaktadır. Eserler basitten zora doğru tekniği ile yer almaktadır. Tüm derlemedeki etütler için yazarlar, öğrencilerin her türlü teknik zorluğun üstesinden gelmelerine yardımcı olacak değerli ve faydalı teknik yönergeler sunmaktadır. Ayrıca, albümde küçük ve büyük formlardaki eserlerin, müzikal formları hakkında açıklayıcı teorik bilgiler vermektedir. Albümde Türk ve Batı müziğinden eserlerin yanı sıra teknik etütler ve yazarlar tarafından bestelenmiş parçalar da yer almaktadır. Türk müziği üzerine piyano eserleri de dahil olmak üzere müzikal materyal ve albümlerin eksikliği göz önüne alındığında, bu kitap Türkiye'deki eğitim repertuvarının gelişimine önemli bir katkı sağlayacaktır. Bu albüm, piyano eğitimi alan öğrencilerin hem müzik teorisi hem de piyano pratiği ile ilgili bazı önemli bilgileri öğrenmelerine yardımcı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Albüm, Piyano Eğitimi, Polifonik Eserler, Müzik Formları.

A SAMPLE STUDY ON PIANO TEACHING

Abstract: Nowadays, there are many compilations and albums in piano education. All these resources are the most important part of the methodological foundation for students because they include musical works with various levels of difficulty. Albums reflect musical traditions and periods. By studying them, students become acquainted with the schools of composition from different countries and periods; this broadens their overall perspective and fosters a deep interest in the world music heritage. This study has been designed as an educational tool to introduce students in the music departments of Fine Arts High Schools, Fine Arts Faculties, and conservatories to the most important principles for studying musical works in piano lessons. The album has been prepared based on the analysis and examination of a vast volume of scientific and methodological literature, along with the authors' long-standing pedagogical work experience. The album includes studies, polyphonic works, and pieces in small and large forms with varying degrees of difficulty aimed at improving the techniques of students learning to play the piano, and it consists of four sections. The pieces are arranged from simple to complex in terms of technique. For all the studies in the collection, the authors provide valuable and useful technical guidelines to help students overcome any technical difficulties. Additionally, the album provides explanatory theoretical information about the musical forms of works in both small and large forms. The album includes works from Turkish and Western music, as well as technical studies and pieces composed by the authors. Considering the lack of musical material and albums, including piano works on Turkish music, this book will make a significant contribution to the development of the educational repertoire in Turkey.

Key Words: Album, Piano Education, Polyphonic Works, Music Forms

* Bu çalışma, Erciyes Üniversitesi Bilimsel Araştırma Proje Birimi tarafından “[Piyano Öğretimi Yöntem ve Teknikleri Üzerine Kaynak Kitap Oluşturulması](#)” isimli 13849 kodlu proje ile desteklenmiştir.

** Doç. Dr., Erciyes Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Müzik Bölümü, Orcid: 0000-0002-0250-1074, nargiz@erciyes.edu.tr.

*** Dr. Öğretim Üyesi, Erciyes Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Müzik Bölümü, Orcid: 0000-0003-1784-3904, ozlemdogan@erciyes.edu.tr

EKOMÜZİKOLOJİ UYGULAMA BAHÇESİ: SANAT-EKOLOJİ-İNSAN İLİŞKİSİNE MÜZİKOLOJİK BİR BAKIŞ*

N. Oya LEVENDOĞLU** & Z. Nilüfer NAHYA*** & Mehmet ARSLANBOĞA****

Özet: Bu çalışmanın temel amacı, ekomüzikolojinin çalışma odağında olan insan ve doğa ilişkisini, müzik üretimleri yoluyla yeniden düşündürmeyi sağlamak, insanın doğaya olan etkisini ve içinde yaşadığı dünyayı şekillendirme yetisini pozitif yönde güçlendirmektir. Bu amaçla çalışma için bir ekomüzikoloji uygulama bahçesi oluşturulmuş ve bu bahçenin sesleri, alınan kayıtlarla, yürütülecek çalışmaların merkezi haline getirilmiştir. Araştırmanın cevap aradığı temel soruları şunlardır:

- İnsan unsurunun ekosistemi yok eden değil de destekleyen bir konumda olduğu deneysel bir alanda ortaya çıkan doğa sesleri nelerdir?
- Doğa temelli bir yaşamın içinde müzik ve sesler nasıl konumlanır?
- Doğadan alınan ilham, üretilen müzik eserlerini ve süreçlerini nasıl etkiler?
- Müzik, kültür ve insan ilişkisinde, doğa nasıl bir işlev üstlenmektedir?
- İnsan, doğa seslerinin belirginleşmesinden nasıl etkilenmektedir?

Çalışmanın sanatsal üretim kısmında gece ve gündüz periyotlarında yer bulan rüzgâr, yağmur, yaprak, hayvan ve insan sesler, zamansal ve mekânsal bağlamda, oluşturulan ekomüzikoloji bahçesinde kaydedilmeye başlamıştır. Diğer yandan seramik alanında doğanın sesini bir enstrüman olarak kullanabilen, doğal malzeme ile ses üretmeyi destekleyen tasarımlar yapılmaya başlanmış, bu kapsamda bir perküsyon enstrümanı yapılmıştır. Ar-ge süreci de devam eden bu enstrüman, alandan alınan ses kayıtları ile beraber kullanılarak müzikle ilgili üretimlerin temel enstrümanlarından olacaktır. Başka bir atölye de heykel alanında yapılmıştır. Bu atölyede doğal malzemelerden bahçedeki canlılara yaşam alanı sağlayabilen üretimler ortaya konmuştur. Çalışmanın diğer bir ayağı ise iki parçalı bir alan araştırmasıdır. Duyusal etnografiden yararlanan bu alan araştırması, bahçeyi deneyimleyecek kişilerin, proje öncesinde ve projenin tamamlanmasının ardından doğa-insan, ses ve müzik ilişkilerine ve bu ilişkilerin süreç içerisindeki gelişiminin nereden nereye ulaşabileceğine odaklanacaktır. Çalışmanın yaygın etkisi Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri içinde yer bulan sürdürülebilirlik hedeflerinin on beşinci amacı olan *Karasal Yaşam* vurgusuna da hizmet etmektedir. Bu hedefte geçen “biyoçeşitliliği ve ekosistemleri koruyarak sürdürülebilir biçimde kullanmak”, bu çalışmanın da amacıdır. Proje bu yolla hem ulusal hem de küresel çapta sorumluluk alan ve aynı zamanda ülkenin sosyo-kültürel dokusuna dokunarak toplumsal refaha da katkı sağlayacak bir nitelik arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ekomüzikoloji, Ekolojik Sanat, Ekoeştirel Yaklaşım, Duyusal Etnografya, Karasal Yaşam, Müzik ve İyileşme.

ECO MUSICOLOGY APPLICATION GARDEN: A MUSICOLOGICAL PERSPECTIVE ON THE ART-ECOLOGY-HUMAN RELATIONSHIP

Abstract: The main purpose of this study is to rethink the relationship between humans and nature, which is the focus of ecomusicology, through musical productions, and to positively strengthen the human impact on nature and the ability to shape the world they live in. For this purpose, an ecomusicology application garden was created for the study, and the sounds of this garden were made

* Bu bildiri, Erciyes Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinatörlüğü’nce desteklenen SBA-2024-13816 kodlu ve *Ekomüzikoloji Uygulama Bahçesi: Sanat Ekoloji ve İnsan İlişkisine Müzikolojik Bakış* isimli projeden üretilmiştir.

** Prof. Dr., Erciyes Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Müzik Bölümü, Kayseri /Türkiye E-posta: ORCID: 0000-0002-3397-6961, levendogluoya@gmail.com (Erciyes University, Fine Arts Faculty, Music Department, ORCID: 0000-0002-3397-6961, levendogluoya@gmail.com)

*** Doç. Dr. Erciyes Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Türk Halk Bilimi Bölümü, ORCID: 0000-0003-0008-0947, znulufnahya@erciyes.edu.tr (Erciyes University, Faculty of Letters, Department of Turkish Folklore, ORCID: 0000-0003-0008-0947, znulufnahya@erciyes.edu.tr)

**** Dr. Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı Müzikoloji Bölümü ORCID: 0000-0002-5567-7516, arslanbogamehmet@ohu.edu.tr (Niğde Ömer Halisdemir University, Turkish Music Conservatory, Musicology Department, Bölümü ORCID: 0000-0002-5567-7516, arslanbogamehmet@ohu.edu.tr)

the center of the studies to be conducted with the recordings taken. The basic questions that the research seeks to answer are as follows:

- What are the sounds of nature that emerge in an experimental area where the human element is in a position to support the ecosystem rather than destroy it?
- How are music and sounds positioned within a nature-based life?
- How does the inspiration received from nature affect the musical works and processes produced?
- What function does nature assume in the relationship between music, culture and humans?
- How are humans affected by the prominence of the sounds of nature?

In the artistic production part of the study, wind, rain, leaf, animal and human sounds that take place during the day and night periods have started to be recorded in the ecomusicology garden created in a temporal and spatial context. On the other hand, designs that can use the sound of nature as an instrument in the field of ceramics and support sound production with natural materials have started to be made, and a percussion instrument has been made in this context. This instrument, whose R&D process is also ongoing, will be one of the basic instruments of music-related productions by being used together with the sound recordings taken from the field. Another workshop was held in the sculpture area. In this workshop, productions that can provide living spaces for the creatures in the garden from natural materials were produced. Another leg of the study is a two-part field research. This field research, which uses sensory ethnography, will focus on the nature-human, sound and music relationships of the people who will experience the garden before and after the project, and where and where these relationships can develop in the process. The widespread impact of the study also serves the emphasis on Terrestrial Life, which is the fifteenth goal of the sustainability goals included in the United Nations Sustainable Development Goals. The aim of this study is to “use biodiversity and ecosystems sustainably by protecting them”. In this way, the project assumes responsibility both nationally and globally and also contributes to social welfare by touching the socio-cultural texture of the country.

Key Words: Ecomusicology, Ecological Art, Ecocritical Approach, Sensory Ethnography, Terrestrial Life, Music and Healing.

SHAKESPEARE'İN "KISSASA KISSAS"INA EPIK DİYALEKTİK MÜDAHALE: BRECHT'İN "YUVARLAK KAFALILAR SİVRİ KAFALILAR"İ

Özge ÖZTÜRK*

Özet: Bu araştırma; klasik metnin epik-diyalektik perspektifle ile uyarlanmasına odaklanmakta ve bu bağlamda Shakespeare'in Kısasa Kısas oyununu "Yuvarlak Kafalılar Sivri Kafalılar Ya Da Devlet ile Servet Birleşmeyi Sever" oyununa uyarlayan Bertolt Brecht'in klasik metne uyguladığı müdahalelerin epik-diyalektik gerekçelerini araştırmaktadır. Araştırmada, Bertolt Brecht'in 1931, 1933, 1934 ve 1938 yılında gerçekleştirdiği farklı yazımlarından oyunun son uyarlaması olan 1938 uyarlaması incelemeye alınmıştır. Brecht'in Kısasa Kısas oyununa biçim ve öz açısından nasıl müdahale ettiği ve bu müdahalelerin gerekçelerinin epik-diyalektik dramaturjiyle olan bağlamı Epik-Diyalektik tiyatronun yapıtaşları olan gestus, tarihselleştirme ve yabancılaştırma kavramları merkeze alınarak incelenmektedir. Shakespeare'in Kısasa Kısas oyununun teması araştırılarak, temanın epik-diyalektik müdahalenin bir sonucu olarak mesele dönüşümünün gerekçeleri saptanmakta, olay örgüsünü merkeze alan öykünün fabele (parabele) dönüşümündeki gerekçeler ve rollerin yeniden uyarlanmasındaki epik-diyalektik gerekçeler incelenmektedir. Araştırmanın yöntemi; nitel araştırma yöntemidir ve veri toplama aracı doküman analizidir. Veri analiz yöntemi; nitel veri analizi yöntemlerinden betimsel analizdir. Araştırma sonucunda; Shakespeare'in Kısasa Kısas oyununun temasının ahlak ve adalet kavramları çevresinde cinsel ahlaka yöneldiği, kısasa kısas kuralının erdemli ve doğru bir yöneticinin kötü yöneticiye uygulayacağı ceza olduğu ve yazarın tema ile iletilen mesajının; kendi ahlaklı ve erdemli olmayan birinin, adalet dağıtmaya cüret edemeyeceği ve eğer ederse yaptığı kötülüğün bedelini aynı şekilde ödeyeceği düşüncesine dayandığı sonucuna ulaşılmıştır. Epik-diyalektik dramaturjide ise, oyunun meselini oluştururken yapının düz okumayla ulaşılan tekil mesajının gerisinde gizlenen toplumsal anlama yöneldiği sonucuna ulaşılmıştır. Temaya yapılan epik diyalektik müdahalede, meselin odağının, Kısasa Kısas'ta erdemli ve doğru olarak gösterilen aristokrasinin dayatmacı ahlakını sorgulamak olduğu ve Epik diyalektik dramaturjide meselin klasik metne olan Marksist eleştiri ile ele alındığı sonucuna varılmıştır. Bu bakımdan, meselin Aristokrasi lehine işleyen bir ahlak ve adalet anlayışının eşit hak arayışını gizliyor olduğu düşüncesine odaklandığı sonucuna ulaşılmıştır. Meselin, görünmeyen görünür kılmak amacıyla metne olan bütün müdahalelerin temel belirleyicisi olduğu sonucuna varılmıştır. Araştırma sonucunda dramatik öykünün parabele (fabele) dönüştürülmesindeki temel kıstasın, Kısas'a Kısas'ta biricik ve olay örgüsünün zamanıyla kısıtlanmış karakterlerin ve olayların tarihselleştirme aracılığıyla geçmişte, bugünde ve gelecekte karşılaşılması olası olan toplumsal rollere ve olaylara dönüştürülmesi amacıyla olduğu sonucuna varılmıştır. Epik-diyalektik müdahale bağlamında, öykünün parabele dönüşümündeki temel motivasyonun öykünün öznesi olan aristokrat sınıfın tarihsel sürecin bir nesnesi olduğunu, sınıf eşitsizliğini sabitmiş gibi gösteren klasik metnin illüzyonun kırılması amacına yönelik olduğu sonucuna varılmıştır. Bu bağlamda epik-diyalektik gerekçenin sınıf eşitsizliğinin devamlılığını sağlayan içselleştirilmiş yargıların görünür kılınarak yabancılaştırılması olduğu sonucuna varılmıştır. Karakterlerin dönüşümüne yapılan epik-diyalektik müdahalenin temel gerekçesini ise klasik metinde gösterilen sınıfsal tavrın sorgulanması ve figürlerin çelişkili tutumlarının ve gestusunun araştırılması amacıyla yapıldığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Shakespeare, Brecht, Epik-Diyalektik, Klasik Tiyatro, Marksist, Gestus.

AN EPIC-DIALECTICAL PERSPECTIVE ON SHAKESPEARE'S MEASURE FOR MEASURE: BRECHT'S ROUND HEADS AND POINTED HEADS

Abstract: This study explores how a classic play can be reinterpreted through an epic-dialectical perspective, focusing on Bertolt Brecht's adaptation of William Shakespeare's Measure for Measure into Round Heads and Pointed Heads, or Rich and Rich Like to Associate Together. The analysis is based on Brecht's final 1938 version, chosen from among several drafts written between 1931 and 1938. The paper examines how Brecht reshaped both the structure and content of the original play, and how these changes reflect the principles of epic-dialectical theatre. Key concepts such as Gestus, historicization, and the alienation effect guide the analysis. The research investigates how the central theme of Measure for Measure is transformed through Brecht's approach. It considers how the story

* Doktor Öğretim Üyesi, İstanbul Nişantaşı Üniversitesi, Konservatuvar, Sahne Sahne Sanatları (Oyunculuk), ozge.ozturk@nisantasi.edu.tr, ozgeozturk580@gmail.com (Asst. Prof İstanbul Nişantaşı University, Conservatory, Department of Performing Arts)

shifts from a traditional plot-driven structure to a fabel (parable), and how characters are redefined to serve new purposes. The study uses qualitative methods, with document analysis for data collection and descriptive analysis for interpretation. Findings show that Shakespeare's original play centers on questions of morality and justice, especially related to sexual ethics. The idea of "measure for measure" suggests that a good ruler should punish a corrupt one, and that justice cannot be carried out by someone who is morally flawed. Brecht's version, however, moves beyond this moral lesson. His epic-dialectical perspective focuses on the social and political messages hidden behind the surface of the original story. Brecht's adaptation challenges the moral authority of the aristocracy and offers a Marxist critique of how justice and virtue are used to maintain inequality. The play's transformation into a parable is aimed at revealing the hidden power structures and social dynamics that shape human behavior across time. Characters and events are no longer tied to a specific historical moment but are instead used to represent broader social roles that can appear in any era. The motivation behind these changes is to shift the focus from individual characters to class relations and social conditions. Brecht's goal is to break the illusion of fixed social roles and show that inequality is not natural but constructed. By reworking the characters and their actions, he invites the audience to question the values and systems presented in the original play.

Key Words: Shakespeare, Brecht, Epic Theatre, Modern Adaptation, Marxist Perspective, Gestus.

7 BÖLGEDEN 7 TÜRK MÜZİĞİ PİYANO DÜZENLEMESİ*

Özlem DOĞAN** & Nargiz EMİNOVA***

Özet: Bu çalışmanın amacı, dört el piyano icracılığında Türk müziği düzenlemeleri yaparak hem piyano eğitimi repertuvarına katkı sağlamaktır. Çalışmada, Türk müziği düzenlemeleri ile milli müziğimizin makamlarının piyano müziğine transferi yapılmıştır. Piyano repertuvarına dört el olarak Türk müziği düzenlenmelerin yapılması, bu alandaki sınırlı repertuvara destek olacaktır. Türk müziği eserleri belirlenirken ülkemizin 7 bölgesinden birer adet piyano müziğine aktarılabilen makamlar arasından seçilmiştir. Dört el piyano düzenlemesi yapılan eserler, Türkiye'nin yedi bölgesinden seçilen ve halk arasında yaygın olarak bilinen şu eserlerdir; Cirit Havası (İç Anadolu Bölgesi), Hış Hış Hançer (Güneydoğu Anadolu Bölgesi), Iğdır'ın Al Alması (Doğu Anadolu Bölgesi), Karahisar Kalesi (Ege Bölgesi), Çayır Çimen Geze Geze (Akdeniz Bölgesi), Ben Seni Sevdigimi (Karadeniz Bölgesi), Çemberimde Gül Oya (Marmara Bölgesi). Ülkemizin her bir bölgesini temsil eden bu eserlerin seçiminde ezgisel yapı gözetilmiştir. Piyano repertuvarını genişletmek için de yazılan bu kaynakta, piyanistler, eserin icrasına hazırlanırken kurum, müzikal dil özellikleri, yazım tekniklerini, tarihçesini mutlaka bilmelidirler.

Anahtar Kelimeler: Türk Müziği, Dört El, Piyano, Düzenleme

7 REGIONS, 7 TURKISH MUSIC PIANO ARRANGEMENTS

Abstract: The aim of this study is to contribute to the piano education repertoire by making Turkish music arrangements for four-hand piano performance. The study carried out Turkish music arrangements and the transfer of our national music's modes to piano music. The arrangement of Turkish music for piano four hands will support the limited repertoire in this field. When selecting Turkish music pieces, they were chosen from the maqams that could be transferred to piano music from each of the 7 regions of our country. The pieces arranged for four-hand piano are the following, selected from Turkey's seven regions and widely known among the public: Cirit Havası (Central Anatolia Region), Hış Hış Hançer (Southeast Anatolia Region), Iğdır'ın Al Alması (Eastern Anatolia Region), Karahisar Kalesi (Aegean Region), Çayır Çimen Geze Geze (Mediterranean Region), Ben Seni Sevdigimi (Black Sea Region), Çemberimde Gül Oya (Marmara Region). In selecting these works representing each region of our country, melodic structure has been taken into account. In this resource, written to expand the piano repertoire, pianists must definitely know the institution, musical language characteristics, writing techniques, and history while preparing for the performance of the piece.

Key Words: Turkish Music, Four Hands, Piano, Arrangement

* Bu çalışma, Erciyes Üniversitesi Bilimsel Araştırma Proje Birimi tarafından "Piyano Eğitimi için 4 El Türk Müziği Düzenlemeleri" isimli 12705 kodlu proje ile desteklenmiştir.

** Dr. Öğretim Üyesi, Erciyes Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Müzik Bölümü, Orcid: 0000-0003-1784-3904, ozlemdogan@erciyes.edu.tr .

*** Doç. Dr., Erciyes Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Müzik Bölümü, Orcid: 0000-0002-0250-1074, nargiz@erciyes.edu.tr.

2001: A SPACE ODYSSEY: FİLMİNDE HAL- 9000 VE DAVE BOWMAN DİYALOGLARI ÜZERİNDEN İNSAN-YAPAY ZEKA İLİŞKİSİNİ YENİDEN DÜŞÜNMEK

Sabire SOYTOK*

Özet: Bu makale, Stanley Kubrick'in 1968 yapımı "2001: A Space Odyssey" filmini, hayatımızın her alanına hızla giren yapay zeka ve insan- makine ilişkisi bağlamında yeniden okumaya çalışacaktır. Arthur C. Clarke'ın aynı adlı romanından uyarlanan ve senaryosu Clarke ile Kubrick tarafından yazılan film, bilimkurgu türünün başyapıtı olmasının yanı sıra, insanlık ve teknolojinin gelişimi üzerine derin felsefi sorular sorar. Ayrıca sinemada ilk kez yapay zeka HAL 9000 karakter olarak sunulur. Dave Bowman ile HAL 9000 arasındaki diyaloglar ve monologlar, insan ve yapay zekâ arasındaki etkileşimin irdelemesi açısından sinema tarihinin en çarpıcı sahnelerini oluşturur. Bu etkileşim sadece teknolojik bir çatışmayı değil, aynı zamanda etik ve varoluşsal soruları da gündeme getirir. Çalışma, özellikle yapay zekâ HAL 9000 ile astronot Dave Bowman arasındaki diyalog ve monologları merkeze alarak, insan ile yapay zekâ arasındaki bu ilk diyalogların günümüzün en çok tartışılan temel sorular olduğu üzerinde duracaktır. Filmdeki temel sorulardan biri insanlığın kendi türüne değil de yapay zekaya güveniyor olmasıdır. İnsanlık, yapay zeka HAL 9000'e büyük bir güven duymaktadır. Ancak, filmde HAL'in kararları bu güvenin sorgulanmasına yol açar. *2001: A Space Odyssey* filminde HAL 9000 ve Dave Bowman arasındaki diyalogları analiz etmek için **niteliksel film analizi** ile **eleştirel söylem analizi** yöntemleri kullanılacaktır. Niteliksel film analizi ile filmdeki karakterler, diyaloglar ve görsel unsurlar üzerine derinlemesine bir analiz yapılacaktır. Eleştirel söylem analiziyle de HAL 9000 ile Dave Bowman arasındaki diyaloglardaki dilin güç ilişkileri ve insan-makine etkileşimindeki rolünü görünür kılmaya çalışılacaktır. Böylece "2001: A Space Odyssey"nin çağının ötesinde bir öngörü sunarak günümüz yapay zeka tartışmalarına ışık tuttuğu savunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: S. Kubrick, 2001: A Space Odyssey, Hal 9000, Yapay Zeka,

RETHINKING THE HUMAN-ARTIFICIAL INTELLIGENCE RELATIONSHIP THROUGH THE DIALOGUES OF HAL-9000 AND DAVE BOWMAN IN 2001: A SPACE ODYSSEY

Abstract: This article will attempt to reread Stanley Kubrick's 1968 film "2001: A Space Odyssey" in the context of artificial intelligence and the relationship between man and machine, which are rapidly entering every aspect of our lives. Based on Arthur C. Clarke's novel of the same name and scripted by Clarke and Kubrick, the film is not only a masterpiece of the science fiction genre, but also asks deep philosophical questions about humanity and the development of technology. Also, for the first time in cinema, the artificial intelligence HAL 9000 is presented as a character. The dialogues and monologues between Dave Bowman and HAL 9000 constitute the most striking scenes in the history of cinema in terms of examining the interaction between human and artificial intelligence. This interaction raises not only a technological conflict but also ethical and existential questions. Focusing on the dialogues and monologues between the artificial intelligence HAL 9000 and astronaut Dave Bowman, the study will emphasize that these first dialogues between human and artificial intelligence are the most debated fundamental questions of our time. One of the fundamental questions in the movie is that humanity trusts artificial intelligence and not its own species. Humanity has great trust in the artificial intelligence HAL 9000. However, in the movie, HAL's decisions call this trust into question. Qualitative film analysis and critical discourse analysis methods will be used to analyze the dialogues between HAL 9000 and Dave Bowman in 2001: A Space Odyssey. Qualitative film analysis will be used to analyze the characters, dialogues and visual elements in the film.

Key Words: S. Kubrick, 2001: A Space Odyssey, Hal 9000, Artificial Intelligence,

* Doç.Dr, Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Film Tasarımı ve Yönetmenliği, Orcid: 0000-0002-2351-7104, soytok.sabire@gmail.com

Z KUŞAĞI VE GÖRSEL OKURYAZARLIK: INFOGRAFİK DESTEKLİ EĞİTİM

Şeref KOCAMAN* & Şükran ÜNEŞ**

Özet: Bu çalışma, Z Kuşağı'nın okuryazarlık seviyelerinin artırılmasında eğitim kitaplarında infografik kullanımının rolünü incelemektedir. Görsel okuryazarlık, dijital çağda, gençlerin bilgiye hızlı erişimini ve anlamlandırmasını kolaylaştıran önemli bir beceri haline gelmiştir. Z Kuşağı, teknolojinin içinde büyüyen bir nesil olarak, geleneksel yazılı metinlerden çok daha fazlasını anlamada ve öğrenmede görsel içeriklere daha fazla ilgi göstermektedir. Bununla birlikte, yoğun teknoloji ve sosyal medya kullanımı nedeniyle, Z Kuşağı bilgiyi hızla tüketmeye alışkın bir kuşaktır. Bu hızlı tüketim alışkanlığı, bilgiye en kısa sürede, net ve dikkat çekici biçimde ulaşma ihtiyacını da beraberinde getirmiştir. Bu noktada infografikler, karmaşık bilgileri sadeleştirerek, görsel yollarla sunarak ve dikkat çekici tasarımlarla bilgiyi kolayca anlaşılır hale getirerek bu ihtiyaca yanıt vermektedir. Bu bağlamda, eğitim kitaplarında infografik kullanımının, öğrencilerin bilgiyi daha etkili bir şekilde kavrayabilmesi ve akademik başarılarını artırabilmesi için önemli bir araç olduğu vurgulanmaktadır. Araştırmanın amacı, infografiklerin eğitim materyallerine entegrasyonunun Z Kuşağı'nın öğrenme süreçlerini nasıl dönüştürebileceğini ortaya koymaktır. Ayrıca, anket çalışması ile Z Kuşağı öğrencilerinin infografiklere ne kadar aşina oldukları ve bu tür görsel desteklerin öğrenme üzerindeki etkileri analiz edilecektir. Sonuçlar, infografiklerin eğitimde kullanımının, öğrencilerin metin okuma becerilerinden ziyade görsel bilgiyi işleme ve anlamlandırma kapasitelerini güçlendirdiğini göstermektedir. Bu da Z Kuşağı'nın daha verimli ve kalıcı bir öğrenme süreci geçirmesini sağlamaktadır. Bulgular, eğitim kitaplarında infografiklerin daha fazla yer almasının, öğrencilerin okuryazarlığını artırmada önemli bir katkı sağlayacağına işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Z Kuşağı, İnfografik, Görsel Okuryazarlık, Dijital Öğrenme

GENERATION Z AND VISUAL LITERACY: INFOGRAPHIC-SUPPORTED EDUCATION

Abstract: This study explores the role of infographic use in educational books in enhancing the literacy levels of Generation Z. Visual literacy has become a crucial skill in the digital age, facilitating quick access to and understanding of information for young individuals. Generation Z, having grown up immersed in technology and intensive social media use, tends to consume everything rapidly including information. As a result, they seek the fastest and most efficient ways to access and process content. In this context, infographics emerge as powerful tools that offer quick comprehension by presenting data in a visually engaging manner. The aim of the research is to reveal how the integration of infographics into educational materials can transform the learning processes of Generation Z. Additionally, through a survey study, the familiarity of Generation Z students with infographics and the impact of such visual aids on their learning will be analyzed. The findings indicate that the use of infographics in education strengthens students' ability to process and interpret visual information rather than relying solely on reading traditional texts. This leads to a more efficient and lasting learning experience for Generation Z. These results highlight that incorporating more infographics into educational books can significantly contribute to improving students' literacy skills.

Key Words: Generation Z, Infographics, Visual Literacy, Digital Learning

* Doktor Öğretim Üyesi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Grafik Tasarımı Bölümü, Grafik Tasarım, 0000-0001-7069-0527, serefkocaman@nku.edu.tr (Assistant Professor, Tekirdağ Namık Kemal University, Faculty of Fine Arts, Design and Architecture, Department of Graphic Design, 0000-0001-7069-0527, serefkocaman@nku.edu.tr)

** Öğretim Görevlisi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Saray Meslek Yüksekokulu, Tasarım Bölümü, Grafik Tasarım, 0000-0003-3184-4700, sunes@nku.edu.tr (Lecturer, Tekirdağ Namık Kemal University, Saray Vocational School, Department of Design, Graphic Design, 0000-0003-3184-4700, sunes@nku.edu.tr)

MANYETİK ALAN METODUYLA CEBRAİL ÖTGÜN SANATINI OKUMAK

Tuncay Murat ATAL*

Özet: Başarılı roman bir kez okuyup geçilmez ya da iyi bir film sadece bir kere izlenmez. Resim, sanatçısı tarafından yapıldığı ve atölyeden çıkıp sergilenmeye başladığı andan itibaren her bir bakış tarafından binlerce kere, tekrar ve tekrar yeniden yapılmaktadır. Okurluğumuz ya da izleyiciliğimizde, duyularımızla sanat ürününü algılamak istediğimiz her deneyimde aslında insan olduğumuz için kaçırdığımız ve sırf kaçırdığımız için bizleri daha insan yapan bilgiler mevcuttur. Düşünür Beliz Güçbilmez teorisini oluşturduğu Manyetik Alan Metodu ile tasarımı, görmenin verdiği zevki tatmayı yani olay dizisinden fazlasını görmeyi öğretmektedir. Hiçbir kurmacanın “Sonra ne olmuş?” hikayesinden ibaret olmadığı üzere olayların nasıl geliştiğini ayrıntılarıyla anlatan bir gazete haberini edebiyata dahil etmiyorsak, çok özdeş bir biçimde ne tuval resimlerinin renk paletlerine istinaden ev dekorasyon malzemesi seçiyoruz ne de oturma takımlarımızın renklerine göre hayatımıza resim seçmekteyiz. Güçbilmez kurmacaların zaten unutulup gidecek hikayesinden fazla ne içerdiğinin anlamaya çalışıldığı fikir geliştirme sürecinde, olay örgüleriyle ya da karakterlerle ilgilenmenin ötesine geçmektedir. Yazarın zihninde ne olduğunu anlamaya çalışmaktadır. Böylece elimize aldığımız her romanı, izlediğimiz her filmi üretmek istediklerimizle ilgili daimî bir hocamız haline getirmektedir. Kurmacaların yaratılış süreçlerini takip edebilmeyi öğretmektedir. Manyetik Alan Metodu ile yapılan ve metotla bakılan her sanat üretiminin gurme izleyiciliğe vardığı bir noktada, Cebrail Ötgün sanatını okumaya girişilecektir. Bu bildirinin özelinde Manyetik Alan Metodu bir yöntemdir. Cebrail Ötgün sanatının ekolojik sanatla kurduğu çekirdekleri ve metaforları üzerinden fikir üretmek amaçlanmaktadır. Cebrail Ötgün sanatının Manyetik Alan Metoduyla okunması daha önce gerçekleştirilmemiştir. Sonuç olarak Cebrail Ötgün sanatının ekolojik sanat bağlamındaki izleri açığa çıkartılacak yanı sıra Manyetik Alan Metoduyla resme bakmanın teorisi tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Manyetik alan metodu, Cebrail Ötgün sanatı, Plastik sanatlar, Ekolojik sanat, Sanat eleştirisi, Güncel sanat, Gurme izleyicilik.

READING THE ART OF CEBRAİL OTGÜN WITH MAGNETIC FIELD METHOD

76

Abstract: A successful novel is not read only once or a good film is not watched only once. From the moment a painting is made by its artist and left the studio to be exhibited, it is remade thousands of times, again and again, by each gaze. In our reading or watching, in every experience we want to perceive the art product with our senses, there is actually information that we miss because we are human and that makes us more human just because we miss it. Thinker Beliz Güçbilmez theorises the Magnetic Field Method, which teaches us to taste the pleasure of seeing, that is, to see more than the sequence of events. As no fiction consists of ‘What happened next?’ story, if we do not include a newspaper report detailing how events unfolded in literature, we neither choose home decoration materials based on the colour palettes of canvas paintings, nor do we choose pictures for our lives according to the colours of our living sets. Güçbilmez goes beyond being interested in plots or characters in the process of developing an idea in which one tries to understand what the fictions contain more than the story that will be forgotten anyway. He tries to understand what is in the author's mind. Thus, every novel we pick up and every film we watch becomes a permanent teacher about what we want to produce. It teaches us to follow the creation processes of fictions. At a point where every art production made with the Magnetic Field Method and viewed with the method reaches gourmet spectatorship, Cebrail Ötgün will attempt to read his art. In the specific context of this paper, the Magnetic Field Method is a method. It is aimed to produce ideas through the nuclei and metaphors of Cebrail Ötgün's art with ecological art. The reading of Cebrail Ötgün's art with the Magnetic Field Method has not been carried out before. As a result, the traces of Cebrail Ötgün's art in the context of ecological art will be revealed, as well as the theory of looking at the painting with the Magnetic Field Method will be discussed.

Key Words: Magnetic field method, Cebrail Ötgün art, Plastic arts, Ecological art, Art criticism, Contemporary art, Gourmet audience.

* Araş. Gör. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Resim Bölümü, Plastik Sanatlar, ORCID, tmatal@nku.edu.tr (, Tekirdağ Namık Kemal University, Unit Painting Department, Field, ORCID, e-mail address).

ERNST LUDWIG KIRCHNER'İN RESİM ÜSLUBU

Zeynep SERDAR* & Bünyamin ÖZGÜLTEKİN**

Özet: Bu bildiride, Ernst Ludwig Kirchner'in sanatındaki dışavurumcu etkilerin ve bireysel, ruhsal çatışmaların nasıl birer görsel dile dönüştüğü incelenmiştir. Kirchner, hem bir ressam olarak hem de bir düşünür olarak, dönemin toplumsal ve psikolojik huzursuzluklarını sanatına yansıtarak, sanat dünyasında kalıcı bir iz bırakmıştır. Sanatçının üslubundaki yenilikçi öğeler, renklerin kullanımı, figür çalışmaları ve dışavurumculuğun sanata getirdiği estetik yansımalar, özellikle de *Die Brücke grubu* bağlamında ele alınmıştır. Bildirinin amacı, Kirchner'in sanatını dışavurumcu bağlamda inceleyerek sanatçının resimsel dili ile yaşadığı çağın sorunları arasındaki görsel anlatımı ortaya koymaktır. Birinci Dünya Savaşı'nın ardından yaşanan toplumsal psikolojik travmalar, onun eserlerinin dönüştüğü yeni bir yönün başlangıcını işaret etmiştir. Dönemin bunalımlarını hissederek resim sanatında gösteriyor olması, onun üslubunu belirli kurallara bağlı kalmaktansa sıradışı yenilikçi yapıya yöneltmiştir. Bu çalışmanı yöntemi, sanat analizleri yöntemi temel alınarak araştırılmıştır. Kirchner'in yaşadığı dönemlere göre eserler seçilerek, görsel analiz ve içerik çözümlemesi teknikleriyle değerlendirilmiştir. Eserlerinde yer alan figürlerdeki renk anlayışı, ruhsal durumu yansıtarak fırça darbeleriyle de destekleyerek Dışavurumcu anlayış ile ilişkili olarak ele alınmıştır. Ayrıca sanatçının dönemsel değişim gösterdiği eser görselleri bütünsel bir bakış geliştirmek amacıyla incelenmiştir. Sonuç olarak Ernst Ludwig Kirchner'in sanatı, bireysel acıları, toplumsal çalkantıları ve yaşadığı dönemin, ruhunu şekillendiren bir görsel dil oluşturmuştur. Figürlerin bozulmuş biçimleri, renklerin çarpıcı kullanımı ve tuvaldeki fırça darbeleri, sanatçının içsel gerilimini ve çağının dramını dışavurduğu araçlardır. Kirchner'in eserleri sade bir estetik anlayış değil, ruh halinin dışavurumu ve toplumsal eleştirinin bir biçimi olarak değerlendirilebilir. Dışavurumculuğun temel özelliği olan ruhsal durum yansımaları, biçim bozulmaları, renk ile yaşam içindeki zıtlıkları, onun sanatında gözlemlenmektedir. Bu yönüyle sanatçının eserleri, modern sanat anlayışında önemli bir yere sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Dışavurumculuk, Soyutlama, Soyut Resim, Kirchner, Die Brücke Grubu.

ERNST LUDWIG KIRCHNER'S PAINTING STYLE

Abstract: This paper examines how expressionist influences and individual, psychological conflicts in Ernst Ludwig Kirchner's art transform into visual language. Kirchner, both as a painter and as a thinker, left a lasting mark in the art world by reflecting the social and psychological unrest of the period in his art. The innovative elements in the artist's style, the use of colors, figure studies and the aesthetic reflections brought to art by expressionism, especially in the context of the Die Brücke group, are discussed. The aim of the paper is to analyze Kirchner's art in an expressionist context and to reveal the visual expression between the artist's pictorial language and the problems of the age he lived in. The social psychological traumas following the First World War marked the beginning of a new direction in which his works transformed. The fact that he felt the crises of the period and showed them in the art of painting led his style to an extraordinary innovative structure rather than adhering to certain rules. The method of this study is based on the method of art analysis. The works were selected according to the periods Kirchner lived in and evaluated with visual analysis and content analysis techniques. The understanding of color in the figures in his works was handled in relation to the Expressionist understanding by reflecting the mental state and supporting it with brush strokes. In addition, the visuals of the works in which the artist shows periodic changes have been analyzed in order to develop a holistic view. As a result, Ernst Ludwig Kirchner's art has created a visual language that shapes individual pain, social turmoil and the spirit of the period he lived in. The distorted forms of the figures, the striking use of colors and the brush strokes on the canvas are the means by which the artist expresses his inner tension and the drama of his age. Kirchner's works can be considered not as a simple aesthetic understanding, but as an expression of mood and a form of social criticism. Mental state reflections, distortions of form, contrasts between color and life, which are the main characteristics of expressionism, are observed in his art. In this respect, the artist's works have an important place in the understanding of modern art.

Key Words: Expressionism, Abstraction, Abstract Painting, Kirchner, Die Brücke Group.

* Görsel Sanatlar Öğretmeni, Yahya Kemal Beyatlı Güzel Sanatlar Lisesi, Görsel Sanatlar Bölümü, ORCID: 0009-0007-8695-2334, eskiz_74@hotmail.com (Visual Arts Teacher, Yahya Kemal Beyatlı Fine Arts High School, Visual Arts Department, ORCID: 0009-0007-8695-2334, eskiz_74@hotmail.com)

** Profesör Doktor, Topkapı Üniversitesi, ORCID: 0000-0003-2625-7683, bunyaminozgultekin@topkapi.edu.tr.

SAĞLIK BİLİMLERİ SEMPOZYUMU
BİLDİRİ ÖZETLERİ
HEALTH SCIENCES SYMPOSIUM
PRESENTATION ABSTRACTS

ŞİDDETİN ORTAK YAPISI: İNSANLARA VE HAYVANLARA YÖNELİK ŞİDDETİN PATOFİZYOLOJİSİ

Sevda İNAN*

Özet: Hayvanlara ve insanlara yönelik şiddet arasındaki ilişki, bu iki tür şiddetin ortak özelliklere sahip olduğunu ve birbirini tetikleyebileceğini göstermektedir. Hayvanlara yönelik zulüm, bireylerin gelecekteki şiddet eğilimlerinin ve antisosyal davranışlarının bir göstergesi olabilir. Çocuklar ve yetişkinler için hayvana yönelik şiddet, aile içi şiddet, çocuk istismarı, davranış bozuklukları ve akran zorbalığı gibi psikososyal sorunlarla bağlantılıdır. Şiddetin patofizyolojisinde bilişsel empati eksikliği önemli bir rol oynamaktadır. Hayvan zulmü, insan şiddetiyle bağlantılıdır ve bu ilişkiyi açıklamak için iki temel yaklaşım mevcuttur. İlk yaklaşıma göre, hayvanlara zarar veren bireylerin zamanla insanlara yönelik şiddet sergileyebileceğini savunurken, ikinci yaklaşım, hayvan zulmünün bir antisosyal davranış bozukluğu olduğunu ve bu bireylerin herhangi bir zamanda diğer şiddet türlerine eğilim gösterebileceğini öne sürmektedir. Bu yaklaşımlara örnek olarak; kadınlara yönelik şiddet uygulayan bireylerin, psikolojik kontrol sağlamak amacıyla evcil hayvanlara zulmetmeleri de dikkati çekici bir bulgu olarak verilebilir. Adli veteriner olgularının makroskobik değerlendirilmesi, hayvan zulmünün ileriki süreçte meydana gelebilecek bireye yönelik şiddet olaylarının tespit edilmesinde, anlaşılmasında önemli bir role sahiptir. Çocukluk döneminde ev içi şiddete maruz kalan ya da buna tanıklık eden bireylerde empati eksiklikleri ve davranış bozuklukları gözlemlenmektedir. Bu bireylerde, beyin sapı, serebral korteks ve limbik sistemde nörobiyolojik bozulmalar meydana gelmektedir. Şiddet ve travmanın nöropatolojisi, beynin yapısal ve fonksiyonel değişiklikler geçirdiğini ve özellikle hipokampus ve prefrontal korteks bölgesinde bozulmalar olduğunu ortaya koymaktadır. Beynin bu patolojik değişiklikleri, dürtüsel davranışları ve empati eksikliklerini tetikleyebilir. Ayrıca, şiddet ve travma sonrası nörotransmitter düzeylerinde (serotonin, norepinefrin, GABA, glutamat, asetilkolin) değişiklikler gözlemlenmektedir. Bu biyolojik değişiklikler, agresif davranışların artmasına ve psikopatolojik sorunların ortaya çıkmasına yol açabilir. Sonuç olarak, şiddetin patofizyolojisi, beynin yapısal ve işlevsel değişiklikleri, nörotransmitter dengesizlikleri, hormonal değişiklikler ve psikolojik faktörlerin etkileşimiyle şekillenir.

Anahtar Kelimeler: Empati, Hayvana Şiddet, Nörotransmitter Değişiklikler, Patofizyoloji.

COMMON STRUCTURE OF VIOLENCE: THE PATHOPHYSIOLOGY OF VIOLENCE TOWARDS HUMANS AND ANIMALS

Abstract: The relationship between violence towards animals and humans indicates that these two forms of violence share common characteristics and may mutually reinforce each other. Animal cruelty can be an indicator of future violent tendencies and antisocial behavior in individuals. Violence against animals, whether committed by children or adults, is associated with psychosocial issues such as domestic violence, child abuse, behavioral disorders, and peer bullying. A lack of cognitive empathy plays a significant role in the pathophysiology of violence. Animal cruelty is linked to human-directed violence, and there are two main approaches to explain this relationship. The first approach suggests that individuals who harm animals may eventually exhibit violence towards humans. The second approach views animal cruelty as a symptom of an antisocial behavioral disorder, indicating that such individuals may be prone to various forms of violence at any time. A striking example supporting these approaches is that individuals who perpetrate violence against women may also abuse pets as a means of psychological control. Macroscopic examination of forensic veterinary cases plays an important role in detecting and understanding future incidents of interpersonal violence stemming from animal abuse. In individuals who have been exposed to or have witnessed domestic violence during childhood, deficits in empathy and behavioral disorders are often observed. These individuals may exhibit neurobiological impairments in the brainstem, cerebral cortex, and limbic system. The neuropathology of violence and trauma reveals that the brain undergoes structural and functional changes, particularly in the hippocampus and prefrontal cortex. These pathological changes in the brain may trigger impulsive behaviors and empathy deficits. Furthermore, post-traumatic and violence-related changes in

* Dr. Öğr. Üyesi, Veteriner Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, Tekirdağ, Türkiye (Orcid ID: 0000-0001-8138-5851), sevdainan@nku.edu.tr. Assistant of Professor Dr., Faculty of Veterinary Medicine, Department of Pathology, Tekirdağ/Turkey, (Orcid ID: 0000-0001-8138-5851), sevdainan@nku.edu.tr

neurotransmitter levels (such as serotonin, norepinephrine, GABA, glutamate, and acetylcholine) have been observed. These biological alterations may lead to increased aggressive behaviors and the emergence of psychopathological issues. In conclusion, the pathophysiology of violence is shaped by the interaction of structural and functional brain changes, neurotransmitter imbalances, hormonal alterations, and psychological factors.

Key Words: Animal Violence, Empathy, Neurotransmitter Alterations, Pathophysiology.

SOLO SERGİLER

SOLO EXHIBITIONS

BÜNYAMİN ÖZGÜLTEKİN'İN SANATI ÜZERİNE

Bünyamin ÖZGÜLTEKİN*

Prof. Heinz NICKEL

Radikal bir analizle ilişkilerin karşılıklı tesirlerini yakalayan Bünyamin ÖZGÜLTEKİN, sanat medyumları aracılığıyla, sadece mortolojik olmayan gerçekleri yansıtan, kendine özgü, patetik olmayan, ironik ve sanat değerleri çok yüksek olan yapıtlarını sergiliyor.

Prof.Dr. İsmail TUNALI

Yeniye arayan ve deneyen bir Sanatçı

Bünyamin ÖZGÜLTEKİN'in sanatı bugün Türkiye'de uygulanan en çağdaş ve en aktüel sanat anlayışlarından birini ifade etmektedir. Çünkü; çağdaş ve aktüel sanat istemi, sanatı belli sanat disiplinleri içinde uygulamayı değil de, sanat disiplinlerarası duvarları ortadan kaldırarak asıl sanata, özsel sanata varmayı amaçlamaktadır. İşte Bünyamin'in yapıtları böyle bir universal sanat isteminin ürünleri olarak ortaya çıkmaktadır. Şöyle ki; bu yapıtlar konvansiyonel anlamda bir resim, bir heykel, bir grafik değildir. Onlar bütün bu disiplinlerin dışında güçlü bir tinsel aktivitenin ve kreatif bir imajinasyonun sanatsal ürünleridir. Bu anlamda bir sanattır (Art). Bu açıdan baktığımız zaman bugün öncü olarak karşılaştığımız sanat anlayışları içinde Bünyamin'in sanat anlayışı bu niteliklere katılan çağdaş teknolojik konsepsiyonu ile kendine özgü bir yere sahiptir.

Prof. Mustafa ASLIER

Bünyamin, resim sanatının ögesel olanaklarını üç ve dört boyutlu mekanda da deniyor. Öğelerin ikinci ve üçüncü boyuttan dördüncü boyuta taşarak değişkenlik gibi yeni bir anlatım gücüne ulaşmalarını sağlıyor. Ve bu çok boyutluluk diyalogunu özgün bir birleşmeye ulaştırıyor. Böylece deneyci çalışmaları sadece deneme olarak kalmıyor. Denemelerinin izleri olarak ortaya çıkan yapıtları, Bünyamin'in sanatının özgün bir dizisini oluşturuyorlar. Bünyamin'in bu sürekli yeniye arayan çalışma şekli zengin ve sağlam bir bilgi temeline dayanıyor. Çağdaş sanat kuramlarını, öğelerin gücünü arttıran yeni malzeme ve teknikleri biliyor. Kassel, Brann, Schweig akademilerinde gördüğü öğrenimini, öğretim görevlisi olarak çalışırken BEUYS gibi sanatçılarla kurduğu ilişkileri çok iyi değerlendirmiş bu sağlam bilgi temeline dayandığı için onun denemeleri boşlukta kalmıyor. Bünyamin'in Türk sanatına yenilik katan bu sağlam ve bilinçli arayışlarını ve yapıtlarında yakaladığı özgün dilini geliştirerek sürdüreceğine inanıyorum.

Doç. Dr. Ayla ERSOY

SANAT ÇEVRESİ: BÜNYAMİN ÖZGÜLTEKİN'İN IŞIK-RENK VE ENERJİ İLE ÜRETTİĞİ SANAT OBJELERİ

Bünyamin ÖZGÜLTEKİN'in sanatını anlamak ve değerlendirmek Türk sanat severleri için biraz güç. Çünkü bunlar Türkiye'de uygulanan yaygın tuval resmi değil. Pek çok izleyicinin galeriye girdikten sonra sergi nerede diyerek sanatın sınırlarını aşıp daha evrensel boyutlara ulaşan çağdaş bir yaklaşımın ürünleri. Bu yapıtlar alışılmış resim, grafik ve heykel anlayışının ötesinde. Doğadan esinlenerek yaratılmış duygusal doğa yanılsamaları değil. Algılama gücünün etkisiyle çizgisel olarak şekillendirilmiş nesneler değil. Bir figür veya form gösteren heykel de denemez bu çalışmalara. Öyleyse nedir ÖZGÜLTEKİN'in yaptıkları?

Türk sanatına yeni bir boyut katan bilinçli araştırmacı düşüncenin, çağın teknolojik gelişimi ile yüzleşmesi, bir senteze ulaşması. Sanatçı teknikle sanatı birleştiriyor ve kinetik sanat örnekleri veriyor bize. Bilimin ve tekniğin verilerine malzeme, uygulama olarak kendi sanatsal amacı için kullanıyor. Bu veriler ÖZGÜLTEKİN'in yapıtlarında bilinen

* Profesör Doktor, Topkapı Üniversitesi, ORCID: 0000-0003-2625-7683, bunyaminozgultekin@topkapi.edu.tr

fonksiyonlarından arındırılıp aşırılarak yeni görevlerle yükleniyor. Sanatçının bakış ve düşüncü açısından sanat yönelik yenilik katan özgün sanat objelerine dönüşüyor.

ÖZGÜLTEKİN'in yeni arayışlar ve deneyler şeklinde gelişen bu sanatsal çizgiye nasıl geldiğine bakıyoruz. Birey olarak yaratıcı, sanat kuramlarını çok iyi özümsemiş, uzun yıllar yurt dışında sanat eğitimciliği yapmış. Joseph BEUYS gibi dönemin yetiştirdiği ünlü sanatçılarla beraber çalışmış. Bütün birikimlerin yanı sıra 20. Yüzyılın bilim ve teknoloji ile de yakından ilgileniyor. Kullandığı malzemelerin yapısını ve hangi tekniklerin bu malzemeye uyduğunu çok iyi biliyor. Sanatçı yapıtlarında genellikle plegsiglas ve immetariel malzeme ışığı kullanılıyor. Yaşam ışık gücü ile anlam kazanıyor onun yapıtlarında. Işığın renkler üzerindeki transformasyonu yeni oluşumlar ortaya koyuyor. Işık besinini dışarıdan almakla birlikte kaynak olarak her zaman yapıtlarında varlığını koruyor.

Sergide yer alan 30 yapıtın her birinin düşünsel alt yapısı bir diğerinden farklı. Çağın strüktüalizm sanat felsefesine uygun simgesel bir anlatım hakim. Özünü yaşam ve doğa gerçeklerinden alan düşünsel yapı malzemenin sağladığı olanaklar içinde işaret eden ve edilen simgelere dönüşüyor.

Galerinin ortasına yerleştirilen üç ayrı installation yaşamın üç gerçeğini vurguluyor. Özgürlük, umut, başarı. Mavi ışıkla simgelenen umut kafesinin içine kırmızı ışıklı özgürlük hapsedilmiş.

“Hürriyet Polü” istallation'da siyah oda içindeki mavi parmaklıklar bir yerde aralanmış özgürlüğe açılan bir çıkış kapısı gibi yaratıcılık özgürlüğe bağlı mesajını veriyor.

“Fibannaci merdiveni” installation'da antik sonrası matematiğin kurucusu Leonardo Fibannaci'nin sayısal sistemi örnek alınarak alttan yukarı doğru katlanarak yükselen basamak aralıkları başarının gittikçe zorlaştığını işaret ediyor. Üç ayrı renkte merdiven üç ayrı grup insanı vurguluyor. Ortadaki yeşil merdiven yaşamda kimseye dayanma gereği duymadan yükselenlere, mavi ve kırmızı merdivenler bir noktadan sonra başkalarına dayanmak zorunda olanları simgeliyor.

Beyaz üzerine siyah saç kılı siyah üzerine beyaz saç kılı ile yazılmış “Demokrasi” yazıları “Kıldan ince Kılıçtan keskin” atasözüne gönderme yaparak; Demokrasinin ne denli ince bir iş olduğunu, çok sesliliğini simgeliyor. Bu iki pano birbirini bütünleyerek varlık kazanıyor. Aynı bütünleyici yaklaşımı kırmızı kadın, mavi erkek figürlü panolarda da gözlemliyoruz. Sıcak soğuk renklerle düzenlenmiş figürler mekan içinde birbiri içine yansıyor bütünleşiyor, yaşamda kadınla erkeğin birbirinin bütünleyişi gibi. “Pozitif-Negatif” adını verdiği düzenleme turuncu renkte plegsiglas ve su ile biçimlendirilmiş. Düz işlenmemiş diktörtgen şeklinde dikey duran kısım kadını, altta orta kısmı üçgen şeklinde su ile şekillendirilmiş yere yatırılmış kısım erkeği simgeliyor. Tüm inançlara aykırı olarak bu kez erkek kadından yaratılmış. Kadın erkek ilişkisi, kadının kullanılışı, ezilmişliği işaret ediyor.

Işığın kırılma ve yansıma noktalarını verilen ışık miktarı ile değiştirilip, çoğaltarak kimi zaman düzenli kimi zamanda karmaşık yansımalar yaratarak düzenlediği çalışmalarda üç temel renk kullanılıyor.

“Işık çemberi” adını verdiği ortası renkli siyah yuvarlak obje de sentaks, devinim ve dönüşüm saatin yelkovanı yönünde gerçek zaman birimi içinde oluşuyor. Görsel olanla mantıksal olan iki ayrı planda işlenerek renk değişimleri bize bilgi veriyor. Görsel olanın yanıltıcı olduğunu mantıksal olanın doğruluğu simgeleniyor. Fişler ve uzatma kablosu ile yaratılmış çalışmalarda beyaz diş fiş, siyah erkek fiş ile birbirini tamamlıyor ortada bağımsız duran fiş ile uyumsuzluk ve sapkınlık simgeleniyor. Ulaşılamayan yerlerde uzatma kablosu kullanılması, bilgi ve herhangi bir şeyin bir yerden diğerine aktarılmasına işaret ediyor.

“Cravition” adlı çalışmada yaşama çabası yer çekimi merkezinden kaçan birçok küle simgeleniyor.

Madde- ışık- enerji bileşkesiyle oluşan bu özgün yapıtlar uzun düşünsel çaba, el becerisi ve teknik bilgi ile ortaya çıkıyor. İzleyeni de pasif izleyici durumundan ister istemez uzaklaştırarak bu sanat objeleri karşısında daha aktif düşünmeye yönlendiriyor. Salt simgesi ip uçlarıyla vermeye çalıştığı mesajları yakalamaya çalıştırarak uğraştırıyor. Yaratmak zor olanı, ya anlamak?...

ON THE ART OF BUNYAMIN OZGULTEKIN

Prof. Heinz NICKEL

Bunyamin OZGULTEKIN, who captures the mutual effects of relationships with a radical analysis, exhibits his works that reflect non-mortological realities, are unique, non-pathetic, ironic and have very high artistic values through art mediums.

Prof. Dr. İsmail TUNALI

An Artist Who Seeks and Experiments with the New

Bunyamin OZGULTEKIN's art represents one of the most contemporary and current art approaches applied in Turkey today. Because; the contemporary and current art desire does not aim to apply art within certain art disciplines, but to reach the real art, the essential art, by eliminating the interdisciplinary walls of art. Here, Bünyamin's works emerge as the products of such a universal art desire. Namely; these works are not a painting, a sculpture, a graphic in the conventional sense. They are artistic products of a strong spiritual activity and creative imagination outside of all these disciplines. In this sense, it is an art (Art). When we look at it from this perspective, Bünyamin's understanding of art has a unique place among the pioneering understandings of art we encounter today with its contemporary technological concept that adds to these qualities.

Prof. Mustafa ASLIER

Bünyamin also tries the elemental possibilities of painting in three and four-dimensional space. He allows the elements to reach a new power of expression such as variability by moving from the second and third dimensions to the fourth dimension. And he brings this multidimensional dialogue to an original unification. Thus, his experimental works do not remain only as experiments. The works that emerge as the traces of his experiments constitute an original series of Bünyamin's art. Bünyamin's way of working, which constantly seeks the new, is based on a rich and solid knowledge base. He knows contemporary art theories, new materials and techniques that increase the power of the elements. Since he has a solid foundation of knowledge based on his education at the Kassel, Brann, Schweig academies and the relationships he established with artists such as BEUYS while working as a lecturer, his experiments do not remain in a vacuum. I believe that Bünyamin will continue to develop these solid and conscious searches that bring innovation to Turkish art and the original language he captures in his works.

Assoc. Prof. Dr. Ayla ERSOY

ART ENVIRONMENT: ART OBJECTS PRODUCED BY BUNYAMIN OZGULTEKIN WITH LIGHT, COLOR AND ENERGY

Understanding and evaluating Bünyamin OZGULTEKIN's art is a bit difficult for Turkish art lovers. Because these are not the common canvas paintings practiced in Turkey. They are the products of a contemporary approach that many viewers go beyond the boundaries of art and reach more universal dimensions by asking where the exhibition is after entering the gallery. These works are beyond the usual understanding of painting, graphics and sculpture. They are not emotional illusions of nature created by being inspired by nature. They are not linearly shaped objects under the influence of perception. These works cannot be called sculptures that show a figure or form. So what is OZGULTEKIN's work?

The conscious investigative thought that added a new dimension to Turkish art, confronting the technological developments of the age, reaching a synthesis. The artist combines technique with art and gives us examples of kinetic art. He uses the data of science and technique as material and application for his own artistic purpose. These data are purified from their known functions in ÖZGÜLTEKİN's works and loaded with new tasks. They are transformed into original art objects that add innovation to art from the artist's perspective and thought.

We look at how OZGULTEKIN came to this artistic line that developed in the form of new searches and experiments. He is creative as an individual, has absorbed art theories

very well, and has worked as an art educator abroad for many years. He worked with famous artists of the period such as Joseph BEUYS. In addition to all his accumulations, he is also closely interested in the science and technology of the 20th century. He knows the structure of the materials he uses and which techniques are suitable for this material very well. The artist generally uses plegsiglas and immetariel material light in his works. Life gains meaning with the power of light in his works. The transformation of light on colors reveals new formations. Although light receives its nutrition from outside, it always maintains its presence in his works as a source.

The intellectual substructure of each of the 30 works in the exhibition is different from the other. A symbolic narrative in accordance with the structuralism art philosophy of the era prevails. The intellectual structure, which takes its essence from the realities of life and nature, turns into symbols that are pointed out and indicated within the possibilities provided by the material.

Three separate installations placed in the middle of the gallery emphasize the three realities of life. Freedom, hope, success. Freedom with red light is imprisoned inside the cage of hope symbolized with blue light.

In the “Hürriyet Polü” installation, the blue bars in the black room are opened somewhere like an exit door opening to freedom, giving the message that creativity is dependent on freedom.

In the “Fibannaci Merdiveni” installation, post-ancient mathematics

AŞKIN İMGE PERDESİ

Gökçe YÜKSEL*

Özet: İnsanın kendisini tanıma ve kendisini dönüştürme süreci sıklıkla yolculuk metaforu ile ilişkilendirilir. Yolculuk, İnsanın kendi içindeki sınırları aştığı, toplumsal normları sorguladığı, kendini özgürleştirdiği bir süreçtir. Kişi kendisini tanımlayan önceki kimliklerinden soyunup, yeni bir kimlik kazanır. Bu, bir çeşit büyümeye işaret eder. Fakat bu yolculuk insanın, kendi gölge yanlarına ışık tutma, kendisi ile yüzleşme sürecidir aynı zamanda. Bu nedenle keyifli bir yolculuk olmanın aksine, insanın varsaydığı şey olmadığını anladığı, sarsıcı, zorlu bir farkındalık sürecidir. Sanatçılar için, sanat yolculuğu da bir özgürleşme, kendini bulma sanatla dönüşme yolculuğudur. Bu nedenle bu yolculuk sanatta çok daha derin metaforlar ile ifade bulur. Yolculuğun başladığı bu yer mağara, çöl, cehennem, kuyu, labirent gibi imgelerle anlatılır. Bu imgelerle bezenmiş hikâyeler, anlatılar ve mitler, insan doğasını kavramamız için bir ışık yakarlar. Bu sergi çalışmasında karanlıkta yolumuzu bulmamızı sağlayan tüm bu imgeler, bir aşk yolculuğu teması içerisinde bir araya gelir. İnsanın kendi içinde yapılandırmak istediği adil, dürüst, menfaatsiz ve insani yapının imgesi bu çalışmada 'Aşk' imgesiyle, insanın kendi doğasına karşı körlüğü, 'perde' imgesiyle, değişime ve gelişime doğru bu kuvvetli ilerleyiş ise 'aşk yolculuğu' ile anlatılır. Böylece imgelerin peşinde 'insan' kavranılmaya çalışılır. Bu nedenle, bilincin bilinçaltıyla buluştuğu yerde, kullanılan yüzeyler ve teknikler de özellikle seçilmiştir. Resimlerde özellikle kullanılan, siyah ve beyaz renklerle birbirine tezat olan iki ayrı duruma, iki karşıt ilkeye gönderme yapılır. Siyah ve Beyaz gibi, ışık ve gölge de resimlere eşlik eder. Böylece insanın kendi doğasındaki içsel çatışmaları, ikilemleri, bilinç ve bilinçaltı yani aydınlık ve karanlık arasında kalan insanın ikircikli yapısı yansıtılır. Resimlerde, aşkın iki zıt parçayı birleştirmesi gibi, siyah ve beyaz, ışık ve gölge bütünlüğü ile de aşk anlatılır. Çalışmalarda resimler, ışığın ve gölgenin geçirgenliğini sağlamak amacıyla cam yüzeyler üzerine basılmıştır. Böylece resimlere önden yansıtılan ışığın da çalışmalara eşlik etmesiyle beraber, resimlerin yüzeyindeki gölgeler de resmin tamamlayıcı bir unsuruna dönüşür. Camın kırılkan ve geçirgen yapısı ile insanın güçsüz, kırılkan ve çıplak doğasına dikkat çekilir. Bu yüzden bu çalışmalarda camın şeffaflığında yaşamın kendisi yansıtılmaya çalışılır. Çalışmalarda daha mütevazı boyutlar tercih edilir. Perde, nesnel bir yüzey olarak da kullanılır. Böylece mütevazı küçük çalışmalara tezatlık oluşturan bu büyük perde, bir mercek gibi davranır, güçsüzlüğün içindeki gücü, korkunun içindeki aşkı ve küçücükluğun içindeki büyüklüğü yansıtır.

Anahtar Kelimeler: Aşk, Yolculuk, Resim, Sanat, Birleşme, Ayrılık.

THE CURTAIN OF LOVE'S IMAGE

Abstract: The process of knowing oneself and transforming oneself is often associated with the metaphor of a journey. A journey is a process in which a person overcomes the boundaries within themselves, questions social norms, and liberates themselves. A person sheds their previous identities that define them and gains a new identity. This indicates a kind of growth. However, this journey is also a process in which a person sheds light on their own shadow sides and confronts themselves. Therefore, contrary to being a pleasant journey, it is a shocking and difficult process of awareness in which a person realizes that they are not what they assume. For artists, the journey of art is also a journey of liberation, self-discovery, and transformation through art. Therefore, this journey finds expression in much deeper metaphors in art. This place where the journey begins is described with images such as caves, deserts, hell, wells, and labyrinths. Stories, narratives, and myths adorned with these images shed light on human nature. In this exhibition, all these images that enable us to find our way in the dark come together within the theme of a love journey. The image of the fair, honest, selfless and human structure that man wants to structure within himself is told in this work with the image of 'Love', the blindness of man to his own nature is told with the image of 'curtain', and this strong progress towards change and development is told with the 'journey of love'. Thus, 'man' is tried to be grasped in pursuit of images. Therefore, where consciousness meets the subconscious, the surfaces and techniques used have also been specially selected. In the paintings, reference is made to two separate situations, two opposing principles, with the colours black and white used in particular. Like black and white, light and shadow also accompany the paintings. Thus, the internal conflicts and dilemmas in man's own nature, the ambivalent structure of man caught between consciousness and subconsciousness, that is, light and darkness, are reflected. In

* Dr. Gökçe Yüksel, Hacettepe Üniversitesi, Resim ORCID ID: 0000-0002-6539-4990, gokcekayk@gmail.com.

the paintings, love is told with the unity of black and white, light and shadow, just as love unites two opposite parts. In the works, the paintings are printed on glass surfaces in order to ensure the permeability of light and shadow. Thus, with the light reflected from the front accompanying the works, the shadows on the surface of the paintings also become a complementary element of the painting. The fragile and permeable structure of the glass draws attention to the weak, fragile and naked nature of man. Therefore, in these works, life itself is tried to be reflected in the transparency of the glass. More modest dimensions are preferred in the works. The curtain is also used as an objective surface. Thus, this large curtain, which contrasts with the modest small works, acts like a lens, reflecting the power in weakness, the love in fear and the greatness in smallness.

Key Words: Love, Journey, Painting, Art, Unity, Separation.

YERLE GÖK ARASINDA BİR YERDE

Hayal İNCEDOĞAN*

Özet: Hayal İncedogan'ın 'Yerle Gök Arasında Bir Yerde' isimli sergisi, sanatçının bir süredir düzenli olarak ürettiği polaroid tekniğindeki fotoğraflar ve bir sesli video çalışmadan oluşur. Yaklaşık on yıllık bir zaman dilimi içinde farklı zamanlarda üretilmiş olan fotoğraflardan oluşan seçki, polaroid tekniğinin nostaljisi ile günümüz dünyasının hızını farklı kontrastlıklarla dile getirmeyi amaçlar. Sosyal medya ve yeni teknolojilerin yaşamın her alanında fazlasıyla görünür olduğu bir zamanda bu sergi, sanatçının pratiğinde daha önce görmediğimiz yeni bir dilin kapılarını aralar niteliktedir ve onun multidisipliner yaklaşımının altını bir kez daha çizer. Her biri bir hikâye unsuru taşıyan bu seri, yaklaşık kırk fotoğraftan oluşur ve sanatçının günlük hayatın içinde hissettiklerini dillendirmeye çalışan bir günlük gibi ele alınabilir. Çalışmalarında özellikle edebiyat, müzik ve sinema gibi farklı disiplinlerin izlerini gördüğümüz sanatçı bu seriyi 'sözsüz şiirler' olarak da tarif eder. Rastlantının bilinmez doğası içinde, tıpkı edebi metinlerde gördüğümüz bir tür serbest çağrışım tekniğiyle ele alınmış işler, yan yana gelişlerindeki bağlamlarla izleyiciye yeni bir ifade alanı sunar. Yaşamın içindeki küçük tesadüfler, işaretler, semboller, ışık ve gölge, mevsimlerin geçişi, aşk, zaman ve müzik gibi temaların farklı kodlarla görünür olduğu seri, sanatçının önceki eserleriyle küçük ama bir o kadar derin bağlantılar kurar. Fotoğraflara eşlik eden sesli bir video çalışmanın da yer alacağı sergi çok katmanlı okumalara izin veren ve metinlerarası diyaloglarla yorumlanabilecek özgün hikayeler taşır.

Anahtar Kelimeler: Nostalji, Edebiyat, Polaroid, Fotoğraf, Sesli Video Yerleştirme

AT A PLACE IN BETWEEN EARTH AND SKY

Abstract: The exhibition *Between Earth and Sky: A Place In Between* by Hayal İncedogan comprises a series of Polaroid photographs that the artist has been producing consistently over the years, alongside a sound-based video work. The selected works span approximately a decade and reflect diverse temporalities, using the nostalgic aesthetic of the Polaroid technique to contrast the fast-paced nature of contemporary life. Emerging in a period dominated by social media and pervasive digital technologies, this exhibition introduces a new artistic language not previously observed in İncedogan's practice, while underlining her multidisciplinary approach. Consisting of nearly forty photographs, each work in the series contains narrative elements and may be interpreted as a visual diary that articulates the artist's personal impressions and emotional responses to daily life. İncedogan, whose artistic language often draws on literature, music, and cinema, refers to these works as "wordless poems." Embracing the unpredictability of coincidence, the series evokes the free-association technique of literature, offering new layers of meaning through the contextual relationships established among the images. The recurring themes—such as serendipity, symbols, signs, light and shadow, seasonal transitions, love, time, and music—are encoded through visual contrasts and subtle references. These themes establish nuanced yet profound connections with the artist's earlier works. The exhibition also includes an accompanying sound video installation, which enriches the narrative structure and invites viewers to engage in intertextual interpretations. Through this multi-layered composition, the exhibition presents original stories open to various readings and critical dialogues.

Key Words: Nostalgia, Literature, Polaroid, Photography, Sound Video Installation.

* Araştırma Görevlisi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Orcid Id: <https://orcid.org/0000-0001-8357-2394>, E-mail: hayal.incedogan@gmail.com. Research Assistant, Dokuz Eylul University, Faculty of Fine Arts, Department of Basic Education ORCID: 0000-0001-8357-2394 Email: hayal.incedogan@gmail.com.

BİR YARIMADANIN KAYBOLAN DOĞASI

İpek ŞENEL ÖZAYTEN*

Özet: Bu seri, doğa-kültür ilişkisini ekolojik hafıza, kaybolan peyzajlar ve insan müdahalesi bağlamında sorgulayan görsel bir araştırmadır. İnsan-merkezli doğa algısının çözülmeye başladığı bir çağda, kaybolan ekolojik hafızanın izini sürer. Yarımada, coğrafi bir alan olmanın ötesinde, bir yaşam biçiminin, ekosistemin ve belleğin mekânı olarak ele alınır. Hem coğrafi hem de düşünsel bir alan olarak bu alan, aynı zamanda türler arası ilişkilerin, kaybolmuş yaşam formlarının ve artık tanınmayan ekosistemlerin belleğini taşır. Doğadan toplanan materyaller (bitkiler, kabuklar, balık imgeleri) ile kültürel belgelerin (1964 yılında dergiden Amerikan alışveriş reklam imgeleri) birlikte kullanımı, Latour'un "doğa-kültür ayrımının aşılması" fikrini yansıtır. Bu estetik strateji, hem doğanın arşivlenebilir bir hafıza nesnesi olduğunu ima eder hem de onun artık yalnızca bir arka fon değil, aktif bir özne olduğunu vurgular. Kapitalist üretim biçime işaret eder ve şeffaf yüzeylerle bir araya getirerek melez bir görsel dil kurar. Her parça, hem bireysel hem kolektif hafızaya dair birer kayıt niteliği taşıırken, kaybolmakta olan bir çevrenin sessiz tanıklığını üstlenir. Malzeme seçimi ve kompozisyonlar aracılığıyla doğal olanın kırılganlığına ve yok oluşuna dikkat çekilir. Çalışma, sanat ve ekoloji arasındaki ilişkiyi yeniden düşünmeye ve izleyiciyi bir zamanlar var olan ama artık silinmekte olan bir doğayla yüzleşmeye davet eder. Saydam yüzeyler ve katmanlı kompozisyonlar, doğanın silinme sürecini görsel bir metafora dönüştürür. Şeffaflık, hem görünürlük hem de kırılganlık anlamı taşır; her yüzey, kaybolan bir zamana ve mekâna dair geçirgen bir anlatıdır. Bu yönüyle işler, yalnızca bir doğa yasını değil, aynı zamanda onun temsil biçimlerini de sorgular.

Anahtar Kelimeler: Doğa-Kültür İlişkisi, Ekolojik Hafıza, Kaybolan Peyzajlar, İnsan Müdahalesi, Bitki, Kabuk, Balık.

THE DISAPPEARING NATURE OF A PENINSULA

Abstract: This series is a visual research that questions the nature-culture relationship in the context of ecological memory, lost landscapes and human intervention. In an era where the anthropocentric perception of nature has begun to dissolve, it traces the lost ecological memory. Beyond being a geographical area, the peninsula is considered as a place of a lifestyle, ecosystem and memory. As both a geographical and intellectual area, this area also carries the memory of interspecies relationships, lost life forms and ecosystems that are no longer recognized. The use of materials collected from nature (plants, shells, fish images) together with cultural documents (American shopping advertisement images from a magazine in 1964) reflects Latour's idea of "overcoming the nature-culture divide". This aesthetic strategy both implies that nature is an archivable object of memory and emphasizes that it is no longer just a background but an active subject. It points to the capitalist mode of production and establishes a hybrid visual language by bringing it together with transparent surfaces. Each piece is a record of both individual and collective memory, while also acting as a silent witness to a disappearing environment. The fragility and disappearance of the natural are highlighted through the selection of materials and compositions. The work invites the viewer to rethink the relationship between art and ecology and to confront a nature that once existed but is now being erased. Transparent surfaces and layered compositions transform the process of nature's erasure into a visual metaphor. Transparency carries the meaning of both visibility and fragility; each surface is a permeable narrative about a lost time and space. In this respect, the works question not only a mourning for nature, but also its forms of representation.

Key Words: Nature-Culture Relationship, Ecological Memory, Disappearing Landscapes, Human Intervention, Plant, Shell, Fish.

* Dr.Öğr.Üyesi, Kafkas Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Resim Bölümü, 0000-0003-3091-4180, ipeksenell@gmail.com (Phd Faculty member, Kafkas University, Faculty of Fine Arts, Department of Painting 0000-0003-3091-4180, ipeksenell@gmail.com).

NEFES

Pınar BOZTEPE MUTLU*

Özet: Kentsel mekân, yalnızca taş, asfalt ya da binalarla örülü bir yer değil; zamanın, hafızanın ve sessizce silinen varlık izlerinin katman şeklinde biriktiği canlı bir organizmadır. “Breath” projesi, kentsel mekânı bir zamansal bellek yüzeyi olarak ele alarak, geçmiş ve şimdi arasında olasılıkların iç içe geçtiği bir zemin tasarlıyor. Şimdinin temsiliyle alternatif fotoğraf süreçlerinin birlikteliğiyle, hatırlama ve unutma eylemleri arasında gidip gelen bir sorgulama biçimini öngörüyor. Fiziksel müdahaleye açık yüzeylerle hem imge hem de an ’la kurulan ilişkiyi dönüştürmeyi amaçlarken, görsel bellek ile kalan izler arasında geçiren bir alan yaratıyor. Kimi zaman belirginleşen, kimi zaman silinen, dağılan izler olarak karşımıza çıkıyor ve tıpkı belleğin işleyişi gibi kesintili ve yarım kalmış bir bilinmeyen mekanlara izin veriyor. “Breath” serisi, hem bireysel hem kolektif hafızanın kente yönelik, zamana direnemeyen ama unutulmaya da teslim olamayan bir tanıklığına yönlendirmeyi amaçlıyor. Her iz, her boşluk bilinmeyene davet ederken görünürde başka bir zamandan bugüne sızan bir anıyı tasvir ediyor. Alternatif fotografik baskı yöntemlerinin yüzeyi kullanma, sabitleme ve geleceğe aktarma biçimleri, bu anıların ve kentin sürekli değişen dokusuyla temas ederek hatırlamanın kırılganlığını görünür kılıyor.

BREATH

Abstract: Urban space is not just a place covered with stone, asphalt or buildings; it is a living organism where time, memory and silently erased traces of existence accumulate in layers. The “Breath” project designs a ground where possibilities between the past and the present intertwine by considering urban space as a temporal memory surface. It envisions a form of questioning that oscillates between acts of remembering and forgetting with the togetherness of the representation of the present and alternative photographic processes. While aiming to transform the relationship established with both the image and the moment with surfaces open to physical intervention, it creates a permeable area between visual memory and the remaining traces. It sometimes appears before us as traces that become apparent, sometimes as erased and dispersed, and allows for unknown spaces that are interrupted and incomplete, just like the functioning of memory. The “Breath” series aims to direct both individual and collective memory to a witnessing of the city that cannot resist time but cannot surrender to oblivion either. While each trace, each gap invites the unknown, it depicts a memory that seemingly leaks from another time to the present. The ways in which alternative photographic printing methods use the surface, fix it, and transfer it to the future make the fragility of remembering visible by coming into contact with the ever-changing texture of these memories and the city.

* Dr. Öğr. Üyesi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, ORCID:0000-0002-1760-7218, pinarboztepe@gmail.com.

ALGERNON'A ÇİÇEKLER

Tuncay Murat ATAL*

Özet: Bu serginin çekirdeğini, Daniel Keyes'in *Algernon'a Çiçekler* adlı harikulade romanın içindeki unutmak hareketi oluşturmaktadır. Kurgusunu sergi salonlarına, metaforlarını bakışlara taşımak istedim. Çok düşük bir IQ ile doğan Charlie Gordon, Algernon adındaki laboratuvar faresinde test edilip başarı elde edilmiş ameliyatla normalin üzerinde zeka seviyesine sahip bir insan olur. Kitabın kalbi diye okuduğum kısım: "**Kas 16** – Alice yine kapıya geldi ama ona gitburdan seni görmek istemiyorum dedim. Ağladı ve bende ağladım ama onu içeriye almadım çünkü onun bana gülmesini istemiyorum. Ona artık senden hoşlanmıyorum dedim ve artık akıllı olmakda istemiyorum dedim. Bu doru değil ama. Onu hala seviyorum ve hala akıllı olmak istiyorum ama gitsin diye öyle söylemek zorundaydım. Bayan Mooney bana Alicein kira için ve bana baksın diye biraz daha para getirdini söyledi. Bunu istemiyorum. Bir işe girmeliyim. Lütfen... lütfen... okumayazmayı unutmayayım." Charlie öncesinde yavaş öğrenmektedir. Dolayısıyla bütün klinik raporları imla hatalarıyla doludur. Zeka kapasitesi ameliyatla doruk noktasına ulaşacaktır. Sonrasında yavaş yavaş unutmaya başlar. Kitabın kurgusundaki, yazarın zihnine tanıklık etmek arzusu uyandıran çekirdeklerin ve metaforların en büyük dişlisini unutmak oluşturmaktadır. Anadilinin nasıl yazılacağını Charlie'nin zihni önce öğrenmekte zorlanmıştır. Sonrasındaki ameliyatla oluşan üstün zekalı kapasitesiyle, hastane raporları yazmaya devam ederken -gene zihni ve bütün algılarında bir değişimle- saati geriye doğru hareket eder. Charlie Gordon hayatının ilk dönemlerinde olduğu kadar beyaz deney faresi Algernon'a özdeş bir hale gelir. Dili kullanamadığı ve unuttuğu bir çaresizliğin içindedir. Bu sergideki resimler, Algernon'un mezarına çiçekler. Çiçeklerden bahis açarsak eğer yaşarken söylemek istediklerimizden bahsedeceğiz. Bir daha hiç görüşmeyeceğimizden.

Anahtar Kelimeler: Solo Sergi, Algernon'a Çiçekler, Unutmak, Ölüm, Yas.

FLOWERS FOR ALGERNON

Abstract: The core of this exhibition is the act of forgetting in the marvellous novel *Flowers for Algernon* by Daniel Keyes. Charlie Gordon, born with a very low IQ, becomes a human being with an above-normal intelligence level through an operation tested and successful in a laboratory rat named Algernon. The part I read as the heart of the book: "**Now 16** – Alice came to the door again but I said go away I dont want to see you. Shy cried and I cried to but I wouldnt ler her in because I didnt want to her to laff at me. I told her I didnt like her any more and I didnt want to be smart any more either. Thats not true but. I still love her and I still want to be smart but I had to say that so she would go away. Mrs Mooney told me Alice brout some more money to look after me and fort he rent. I dont want that. I got the get a job. Please... please... dont let me forget how to reed and rite..." Charlie was a slow learner before. Therefore, all his clinical reports are full of spelling mistakes. His mental capacity will reach its peak with the operation. Afterwards, he gradually begins to forget. Forgetting constitutes the biggest cog in the kernels and metaphors in the fiction of the book, which arouse the desire to witness the mind of the author. At first, Charlie's mind had difficulty in learning how to write his mother tongue. As he continues to write hospital reports with his superior intellectual capacity, which was created by the subsequent surgery, his clock -with a change in his mind and all his perceptions- moves backwards. Charlie Gordon becomes as identical to Algernon, the white lab rat, as he was in the early stages of his life. He is in a state of helplessness where he cannot use language and has forgotten it. The paintings in this exhibition are flowers on Algernon's grave. If we talk about flowers, we will talk about what we want to say while we are alive. That we'll never meet again.

Key Words: Solo Exhibition, Flowers for Algernon, Forgetting, Death, Mourning.

* Araş. Gör. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Resim Bölümü, Plastik Sanatlar, ORCID, tmatal@nku.edu.tr (, Tekirdağ Namık Kemal University, Unit Painting Department, Field, ORCID, e-mail address).

DİJİTAL DÜNYANIN PORTRERLERDE SOYUT DIŞA VURUMU

Zeynep SERDAR* & Bünyamin ÖZGÜLTEKİN**

Özet: Bu sergi, dijital çağın birey üzerindeki psikolojik ve bilişsel etkilerini, soyut dışavurumcu bir estetik anlayış ile özgün eserleri bir araya getirmektedir. Bu yaklaşım, çağdaş bireyin dijital temsiliyet biçimleriyle kurduğu ilişkiyi sorgularken, klasik portre geleneğini bilinçli olarak geride bırakır. Figür, artık kimlik belirleyici bir unsur değil, verinin dikkat dağınıklığının ve bilişsel yüklenmenin yarattığı parçalı benliğin görsel izdüşümüdür. Resimlerde kullanılan yoğun, katmanlı fırça darbeleri; dijital bilgi akışının ritmini, duygusal dalgalanmalarını ve zihinsel tıkanmaları simgeler. Renk seçimleri, yalnızca estetik tercihler değil; aynı zamanda çağın duygusal haritasını ortaya koyan göndermelerdir. Neon renkler, dijital bir çerçeve ifade ederken, renk zıtlıkları ise bireyi doğal yaşamın dışında bırakan dijital ile yaşamın verdiği izlenimlerdir. Doğal yaşamın bulanıklaştığı, ifadenin, iletişim biçiminin yeniden bir bakış açısı kazandığı dijital çağda bu eserler, hem bireysel hem de toplumsal bir sorgulama sunmaktadır. Bu bağlamda sergi, izleyiciye estetik kaygıdan uzak psikolojik, sosyo-ekonomik açıdan sorgulanması gereken bir yaşam felsefesini düşünmeye davet etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Plastik Sanatlar, Resim, Portre, Dijital Çağ, Soyut Dışa Vurum.

ABSTRACT EXPRESSION OF THE DIGITAL WORLD IN PORTRAITS

Abstract: This exhibition brings together the psychological and cognitive effects of the digital age on the individual with an abstract expressionist aesthetic approach and original works. This approach questions the relationship that the contemporary individual establishes with digital representational forms, while consciously leaving the classical portrait tradition behind. The figure is no longer an identity-determining element, but a visual projection of the fragmented self created by the distraction of data and cognitive load. The dense, layered brush strokes used in the paintings symbolize the rhythm of the digital information flow, emotional fluctuations and mental blockages. Color choices are not only aesthetic preferences; they are also references that reveal the emotional map of the age. While neon colors express a digital frame, color contrasts are the impressions of living with the digital, which excludes the individual from natural life. In the digital age, where natural life is blurred and expression and communication gain a new perspective, these works offer both an individual and a social questioning. In this context, the exhibition invites the viewer to consider a philosophy of life that should be questioned from a psychological and socio-economic perspective, far from aesthetic concerns.

Key Words: Plastic Arts, Painting, Portrait, Digital Age, Abstract Expression.

* Görsel Sanatlar Öğretmeni, Yahya Kemal Beyatlı Güzel Sanatlar Lisesi, Görsel Sanatlar Bölümü, ORCID: 0009-0007-8695-2334, eskiz_74@hotmail.com (Visual Arts Teacher, Yahya Kemal Beyatlı Fine Arts High School, Visual Arts Department, ORCID: 0009-0007-8695-2334, eskiz_74@hotmail.com)

** Profesör Doktor, Topkapı Üniversitesi, ORCID: 0000-0003-2625-7683, bunyaminozgultekin@topkapi.edu.tr.

WORKSHOPS

Aliya SAHL HANSE* & Alper ÜNLÜTÜRK**

AKADEMİK OPERA TİYATROSU PLOVDİV „PROF. ASSEN DIAMANDIEV“ MÜZİK, DANS VE GÜZEL SANATLAR AKADEMİSİ: DİSİPLİNERARASI, SANATSAL VE PEDAGOJİK ETKİLEŞİM

Özet: Akademik Opera Tiyatrosu (AOT), Plovdiv Prof. Asen Diamandiev Müzik, Dans ve Güzel Sanatlar Akademisi bünyesinde, on beş yıllık geçmişi boyunca “Sahne Sanatları” ve “Eğitim Pedagojisi” alanlarında önemli bir eğitim modeli olarak yapılandırılmıştır. Disiplinler arası bir yaklaşımla, müzik, oyunculuk ve sahne yönetimini bir araya getirerek, öğrencilerin sanatsal becerilerini geliştirmeye odaklanır. Eğitim sürecinde, öğrenciler vokal pedagoglar, orkestra şefleri, piyanistler ve koreograflarla çalışarak sahne tecrübesi kazanırlar. AOT’de yürütülen disiplinler arası planlama, çağdaş eğitim teknolojileriyle uyum içinde gerçekleştirilmiş ve opera ile operet repertuvarının sahneye konulmasına yönelik yaratıcı süreçler, sanat dalları arasında özgün bir sentez sağlamıştır. Bu yaklaşım, öğrencilerin sanatsal ifade kapasitelerini geliştirmelerine uygun koşullar yaratmıştır. Opera prodüksiyonlarında ekip çalışması temel alınmış, öğrencilerin farklı disiplinlerden gelen akranları ve öğretim üyeleriyle etkileşim kurmaları sağlanmıştır. Eğitim, bilim ve sanatın birleştiği bu ortamda, performansın başarısı kolektif çabaya dayandırılmış ve işbirliğine dayalı öğrenme süreci desteklenmiştir. AOT, öğrencilerine çok boyutlu bir bakış açısı kazandırmış; onları müzikal tiyatro ve opera alanlarında donanımlı birer solist olarak yetiştirmeye odaklanmıştır. Amaç, genç sanatçıları profesyonel opera sahnesine hazırlamak; onları yaratıcı düşünmeye, sorumluluk almaya ve ekip içinde etkili çalışmaya teşvik etmektir. AOT, müfredatla entegre edilen yaratıcı süreçlerle, öğrencilerin sanatsal potansiyellerini ortaya çıkarmayı ve mesleki hayatlarına sağlam bir temel atmayı hedefler.

Anahtar Kelimeler: Opera, Müzikal Tiyatro, Sahne Sanatları, Eğitim, Prodüksiyon

ACADEMIC OPERA THEATRE AT THE “PROF. ASEN DIAMANDIEV” ACADEMY OF MUSIC, DANCE AND FINE ARTS, PLOVDIV: INTERDISCIPLINARY, ARTISTIC AND PEDAGOGICAL INTERACTION

Abstract: The Academic Opera Theatre (AOT), within the “Prof. Asen Diamandiev” Academy of Music, Dance and Fine Arts in Plovdiv, has been structured as a significant educational model in the fields of "Performing Arts" and "Educational Pedagogy" throughout its fifteen-year history. Through an interdisciplinary approach that brings together music, acting, and stage direction, it focuses on enhancing students' artistic skills. During the educational process, students gain stage experience by working with vocal pedagogues, conductors, pianists, and choreographers. The interdisciplinary planning carried out at AOT has been implemented in alignment with contemporary educational technologies, and the creative processes aimed at staging opera and operetta repertoires have provided an original synthesis among art disciplines. This approach has created suitable conditions for students to develop their artistic expressive capacities. Teamwork forms the basis of opera productions, and students are encouraged to interact with peers and faculty from different disciplines. In this environment where education, science, and art converge, the success of the performance is based on collective effort, and the learning process is supported through collaboration. AOT has provided students with a multidimensional perspective and has focused on training them as well-equipped soloists in the fields of musical theatre and opera. The aim is to prepare young artists for the professional opera stage and to encourage them to think creatively, take responsibility, and work effectively within a team. Through creative processes integrated into the curriculum, AOT seeks to unlock students' artistic potential and lay a solid foundation for their professional careers.

Key Words: Opera, Musical Theatre, Performing Arts, Education, Production

* Dr., Prof. Asen Diamandiev Müzik, Dans ve Güzel Sanatlar Akademisi, Plovdiv- Bulgaristan, ORCID: 0009-0008-6173-9331.

** Yüksek Lisans Öğrencisi, Prof. Asen Diamandiev Müzik, Dans ve Güzel Sanatlar Akademisi, Plovdiv-Bulgaristan.

Aslıhan ERUZUN ÖZEL*

EDEN ÜZERİNDE GELENEKSEL TÜRK RİTİMLERİNİN UYGULANIŞ BİÇİMLERİ

(Müzik Hafızası, Beden Perküsyonu, Kişisel Gelişim Alanlarına Katkı Düzeyinin Ölçümü)

Özet: Beden perküsyonu, herhangi bir enstrümana ihtiyaç duymadan, sadece insan bedeninin bir perküsyon aracına dönüştürülmesiyle, ritmi ve müziği keşfetmenin benzersiz bir tasarımıdır. Katılımcıların el çırpma, el ile vuruşlarla vücutlarının belirli bölgelerinden sesler üretme, ayak ile yere vurma ve el-ayak koordinasyonu başta olmak üzere çeşitli bedensel hareketlerle oluşturdukları bütünlük, müzik eşliğinde uygulamalarla keyifli ve öğretici anlara dönüşebilmektedir. Bunun yanı sıra katılımcıların kendi kendilerine üretebilecekleri beden perküsyon biçimlerine imkan tanınarak, grup ortamında ve solo performanslarla çeşitlilik oluşturulabilmektedir. Ayrıca bu çeşitlilik üzerine poliritmik denemelerle grup performansına farklı boyutlar kazandırılabilir. Geleneksel Türk ritimleri, yaklaşık 10. yüzyıldan itibaren gelişerek zenginleşmiş ve müzik kültürünün önemli bir yapı taşı olarak varlığını günümüze kadar sürdürmüştür. Geçmişte, ezbere dayalı ve notasız bir öğretim yöntemi olarak gelenekleşen meşk etmede, eserlerin akılda kalıcılığını ve öğrenilmesini kolaylaştırmak için çeşitli ritmik kombinasyonlardan oluşan usûl vurma tekniği uygulanmaktaydı. Günümüzde artık notalı müzik eğitim sistemi varolmasına rağmen, eserlerin solfej edilmesi sırasında ritmlerin kalıplaşmış yapılarının anlaşılabilmesi için usûllerin vurulması yöntemi, önemli bir değer olarak uygulanmaya devam etmektedir. Bu atölye çalışması ile; geleneksel Türk ritimlerinin öğrenilmesi, bu ritmik kalıpların beden perküsyon deneyimi ile uygulanması, sanatsal yaratıcılığın geliştirilmesi, dinamik bir ekip çalışması sağlanması, grup ve solo performanslarla birlik olma ve özgüven geliştirme duygusunu teşvik edici nitelikte, enerjik bir kültür geliştiricisi deneyimi sunulmuş olacaktır. Bunun yanı sıra, performans çalışması sonrasında adayların yaşadıkları deneyimler ile ilgili anket yapılarak, alınan verilerden yapılan çıkarımlarla alana katkı sağlanmış olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Türk Ritimleri, Beden Perküsyon, Usuller, Meşk.

FORMS OF APPLICATION OF TRADITIONAL TURKISH RHYTHMS ON THE BODY

(Music Memory, Body Percussion, Measurement of Contribution Level to Personal Development Areas)

Abstract: Body percussion is a unique design for exploring rhythm and music by transforming the human body into a percussion instrument without the need for any tools. The integrity created by participants through various bodily movements, including clapping, producing sounds from specific areas of their bodies with hand strikes, stomping with their feet, and hand-foot coordination, can turn into enjoyable and educational moments with musical accompaniment. In addition, allowing participants to create their own forms of body percussion enables diversity in group settings and solo performances. Furthermore, different dimensions can be added to group performances through poly-rhythmic experiments on this diversity. Traditional Turkish rhythms have developed and enriched since approximately the 10th century and have continued to exist as an important building block of music culture to this day. In the past, in the practice of meşk, which became a traditional method of teaching based on memorization and without notation, a technique of rhythmic combinations called usûl was applied to facilitate the memorability and learning of the pieces. Although a notated music education system exists today, the method of striking usûls continues to be applied as an important value to understand the established structures of rhythms during the solfeggio of the pieces. With this workshop; the learning of traditional Turkish rhythms, the application of these rhythmic patterns through body percussion experience, the development of artistic creativity, the provision of dynamic teamwork, the promotion of a sense of unity and self-confidence through group and solo performances, an energetic cultural developer experience will be offered. In addition, after the performance work, a survey will be conducted regarding the experiences of the candidates, and contributions to the field will be made through the inferences drawn from the collected data.

Key Words: Turkish Rhythms, Body Percussion, Methods, Meşk.

* Doç., Yıldız Teknik Üniversitesi, Sanat ve Tasarım Fakültesi, Müzik Bölümü, Türk Müziği, 0000-0003-2909-172X, aozel@yildiz.edu.tr

Uygulanması planlanan bölümler aşağıda listelenmiş, workshop için ayrılacak süre de dikkate alınarak, gerektiğinde listedeki çalışmalar kısaltılabilecektir.

BİRİNCİ BÖLÜM

- Beden perküsyon hakkında kısa bilgi
- Temel hareketler: el ve ayak kullanımı
- Eller ile çırparak 2 zamanlı ritmik çalışmalar: Nim Sofyan usûlü
- Eller ile bedene vurarak 2 zamanlı ritmik çalışmalar: Nim Sofyan usûlü
- Eller ile çırparak ve bedene vurarak 2 zamanlı ritmik çalışmalar: Nim Sofyan usûlü
- Müzik eşliğinde eller ile çırparak ve bedene vurarak 2 zamanlı ritmik çalışmalar: Nim Sofyan usûlü
- Eller ile çırparak 4 zamanlı ritmik çalışmalar: Sofyan usûlü
- Eller ile bedene vurarak 4 zamanlı ritmik çalışmalar: Sofyan usûlü
- Eller ile çırparak ve bedene vurarak 4 zamanlı ritmik çalışmalar: Sofyan usûlü
- Müzik eşliğinde eller ile çırparak ve bedene vurarak 4 zamanlı ritmik çalışmalar: Sofyan usûlü
- Eller ile çırparak 8 zamanlı ritmik çalışmalar: Düyek usûlü
- Eller ile bedene vurarak 8 zamanlı ritmik çalışmalar: Düyek usûlü
- Eller ile çırparak ve bedene vurarak 8 zamanlı ritmik çalışmalar: Düyek usûlü
- Müzik eşliğinde eller ile çırparak ve bedene vurarak 8 zamanlı ritmik çalışmalar: Düyek usûlü
- Ritmik hareketlerde çeşitlemeler hakkında kısa bilgi
- Adayların kendi çeşitlemelerini oluşturmaları (5 dakika)
- Gönüllülerin kendi çeşitlemelerini sergilemeleri
- Müzik eşliğinde tüm katılımcıların kendi çeşitlemeleri ile eşlik etmesi
- Katılımcıların gruplara ayrılarak, müzik eşliğinde 2, 4 ve 8 zamanlı usûller ve kombinasyonlarının uygulanması

İKİNCİ BÖLÜM

- Eller ile çırparak 3 zamanlı ritmik çalışmalar: Semai usûlü
- Eller ile bedene vurarak 3 zamanlı ritmik çalışmalar: Semai usûlü
- Eller ile çırparak ve bedene vurarak 3 zamanlı ritmik çalışmalar: Semai usûlü
- Müzik eşliğinde eller ile çırparak ve bedene vurarak 3 zamanlı ritmik çalışmalar: Semai usûlü
- Eller ile çırparak 6 zamanlı ritmik çalışmalar: Yürük Semai usûlü
- Eller ile bedene vurarak 6 zamanlı ritmik çalışmalar: Yürük Semai usûlü
- Eller ile çırparak ve bedene vurarak 6 zamanlı ritmik çalışmalar: Yürük Semai usûlü
- Müzik eşliğinde eller ile çırparak ve bedene vurarak 6 zamanlı ritmik çalışmalar: Yürük Semai usûlü
- Eller ile çırparak 9 zamanlı ritmik çalışmalar: Aksak ve Evfer usûlleri
- Eller ile bedene vurarak 9 zamanlı ritmik çalışmalar: Aksak ve Evfer usûlleri
- Eller ile çırparak ve bedene vurarak 9 zamanlı ritmik çalışmalar: Aksak ve Evfer usûlleri
- Müzik eşliğinde eller ile çırparak ve bedene vurarak 9 zamanlı ritmik çalışmalar: Aksak ve Evfer usûlleri

- Adayların kendi çeşitlemelerini oluşturmaları (5 dakika)
- Gönüllülerin kendi çeşitlemelerini sergilemeleri
- Müzik eşliğinde tüm katılımcıların kendi çeşitlemeleri ile eşlik etmesi
- Katılımcıların gruplara ayrılarak, müzik eşliğinde 3, 6 ve 9 zamanlı usûller ve kombinasyonlarının uygulanması

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

- Eller ile çırparak 5 zamanlı ritmik çalışmalar: Türk Aksağı usûlü
- Eller ile bedene vurarak 5 zamanlı ritmik çalışmalar: Türk Aksağı usûlü
- Eller ile çırparak ve bedene vurarak 5 zamanlı ritmik çalışmalar: Türk Aksağı usûlü
- Müzik eşliğinde eller ile çırparak ve bedene vurarak 5 zamanlı ritmik çalışmalar: Türk Aksağı usûlü
- Eller ile çırparak 7 zamanlı ritmik çalışmalar: Devr-i Hindi ve Müsemmen usûlleri
- Eller ile bedene vurarak 7 zamanlı ritmik çalışmalar: Devr-i Hindi ve Müsemmen usûlleri
- Eller ile çırparak ve bedene vurarak 7 zamanlı ritmik çalışmalar: Devr-i Hindi ve Müsemmen usûlleri
- Müzik eşliğinde eller ile çırparak ve bedene vurarak 7 zamanlı ritmik çalışmalar: Devr-i Hindi ve Müsemmen usûlleri
- Eller ile çırparak 10 zamanlı ritmik çalışmalar: Aksak Semai ve Lenk Fahte usûlleri
- Eller ile bedene vurarak 10 zamanlı ritmik çalışmalar: Aksak Semai ve Lenk Fahte usûlleri
- Eller ile çırparak ve bedene vurarak 10 zamanlı ritmik çalışmalar: Aksak Semai ve Lenk Fahte usûlleri
- Müzik eşliğinde eller ile çırparak ve bedene vurarak 10 zamanlı ritmik çalışmalar: Aksak Semai ve Lenk Fahte usûlleri
- Adayların kendi çeşitlemelerini oluşturmaları (5 dakika)
- Gönüllülerin kendi çeşitlemelerini sergilemeleri
- Müzik eşliğinde tüm katılımcıların kendi çeşitlemeleri ile eşlik etmesi
- Katılımcıların gruplara ayrılarak, müzik eşliğinde 5, 7 ve 10 zamanlı usûller ve kombinasyonlarının uygulanması
- Beden perküsyonda Türk ritimlerinin uygulanışı sırasında geleneksel Türk ve benzeri halk müzikleri eşlik edecektir.
- Workshop çalışmasının sonunda katılımcılara anket yapılacaktır.

Body Percussion İle İlgili Fikir Verici Bazı Kaynaklar:

Body Music Festival <https://www.youtube.com/@BodyMusicFestival>

Jep Melendez <https://www.youtube.com/watch?v=GTtkVfzFbxw>

Richard Filz <https://www.youtube.com/@RichardFilz1>

Salvo Russo <https://www.youtube.com/@salvorussobodypercussion/featured>

Perrine Camus <https://perrinecamus-bodypercussion.com/en/voice-and-body-music-workshop/>

<https://artsforlearningma.org/index.php/programs/music/body-percussion-workshop-for-educators>

[https://classbento.com.au/rhythm-and-body-percussion-for-groups-and-teams-](https://classbento.com.au/rhythm-and-body-percussion-for-groups-and-teams-melbourne?srsltid=AfmBOoojJvfWBPlu9fzeah6nsJYxHnbm931MjcDWzP1JrRRFEEoulGqE)

[melbourne?srsltid=AfmBOoojJvfWBPlu9fzeah6nsJYxHnbm931MjcDWzP1JrRRFEEoulGqE](https://classbento.com.au/rhythm-and-body-percussion-for-groups-and-teams-melbourne?srsltid=AfmBOoojJvfWBPlu9fzeah6nsJYxHnbm931MjcDWzP1JrRRFEEoulGqE)

<https://events.humanitix.com/aceh-body-percussion-workshop>

Yvonne Winborne https://www.youtube.com/watch?v=oML_DkNcwxM

Ratoeh Duek (Geleneksel Endonezya Dansı) <https://www.youtube.com/watch?v=tUeVCHPUPWw>

Beden Perküsyon kaynakları (Türkiye):

İbrahim Topçu <https://www.youtube.com/c/%C4%B0brahimTop%C3%A7u/featured>
<https://www.youtube.com/watch?v=VyOmb5bMmVc>

Ezo Sunal (Çocuklar İçin) https://www.youtube.com/watch?v=-_FUbWtZns

Can Kahramansoy <https://www.youtube.com/watch?v=gll6ZoSNcjs>

Bahar AKSOY*

GYPSY FUSION DANCE WORKSHOP

BEDENİN RİTMİK HAFIZASINA DOKUNAN KÜLTÜREL VE DİSİPLİNLERARASI BİR YAKLAŞIM

Özet: Bu workshop, Roman danslarının ritmik zenginliğini çağdaş dans teknikleriyle buluşturarak katılımcılara bedenın anlatı gücünü yeniden keşfetme olanağı sunar. “Gypsy Fusion Dance” yaklaşımı, geleneksel hareket repertuarını farklı kültürel katmanlarla ve disiplinlerarası bir bakışla ele alırken, dansın hem bireysel ifade biçimi hem de kültürel aktarım aracı olmasına odaklanır. Çalışma, doğaçlama, ritim, beden farkındalığı ve yönlendirilmiş hareket egzersizleri aracılığıyla bedenin dinamik hafızasını uyandırmayı amaçlar. Roman dansına özgü kıvraklık, yer merkezli hareket düzenleri ve ritmik çeşitlilik, çağdaş dansın akışkan yapısıyla harmanlanarak katılımcıya çok katmanlı bir hareket deneyimi sunar. Bu bağlamda, Roman danslarının temel yapı taşlarından biri olan 9/8 ritmi, hem hareketin doğasını hem de bedensel anlatımı belirleyen karakteristik bir ölçüdür. Düzensiz ancak döngüsel olan bu ritim yapısı, dansçının bedeninde denge, yön ve zaman algısını dönüştürürken; doğaçlamaya açık bir alan da yaratır. Roman dansı, tarihsel olarak yalnızca bir dans biçimi değil, aynı zamanda kültürel bir direnç, aidiyet ve kimlik taşıyıcısıdır. 9/8’lik ritmin dinamik yapısı, bu direnci ve dönüşümü bedensel olarak ifade etmenin özgün bir yolu hâline gelir. Workshop süresince, farklı coğrafyalarda yaşayan Roman topluluklarının geliştirdiği dans biçimlerine odaklanılarak, bu geleneklerin dünyada ortaya çıkan çeşitli yorumları deneyimlenme fırsatı sunulacaktır. Böylece katılımcılar, Roman dansının tekil bir stil değil, çoklu kültürel etkileşimlerin sonucu olarak şekillenmiş zengin bir ifade dili olduğunu doğrudan gözlemleme ve bedenlerinde hissetme imkânı bulacaklardır.

A CULTURAL AND INTERDISCIPLINARY APPROACH TO THE RHYTHMIC MEMORY OF THE BODY

99

Abstract: This workshop offers participants the opportunity to rediscover the expressive power of the body by bringing together the rhythmic richness of Romani dances with contemporary dance techniques. The “Gypsy Fusion Dance” approach examines traditional movement vocabulary through a multilayered and interdisciplinary lens, focusing on dance as both a form of personal expression and a vehicle of cultural transmission. Through improvisation, rhythm, body awareness, and guided movement practices, this workshop aims to awaken the body’s dynamic memory. The fluid structure of contemporary dance is integrated with the grounded, vibrant, and rhythmically diverse qualities of Romani dance, creating a multilayered movement experience. One of the key rhythmic foundations of Romani dance is the 9/8 time signature, a distinctive measure that shapes both the nature of movement and its embodied expression. Irregular yet cyclical, this rhythm transforms the dancer’s sense of balance, direction, and time while opening up space for improvisation. Romani dance has historically functioned not only as a performative art form but also as a mode of resistance, belonging, and identity. The kinetic interpretation of 9/8 rhythm becomes a powerful embodiment of this cultural and emotional depth. Throughout the workshop, participants will engage with a variety of Romani dance forms developed by different Romani communities across the world, experiencing diverse interpretations of these rich traditions. In doing so, they will gain firsthand insight into Romani dance as a complex and pluralistic language of expression shaped by continuous cultural exchange.

* Lisanüstü Öğrencisi, Yıldız Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sanat ve Tasarım Anabilim Dalı, Müzik ve Sahne Sanatları Doktora Programı, İstanbul, Türkiye. baharr.aksoy@gmail.com, ORCID: 0000-0001-6616-118X

Hayal İNCEDOĞAN* *

‘YERLE GÖK ARASINDA BİR YERDE’ SERGİSİ ÜZERİNE BİR WOKSHOP

Özet: Hayal İncedogan’ın ‘Yerle Gök Arasında Bir Yerde’ isimli sergisi kapsamında gerçekleşecek olan workshop; sanatçının üretim pratiğinden yola çıkarak izleyiciye, multidisipliner diyaloglar kurmayı ve üretilen eserlerin farklı izdüşümlerini edebi dille aktarmayı amaçlar. Sanatçının sergide gösterdiği yaklaşık kırk polaroid fotoğraf ve bir sesli video yerleştirmeden yola çıkarak her biri kendi içinde farklı hikayeler barındıran serinin, izleyicide bıraktığı duysal ve duygusal etkiler üzerine bir araştırma yapılarak bir hikaye yazmaları beklenir. Her biri farklı dünyalara açılan küçük birer pencere veya bir anahtar deliği gibi izlenen fotoğraflar günümüz dünyasında sosyal medya ile gündeme gelen gözetleme kültürüne de referans vererek, sanatçının niyetini anlamaya odaklı gibi görünse de bir o kadar nesnel ve yoruma açıktır. Buradan yola çıkılarak sadece gösterilen âna, fotoğrafların anlık duygusal etkilerine ve bununla birlikte belgelenen işaretlere bakarak yorumlanan yeni hikayelere olanak tanır. Bu süreçte etkinlik izleyicilere, edebi metinlerin oluşturulmasında izlenen bir teknik olarak ‘serbest çağrışım tekniğini’ bir yöntem olarak önerir. Tekniğin basit detayları anlatılarak görsel referansların edebi bir dille aktarılabilme olasılıkları üzerinde durulur. Bu yaklaşım, görsel işaretleri takip ederek çağrışımlara ve oradan yola çıkarak da izleyicinin duygulanımlarına izin veren bir araştırmayı öneren küçük bir yol haritasıdır. Öncelikli olarak görsel materyalden yola çıkılan belli anahtar kelimeler yazılır ve daha sonra bunların arasında gelişen bir diyalog veya anlatı kurularak bir metin yazılır. Ancak ortaya çıkan metnin anlamlı bir diyalog olması veya klasik hikaye unsurları taşıması da beklenmez. Metinde dramatik bir yapı yerine rastgele seçilen cümleler veya anlamlı olmayan bir yapı da söz konusu olabilir. Bu da ister istemez izleyen yorumuna, daha esnek bir metin diline ve formel olmayan bir başka yönelime de evrilebilir.

Anahtar kelimeler: Polaroid, Fotoğraf, An, Serbest Çağrışım, Edebiyat

A WORKSHOP ON THE EXHIBITION

AT A PLACE IN BETWEEN EARTH AND SKY

Abstract: This workshop, held in parallel with Hayal İncedogan’s exhibition *A Place Between Earth and Sky*, is designed to foster multidisciplinary dialogue and encourage participants to express the diverse projections of the exhibited works through a literary lens. Drawing inspiration from approximately forty Polaroid photographs and an accompanying sound-based video installation, the workshop invites participants to engage in a sensory and emotional exploration of the series—each piece carrying its own narrative potential—culminating in the creation of original written texts. The photographs, akin to small windows or keyholes opening onto different worlds, also subtly reference contemporary surveillance culture shaped by social media. While they may appear focused on decoding the artist’s intent, they remain open-ended, inviting individual interpretation. Participants are encouraged to respond to the immediate emotional impact and symbolic traces embedded in the images, developing new narratives inspired by these momentary visual impressions. As a methodological framework, the workshop introduces the literary technique of *free association* as a generative tool for creative writing. The basic principles of this technique are shared with participants to help them translate visual stimuli into poetic or narrative form. This approach proposes a conceptual roadmap that allows associative thinking, guided by visual cues, to lead to subjective emotional expression. The process begins with the identification of key words derived from the visual material, which then serve as the basis for constructing a dialogue or narrative. However, participants are not expected to adhere to conventional story structures or traditional narrative elements. Rather, the resulting texts may consist of fragmented sentences or abstract compositions, allowing for a looser, more experimental use of language. This flexibility opens up space for personal interpretation and a non-formal aesthetic orientation. Ultimately, the workshop seeks to create a space where literature, visual art, and affect intersect—transforming the experience of looking into a reflective and poetic act of writing.

Key Words: Polaroid, Photography, Moment, Free Association, Literature

* Araştırma Görevlisi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, ORCID: 0000-0001-8357-2394, Email: hayal.incedogan@gmail.com. Research Assistant, Dokuz Eylül University, Faculty of Fine Arts, Department of Basic Art Education, ORCID: 0000-0001-8357-2394 Email: hayal.incedogan@gmail.com.

Hülya KÜPÇÜOĞLU*

KOLAJ NEDİR?

20 yüzyıl sanatı Kolaj, yüzey üzerine çeşitli kağıtlar, fotoğraf, dergiler veya kumaş, cam gibi nesnelerin yapıştırılmasıyla oluşturulan bir resim türüdür. Kelime anlamı olarak da “yapıştırma” demek olan kolaj, 1912 yılıyla birlikte sanat ortamında konuşulmaya başlanmıştır. 1909-10 yıllarında başlayan analitik kübizm yerini 1912’de sentetik kübizm bırakmıştır. Bu dönemde Picasso ve Braque ‘ın gazete kağıtları veya ip, çivi, tel gibi bazı nesneleri yapıştırmaya başlamışlardır. Bu başlangıç, ardından gelecek olan asamblajların yolunu açmakla kalmayacak, konstrüktivist kolajlar, dada kolajları, pop kolajlar ve nihayet günümüzde dijital kolajlar olarak “kolaj” sanat tarihindeki yolculuğuna devam edecektir. Kolaj’ın başlangıcı 20. Yüzyılın başlarında olsa da, “bir araya getirme” veya “yapıştırma” mantığı eskilere dayanmaktadır. Örneğin ilkel kavimlerde masklarda deniz kabukları gibi çeşitli nesnelerin kullanılması veya Mısır sanatında heykellerin gözlerine taş yerleştirilmesi, doğuda ve batıda kullanılan “Patchwork” kolaj mantığının başlangıçları olarak değerlendirilebilir. Victoria Dönemi İngiltere’inde yeni yıl kartı veya beş çayı buluşmalarında “kolaj” mantığı ile yapılmış kartlar ve davetiyelerin kullanıldığı bilinmektedir. Ancak Picasso ve arkadaşları aslında kökeni geçmiş yüzyıllara dayanan kolaj mantığını, bilinçli şekilde sanat disiplini içinde kullanmaları ile sanat tarihinde önemli bir kırılma noktası oluşturmuşlardır. Köklü bir geçmişe sahip olan kolaj, deneyselliğe açık yanı ile günümüz sanatı içerisinde yolculuğuna devam etmektedir.

WHAT IS COLLAGE?

20th century art Collage is a type of painting created by sticking various objects such as papers, photographs, magazines or fabric, glass onto a surface. Collage, which literally means “sticking”, began to be discussed in the art world in 1912. Analytical cubism, which began in 1909-10, was replaced by synthetic cubism in 1912. During this period, Picasso and Braque began sticking newspapers or some objects such as rope, nails, and wire. This beginning would not only pave the way for the assemblages that would follow, but also continue the journey of “collage” in art history as constructivist collages, dada collages, pop collages and finally digital collages today. Although collage began in the early 20th century, the logic of “putting together” or “sticking” dates back to ancient times. For example, the use of various objects such as seashells in masks in primitive tribes or the placement of stones in the eyes of statues in Egyptian art can be considered as the beginnings of the “Patchwork” collage logic used in the East and West. It is known that in Victorian England, cards and invitations made with the logic of "collage" were used in New Year's cards or five o'clock tea meetings. However, Picasso and his friends actually created an important turning point in the history of art by consciously using the logic of collage, which has its roots in the past centuries, within the discipline of art. Collage, which has a deep-rooted history, continues its journey in today's art with its openness to experimentation.

* Doçent, Topkapı Üniversitesi Mimarlık ve Tasarım Fakültesi Resim Bölümü ORCID: 0000-0001-9380-8639 hulyakupcuoglu@topkapi.edu.tr (Assoc, Topkapı University Faculty of Fine Arts, Design and Architecture, Department of Painting, ORCID: 0000-0001-9380-8639 hulyakupcuoglu@topkapi.edu.tr). Başvuru Tarihi: 05.11.2024

Tuncay Murat ATAL*

KARAKALEM ÇİZİM VE FİKİR ATÖLYESİ

Özet: Fikir üretmek her bir malzemeyle gerçekleştirilebilecek kadar olanaklara sahiptir. Fikirler üretmek ve geliştirmek için mekanların çeşitli oluşu, yaratıcılığı artırır. Adı atölye olan bu etkinlik çatısız bir mekanda gerçekleştirilecektir. Karakalem çizim ve fikir atölyesinin interaktif dizgesi katılımcılarına özgürlük alanlarını belirlemede yardımcı olmayı amaçlamaktadır. Katılımcılarını anda olmaya davet edecektir. Alex Schoeller 200 gr. resim kağıtlarının katılımcıların özgürlük alanına dönüştürüleceği bu başlangıç seviyesindeki karakalem çizim atölyesinin yöntemi, başka bir sanat disiplini olan müziğin etkisini işin içine almaktadır. Müzikle hareket eden ve şimdiye kadar hiç desen çizmeyi, çizim yapmayı, etüt etmeyi öğrenmemiş kişileri, cesaretlendiren bir durum söz konusudur. Sonuç olarak hedeflenen: çizim yaparak da fikir üretilebileceğini tespit etmektir. Başka bir açıdan değerlendirildiğinde, atölye fikir üretirken çizim yapmakla ilgilidir. Aslında bunların bir arada ve birbirlerini besleyen faaliyetler olduğunun bilgisini deneyim haline getirmektir.

Anahtar Kelimeler: Karakalem Workshop, Plastik Sanatlar, Resim, Fikir Atölyesi, Multidisipliner, Yaratıcılık, İnteraktivite.

PENCIL DRAWING AND IDEA WORKSHOP

Abstract: Generating ideas has enough possibilities to be realised with any material. The variety of spaces for generating and developing ideas increases creativity. This event, which is called a workshop, will take place in a roofless space. The interactive sequence of the charcoal drawing and idea workshop aims to help its participants to determine their areas of freedom. It will invite its participants to be in the moment. Alex Schoeller The method of this beginner level charcoal drawing workshop, in which 200 gr. drawing paper will be transformed into a space of freedom for the participants, involves the influence of another art discipline, music. There is a situation that encourages people who are moved by music and who have never learnt how to draw, draw or study before. As a result, the aim is to recognise that ideas can also be produced by drawing. From another perspective, the workshop is about drawing while generating ideas. In fact, it is to turn the knowledge that these are activities that feed each other into an experience.

Key Words: Charcoal Workshop, Plastic Arts, Painting, Idea Workshop, Multidisciplinary, Creativity, Interactivity.

* Araş. Gör. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Resim Bölümü, Plastik Sanatlar, ORCID, tmatal@nku.edu.tr (, Tekirdağ Namık Kemal University, Unit Painting Department, Field, ORCID, e-mail address).

UTAK-İZMİR (Çeşme)
15-18 MAYIS / MAY 2025

E-ISBN: 978-625-98731-5-2